

องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

วิทยานิพนธ์
ของ
ศุภสิทธิ์ ดีรักษา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

กันยายน 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**THE SUCCESS FACTORS OF THAI - CAMBODIAN
VOCATIONAL EDUCATION IN AGRICULTURAL
MANAGEMENT FOR SA KAEO COLLEGE OF
AGRICULTURE AND TECHNOLOGY**

Suppasit Deeraksa

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in
Educational Administration**

September 2020

Copyright of Buriram Rajabhat University

ชื่อเรื่อง	องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว	
ผู้วิจัย	ศุภสิทธิ์ ศิริรักษา	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช	ที่ปรึกษาหลัก
	ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร	ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว และ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทยและกัมพูชา จำนวน 300 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความตรงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.50 - 1.00 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.548 - 0.925 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.991 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโด่ง และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ใน 4 ด้านอยู่ระหว่าง 0.25 - 1.03

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านการฝึกอบรม วิชาชีพ ตามลำดับ โดยมีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 150.61 ค่า P-value เท่ากับ 0.075 องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 61 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.93 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.90 ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ 0.043 และค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.049

TITLE	The Success Factors of Thai - Cambodian Vocational Education in Agricultural Management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology		
AUTHOR	Suppasit Deeraksa		
THESIS ADVISORS	Dr. Sripen Poldech	Major Advisor	
	Dr. Kovit Vajarintarangoon	Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the success factors of the Thai - Cambodian agricultural vocational education management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology and 2) to examine the consistency of the confirmatory factor analysis of the Thai - Cambodian agricultural vocational education management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology. The sample group in this study consisted of 300 school administrators, teachers and Thai students and Cambodian students, selected by stratified random sampling. The instrument used in the research was a 5 rating scale questionnaire with the validity of questionnaires equaled 0.50 to 1.00. The discriminating power was 0.548 to 0.925. The reliability of the whole questionnaire equaled 0.991. The data analysis was based on the analysis of basic statistics such as Mean, Standard Deviation, Skewness, Kurtosis and confirmatory factor analysis.

The results revealed that:

1. The results of the opinions regarding the success of the Thai - Cambodian agricultural vocational education management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology overall, it was in a high level. When considered each aspect, it was found that there were 2 of high level and 2 of moderate level. The curriculum aspect has the highest average and was at high level followed by the teaching and learning management. In terms of the educational administration, it had the lowest average and was at a moderate level.

2. Confirmatory Factor Analysis was revealed that the model was consistent with empirical data. The weight of the variables of the success of Thai - Cambodian vocational

education in agricultural management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology in all 4 aspects was ranging from 0.25 to 1.03, which was statistically significant at .05 level: the curriculum, the teaching and learning management, the educational administration and vocational training, respectively. The coefficient of fit between the models and the empirical data was 1.03, 0.97, 0.35 and 0.25 respectively. Chi-square was 150.61. The index of probability (P-value) was 0.075, degrees of freedom (df) was 61, Goodness of Fit Index (GFI) was 0.93, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) was 0.90, Standardized Root Mean Squared Residual (SRMR) was 0.043 and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) was 0.049.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ในโอกาสนี้ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเศษ ชินวงศ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.โกวิท วัชรินทรานุกร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และอาจารย์ ดร.กระพั่น ศรีงาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งที่ได้รับความกรุณาจากคณาจารย์ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกและประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน คือ ดร.นันทปัทม บรรณัติเจริญโชติ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ นายทองอาบ บุญอาจ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ดร.แก้ว ศรีบุญสกุล ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม นางขวัญพัฒน์ ทองจุ่น หัวหน้างานศูนย์วิทยบริการ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว และ อาจารย์ ดร.พงษ์ธร โพธิ์พุดศักดิ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ เพื่อนนักศึกษาระดับบริหารการศึกษารุ่น 26 ที่ช่วยเหลือแนะนำในการศึกษาและเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จเรียบร้อย

ประโยชน์และคุณค่าที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณแต่บิดา มารดา บुरพจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศุภสิทธิ์ ดีรักษา

ชื่อเรื่อง	องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว	
ผู้วิจัย	ศุภสิทธิ์ ศิริรักษา	
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช	ที่ปรึกษาหลัก
	ดร.โกวิท วัชรินทรางกูร	ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว และ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทยและกัมพูชา จำนวน 300 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความตรงของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.50 - 1.00 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.548 - 0.925 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.991 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ ความโด่ง และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย พบว่า

1. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ใน 4 ด้านอยู่ระหว่าง 0.25 - 1.03

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านการฝึกอบรม วิชาชีพ ตามลำดับ โดยมีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วย ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 150.61 ค่า P-value เท่ากับ 0.075 องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 61 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.93 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.90 ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ 0.043 และค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.049

TITLE	The Success Factors of Thai - Cambodian Vocational Education in Agricultural Management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology		
AUTHOR	Suppasit Deeraksa		
THESIS ADVISORS	Dr. Sripen Poldech	Major Advisor	
	Dr. Kovit Vajarintarangoon	Co-advisor	
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study the success factors of the Thai - Cambodian agricultural vocational education management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology and 2) to examine the consistency of the confirmatory factor analysis of the Thai - Cambodian agricultural vocational education management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology. The sample group in this study consisted of 300 school administrators, teachers and Thai students and Cambodian students, selected by stratified random sampling. The instrument used in the research was a 5 rating scale questionnaire with the validity of questionnaires equaled 0.50 to 1.00. The discriminating power was 0.548 to 0.925. The reliability of the whole questionnaire equaled 0.991. The data analysis was based on the analysis of basic statistics such as Mean, Standard Deviation, Skewness, Kurtosis and confirmatory factor analysis.

The results revealed that:

1. The results of the opinions regarding the success of the Thai - Cambodian agricultural vocational education management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology overall, it was in a high level. When considered each aspect, it was found that there were 2 of high level and 2 of moderate level. The curriculum aspect has the highest average and was at high level followed by the teaching and learning management. In terms of the educational administration, it had the lowest average and was at a moderate level.

2. Confirmatory Factor Analysis was revealed that the model was consistent with empirical data. The weight of the variables of the success of Thai - Cambodian vocational

education in agricultural management for Sa Kaeo College of Agriculture and Technology in all 4 aspects was ranging from 0.25 to 1.03, which was statistically significant at .05 level: the curriculum, the teaching and learning management, the educational administration and vocational training, respectively. The coefficient of fit between the models and the empirical data was 1.03, 0.97, 0.35 and 0.25 respectively. Chi-square was 150.61. The index of probability (P-value) was 0.075, degrees of freedom (df) was 61, Goodness of Fit Index (GFI) was 0.93, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) was 0.90, Standardized Root Mean Squared Residual (SRMR) was 0.043 and Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) was 0.049.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีการไหลเวียนอย่างเสรีของแรงงาน สินค้า บริการ การลงทุน และเงินทุน โดยในปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนได้มีการจัดทำข้อตกลงอาเซียนว่าด้วยการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือ (Mutual Recognition Agreement : MRA) ประชาชนในภูมิภาคอาเซียนสามารถเดินทางไปมา ระหว่างกันได้อย่างสะดวก รวดเร็ว มีการแลกเปลี่ยนความรู้ วัฒนธรรม และเทคโนโลยีมากขึ้น เกิดสังคม พหุวัฒนธรรมในด้านการเมืองและความมั่นคง การจัดการศึกษาให้กับประชาชนของอาเซียนอันเป็น ทรัพยากรที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดทักษะ ความสามารถ มีสมรรถนะในการทำงานรวมทั้งภาษาที่ ใช้ในการสื่อสารเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตในอาเซียนได้อย่างมั่นคงและสันติ โดยการจัดการศึกษา ต้องทำให้มีช่องทางที่เท่าเทียมกัน มีการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนา ภาครัฐและเอกชนควรส่งเสริม และลงทุนด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาฝีมือและอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560 : 7)

ปัจจุบันการจัดการศึกษาของไทยด้านวิชาชีพเพื่อเข้าสู่แรงงานได้เร็วขึ้น เป็นไปตาม พระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพระดับฝีมือ (ปวช.) ระดับ เทคนิค (ปวส.) และระดับเทคโนโลยี (ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) รวมทั้งเป็น การยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำ ความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ ในทางปฏิบัติ และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบ อาชีพโดยอิสระได้ (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา, 2551 : 3) อันเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ด้านทักษะฝีมือทั้งในและต่างประเทศ จึงเป็นการส่งเสริมคนไทยให้เข้าสู่ตลาดฝีมือแรงงานได้มากขึ้น โดยเฉพาะแนวตะเข็บชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองของประเทศได้ด้วย

แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) จึงได้กำหนดให้มีการจัดการศึกษาเพื่อ ความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ เพื่อวางรากฐานและกลไกการสร้าง ความมั่นคงในเขตพัฒนา พิเศษและพื้นที่พิเศษ พื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดน และส่งเสริมกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และ

วัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ และแรงงานต่างด้าว ให้ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มาตรฐานเหมาะสมและสอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนและพื้นที่ สร้างโอกาสทางการศึกษาและบูรณาการทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ทุกคน มีโอกาสได้รับการศึกษาด้วยความเท่าเทียม (Equity) บริหารจัดการให้สถานศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงคุณภาพ (Quality) มีการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ สามารถทำงานและดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีอาชีพ (Relevancy) รวมทั้งส่งเสริมให้มีบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560 : 94 - 97)

การจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพของอาชีวศึกษามีหลายวิชาชีพและมีสถาบันที่รับผิดชอบ เช่น วิชาชีพด้านช่าง จัดการศึกษาโดยวิทยาลัยเทคนิค วิชาชีพด้านพาณิชยกรรม จัดการศึกษาโดยวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิชาชีพด้านเกษตร จัดการศึกษาโดยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สำหรับการจัดการอาชีวศึกษาเกษตรภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร เกิดจากการรวมตัวของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเปิดการสอนทางด้านเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี (สายปฏิบัติการ) ตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556. 2556 : 31 - 32) ซึ่งในปัจจุบันมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร จำนวน 47 แห่ง และได้สร้างความร่วมมือในการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาเกษตรกับต่างประเทศให้ได้มาตรฐานตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 โดยกำหนดให้สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาที่มีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนดและได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และความเข้มแข็งทางวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน ให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งวัยเรียนและวัยทำงาน โดยมีกระบวนการเรียนรู้จากภาคทฤษฎีในห้องเรียนและภาคปฏิบัติหรือห้องปฏิบัติการ (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561. 2561 : 4 - 6) ซึ่งเป็นการให้ความรู้และทักษะทางการเกษตรแก่ผู้เรียน เน้นการนำความรู้ทางการเกษตรไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง และมีการฝึกเพื่อการพัฒนาความเป็นผู้นำให้มีคุณลักษณะในการนำกลุ่มตามความสามารถของผู้เรียน โดยผ่านกิจกรรมวิชาชีพ ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรและเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลให้การจัดการศึกษาในการพัฒนานักเกษตรสมัยใหม่ให้เกิดผลสำเร็จได้ (มงคลชัย สมอุดร. 2549 : 32)

การจัดการศึกษาในพื้นที่ชายแดนควรมุ่งเน้นการศึกษาเพื่ออาชีพ เพื่อลดปัญหาความยากจนของประชาชนในพื้นที่ การเปิดสอนระดับอาชีวศึกษาสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้เรียนในพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน โอกาสเรียนที่จะเรียนต่อระดับสูงในสถาบันการศึกษาต่างพื้นที่มีน้อย และอาจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งให้ผู้เรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และยังพบอีกว่ามีนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเรียนเป็นจำนวนมาก ซึ่งเด็กส่วนใหญ่มีเป้าหมายเพื่อการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อประโยชน์ในการติดต่อค้าขายกับคนไทย มาเพื่อขอรับสิทธิมาใช้แรงงานในเมืองไทยในอนาคต แต่การจัดการศึกษาในพื้นที่ชายแดนมีปัญหาการบริหารจัดการสถานศึกษา ขาดแคลนครู ขาดหลักสูตร ขาดสื่อการสอน เนื้อหาไม่สอดคล้องกับสภาพความต้องการของประชาชน ปัญหาสภาพครอบครัวนักเรียน ปัญหาสภาพแวดล้อมชุมชนที่มีบ่อนการพนัน ปัญหาหายเสพติด การเดินทางที่ยากลำบาก และปัญหาเกี่ยวกับระบบความไม่เป็นธรรมและวิธีการจัดสรรงบประมาณที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคในการจัดการศึกษา (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2552 : 274 - 290) ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อนำสู่การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานและการศึกษาเพื่ออาชีพ

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ได้จัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 - 2579) และตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 โดยการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ การสร้างความมั่นคงในเขตพัฒนาพิเศษและพื้นที่พิเศษพื้นที่ตามแนวตะเข็บชายแดนและส่งเสริมกลุ่มชนต่างเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มชนชายขอบ ให้ได้รับการศึกษาและเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเท่าเทียม โดยสถานศึกษามีการดำเนินโครงการความร่วมมือในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 จนถึงปัจจุบัน แม้ว่าการจัดการศึกษาที่ผ่านมาจะมีภาพความสำเร็จของการจัดการศึกษาปรากฏให้เห็นความสำเร็จในเชิงปริมาณมากกว่าเชิงคุณภาพ เช่น การเพิ่มจำนวนของผู้เรียนชาวกัมพูชาในสถานศึกษามากขึ้น แต่โดยภาพรวมยังมีปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษา เช่น ด้านการบริหารจัดการที่มีความสำคัญต่อบุคลากรในการร่วมมือกันดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพเพื่อการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามที่กำหนด ด้านหลักสูตร มีความสำคัญต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดไว้ให้แก่ผู้เรียนในระดับรายวิชาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการ และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนความรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน (วณิชย์ อ่วมศรี, 2556 : 95 - 104 ; รัชต์ ไตรมาลัย พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย และปรัชญนันท์ นิลสุข, 2562 : 294 - 314 ; ศักดิ์ กองสุวรรณ, 2562 : 1 - 10)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว เพื่อศึกษาเป็นแนวทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ให้เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาเกษตรที่มีคุณภาพที่สถานศึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานและได้คุณภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

คำถามของการวิจัย

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้วอยู่ในระดับใด
2. องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้วแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา เพียงใด

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้วสามารถใช้ข้อมูลเป็นแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพมากขึ้น
3. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการพัฒนาสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ วนิชย์ อ่วมศรี. (2556 : 95 - 104); จิตภา ธิรศิริกุล. (2559 : 51 - 60); ศิริพรรณ ชุมนุช. (2562 : 3 - 5); นวลอนงค์ อุสุภาพ. (2562 : 1 - 11); รัชต์ ไตรมาลัย พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2562 : 294 - 314); ศักดิ์ กองสุวรรณ. (2562 : 1 - 10); อนุสรณ์ แสงนันทนวล. (2561 : 1); ขนิษฐา ชัยรัตนาวรรณ. (2562 : 18 - 30); มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561. (ประกาศ กระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561. 2561 : 4 - 6); ดัชเชอร์ และ วินเทอร์ (Deutscher & Winther. 2018 : 21 - 33) สามารถสรุปเป็นขอบเขตเนื้อหาขององค์ประกอบ ความสำเร็จ 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านการบริหารจัดการ
- 1.2 ด้านหลักสูตร
- 1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน - นักศึกษาไทยและกัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ปีการศึกษา 2562 จำนวน 698 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 38 คน นักเรียน - นักศึกษาไทย จำนวน 534 คน และนักเรียน - นักศึกษากัมพูชา จำนวน 126 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากประชากรโดยใช้การสุ่มในวิเคราะห์องค์ประกอบขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน (Tabachnick & Fidell. 2007 ; อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร. 2550 : 39) แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการแยกประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยแล้วสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้กระจายตามสัดส่วน โดยการจับฉลาก (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 149) จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 10 คน นักเรียน - นักศึกษาไทย จำนวน 200 คน และนักเรียน - นักศึกษากัมพูชา จำนวน 90 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรแฝง ได้แก่ องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา จำนวน 4 ด้าน คือ

3.1.1 ด้านการบริหารจัดการ

3.1.2 ด้านหลักสูตร

3.1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.1.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

3.2 ตัวแปรสังเกตได้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการวัดตัวแปรแฝงที่เป็นองค์ประกอบของความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ มี 3 ตัวแปร 15 ตัวบ่งชี้ ด้านหลักสูตร มี 3 ตัวแปร 17 ตัวบ่งชี้ ด้านการจัดการเรียนการสอน มี 3 ตัวแปร 16 ตัวบ่งชี้ และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มี 4 ตัวแปร 21 ตัวบ่งชี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้สรุปให้คำจำกัดความในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อความเข้าใจได้ตรงกัน ดังนี้

1. ความสำเร็จของการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการของการจัดการศึกษาให้บรรลุตามการวางแผนการจัดการ การดำเนินการตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการของการจัดการศึกษาให้บรรลุอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ วัดได้จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากแนวคิดของนักการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบมี 4 ด้าน ได้แก่

2.1 การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อให้มีคุณภาพเกิดประโยชน์กับการศึกษามากที่สุด โดยผ่านวิธีการของการจัดองค์การ การสั่งการ การอำนวยความสะดวกและการปรับปรุงการทำงาน จัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน โรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิทยบริการ สื่อแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณ ของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา โดยดำเนินการเกี่ยวกับ

2.1.1 การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง การใช้ศิลปะและกลยุทธ์ การจัดหาบุคคล การวางแผนกำลังคนเข้าทำงาน เพื่อให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด โดยมีการสร้างแรงจูงใจด้านต่าง ๆ การพัฒนาให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีในการทำงานและยังรวมไปถึงการทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างโอกาสให้ชาวบ้าน บุคคลและกลุ่มต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร การบริหารจัดการ ดำเนินกิจกรรมการตัดสินใจ การประเมินผล มีส่วนร่วมในผลประโยชน์ โดยจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ความจำเป็น ความต้องการและวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่

2.1.3 การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง การให้คำแนะนำและการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน ช่วยในการพัฒนาครูปรับปรุงวิธีสอน กระตุ้นครูให้ใช้วิธีการใหม่ ๆ ทางการสอนและสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์อย่างมีคุณภาพ

2.2 หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน โครงสร้างของเนื้อหาหรือประมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดไว้ให้แก่ผู้เรียน โดยสามารถยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในระดับรายวิชาให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยดำเนินการเกี่ยวกับ

2.2.1 กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์หรือการกระทำที่ครูจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่ายกว่า การสอนแบบธรรมดา ได้รับความรู้ ความสนุกสนานและผู้เรียนต้องกระทำด้วยความเต็มใจ และเป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินการจัดเตรียมให้ผู้เข้าร่วมลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

2.2.2 การจัดประมวลประสบการณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติได้ประสบการณ์ตรง ตามความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล โดยครอบคลุมทั้งหลักสูตร กระบวนการ และการประเมินผล อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะวิชาชีพ

2.2.3 การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินความชัดเจนสมบูรณ์ของเอกสารหลักสูตร คุณภาพของหลักสูตร ความพร้อมของผู้เรียน การสนับสนุน การมีส่วนร่วม การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดเตรียมแผนหรือแบบ การบรรยาย สภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่สามารถใช้เพื่อการสอนโดยตรงในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย หรือเพื่อจัดสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการเกี่ยวกับ

2.3.1 การออกแบบการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนเพื่อหาแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนซึ่งอาจเป็นการปรับปรุง

สิ่งที่มีอยู่หรือสร้างสิ่งใหม่โดยนำหลักการเรียนรู้และหลักการสอนมาใช้ในการดำเนินการ เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3.2 สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง การจัดการกับบรรยากาศการเรียนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งในด้านกายภาพและด้านสังคม ครูผู้สอนต้องเป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อมการเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2.3.3 การวัดและการประเมินผล หมายถึง กระบวนการใช้คุณพินิจหรือค่านิยมของข้อจำกัดต่าง ๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าโดยการเปรียบเทียบผลที่วัดได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการวัดโดยใช้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

2.4 การฝึกอบรมวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติสำหรับบุคคลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมการทำงานส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลและการพัฒนาองค์กร โดยดำเนินการเกี่ยวกับ

2.4.1 กิจกรรมการจัดฝึกอบรม หมายถึง สภาพการณ์หรือการกระทำที่ครูจัดขึ้นในการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่า การสอนแบบธรรมดา ได้รับทั้งความรู้ความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดผลตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

2.4.2 เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ในการฝึกอบรมวิชาชีพที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนา ไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลาที่เหมาะสม

2.4.3 สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง แหล่งการจัดกิจกรรม สถานที่เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในการฝึกอบรมวิชาชีพ การเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่ประชาชนต้องการ

2.4.4 การประเมินผลและติดตาม หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของผู้เรียน การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การประเมินความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้นั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ มากน้อยเพียงใดภายหลังการฝึกอบรม

3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. **ครู** หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนการสอนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5. **นักเรียน นักศึกษา** หมายถึง คนไทยและคนกัมพูชาที่เข้าเรียนในสถานศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยแบ่งเป็น

5.1 **นักเรียน** หมายถึง ผู้เรียนในในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

5.2 **นักศึกษา** หมายถึง ผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

6. **อาชีวศึกษาเกษตร** หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดการสอนทางด้านเทคโนโลยีเกษตรและบริหารธุรกิจ ในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและปริญญาตรี เกิดจากการรวมตัวของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

7. **วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว** หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบการเปิดการสอนทางด้านเทคโนโลยีเกษตรและบริหารธุรกิจ ในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว” ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา
 - 1.1 ความหมายการอาชีวศึกษา
 - 1.2 หลักการและเป้าหมายการอาชีวศึกษา
 - 1.3 มาตรฐานการอาชีวศึกษา
 - 1.4 การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
 - 1.5 บริบทการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
 - 1.6 การศึกษาอาชีวศึกษาของสหราชอาณาจักรกัมพูชา
2. องค์ประกอบและความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา
 - 2.1 ความหมายองค์ประกอบของการจัดการศึกษา
 - 2.2 ความหมายการวิเคราะห์องค์ประกอบ
 - 2.3 ความหมายความสำเร็จของการจัดการศึกษา
 - 2.4 การวัดความสำเร็จในการจัดการศึกษา
 - 2.5 องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา
3. องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา
 - 3.1 ด้านการบริหารจัดการ
 - 3.2 ด้านหลักสูตร
 - 3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 3.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. 2551 : 3) มาตรา 6 ได้กล่าวถึงการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพว่า ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวินิจฉัยให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

1. ความหมายการอาชีวศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานการศึกษาได้ให้ความหมายของ การอาชีวศึกษา (Vocational Education) ไว้ ดังนี้

ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2549 : 7) ได้ให้ความหมาย การอาชีวศึกษา หมายถึง การเตรียมทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสำหรับอาชีพหนึ่ง หรือกลุ่มอาชีพหนึ่งโดยจัดกระบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านทักษะหรือความชำนาญ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเจตคติ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ตนเลือกเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พยุสศักดิ์ จันทร์สุรินทร์ (2550 : 29) กล่าวว่า การจัดอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่เฉพาะเจาะจง สำหรับการเตรียมคนเข้าสู่อาชีพ สร้างแรงงานและอาชีพของชาติ โดยจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี นักเรียนนักศึกษาต้องรู้จริง (Solid Knowledge) มีการปฏิบัติได้จริง (Solid Practical) รวมทั้งเข้าใจชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (Life Skill) เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาชีพโดยนำความรู้มาประยุกต์ใช้ และสามารถประกอบอาชีพได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550 : 1) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่าเป็นการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อเตรียมคนเข้าสู่อาชีพและความก้าวหน้าในอาชีพอย่างเป็นระบบ และมีวัตถุประสงค์ชัดเจนเป็นการศึกษาและฝึกอบรมทั้งในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย คือ ทั้งฝึกเริ่มต้นเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน และการศึกษาอบรมต่อเนื่อง เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อรักษางานและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (2551 : 2) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาว่า หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิต และพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ

ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยี

ศิริพรรณ ชุมนุม (2551 : 8) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อหล่อหลอมบุคคลให้มีความสามารถ มีทักษะในงานอาชีพสามารถทำมาหากินเลี้ยงชีพได้ ถือว่าการอาชีวศึกษาเป็นงานสร้างชีวิต ทำให้บุคคลพึ่งตนเองได้ มีรายได้ มีความสุขที่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองทำได้ดีที่สุด

ณัฐสิฏี รักษ์เกียรติวงศ์ (2558 : 2) กล่าวว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื้อหาในการศึกษาเริ่มด้วยภาพรวมตลาดแรงงาน แล้วจึงเข้าสู่ส่วนการวิเคราะห์คุณภาพแรงงานอาชีวศึกษา

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ โดยมีคุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม และสมรรถนะเพียงพอที่จะเข้าสู่อาชีพและความก้าวหน้าในอาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน และเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง

2. หลักการและเป้าหมายการอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาได้มีนักวิชาการ นักบริหาร และหน่วยงานการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการและเป้าหมายการอาชีวศึกษาดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2550 : 12) ได้กำหนดหลักการที่สำคัญของการจัดการอาชีวศึกษาไว้คือ จะต้องจัดอาชีวศึกษาตามความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยจะต้องมีการวางระบบเพื่อให้มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการจัดฝึกอบรม

จินนงค์กูร โรจนนันต์ (2559 : 24) ได้กล่าวถึงหลักการและเป้าหมายของการจัดการอาชีวศึกษาไว้ว่า การผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาควรใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนการสอน การพัฒนายกระดับคุณภาพการเรียนการสอน หลักสูตรตอบโจทยอนาคตผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศและพื้นที่ โครงการลงทุนขนาดใหญ่ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ รวมถึง เทคโนโลยีในอนาคต ส่งเสริมเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ขยายทวิภาค Startup สร้างผู้ประกอบการหน้าใหม่ที่หลากหลายมากขึ้น เชื่อมโยงสถานศึกษา สถานประกอบการ ธนาคาร บูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน รวมถึงเชื่อมโยงผู้สำเร็จ การศึกษากับผู้ประกอบการเพื่อการจ้างงาน และเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่ส่งเสริมการสร้างอาชีพ เช่น ธนาคารฐานในการผลิตและพัฒนาเชิงพื้นที่ อาชีวศึกษาต้องสามารถผลิตและพัฒนาคนที่สอดคล้องบริบท

ของพื้นที่ และสามารถพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาของพื้นที่ได้ รวมทั้งเป็นแหล่งเรียนรู้ และการวิจัยและพัฒนาของชุมชนท้องถิ่น

ปรัชญานั้นที่ นิลสุข (2560 : 8 - 9) ได้กล่าวถึงหลักการและเป้าหมายของการจัดการอาชีวศึกษา คือ การอาชีวศึกษาต้องปรับตัวให้รองรับต่อการเปลี่ยนแปลง สร้างความสามารถ การแข่งขันให้กับประเทศ การจัดการเรียนการสอนต้องปรับเข้าสู่ยุคการศึกษา 4.0 ที่เน้นการผลิตคนเพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ ต้องผลิตคนที่สร้างสรรค์นวัตกรรม เปลี่ยนความคิด ไปสู่การเป็นเจ้าของกิจการไม่ใช่ไปเป็นแรงงานและลูกจ้างอย่างในอดีต สอนเพื่ออยู่ในชีวิตประจำวันที่แท้จริง การพัฒนาคนให้มีทักษะฝีมือและทำงานได้ ผลิตคนยุคดิจิทัลเข้าสู่ การควบคุมเครื่องจักรและสร้างสรรค์ประดิษฐ์กรรม ผลิตคนที่จะไปประกอบอาชีพอิสระและ เป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ที่มีทักษะทำมาหากินได้ด้วยตนเอง ชาญฉลาดในการใช้เทคโนโลยี เป็นผู้ปฏิบัติงานที่แก้ปัญหาให้กับหน่วยงาน สื่อสารกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความหมาย ทำงานร่วมกับองค์กรและสถานประกอบการได้อย่างกลมกลืนและพร้อมจะพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2561 : 7) ได้มีเป้าหมายการอาชีวศึกษา ที่สำคัญ ได้แก่ การเพิ่มปริมาณผู้เรียนให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการของตลาดแรงงาน และ ตลาดอาชีพ สถานศึกษาเร่งสร้าง และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมืออาชีวศึกษาระดับจังหวัดให้มีความเข้มแข็ง และให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับสภาอุตสาหกรรมจังหวัด และสถานประกอบการอย่างใกล้ชิด ให้มีพัฒนาการที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มุ่งการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนารจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน การควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษาของภาครัฐและเอกชน ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี เพื่อให้ได้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถประกอบอาชีพในสถานประกอบการ หรืออาชีพอิสระได้อย่างมั่นใจ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักการและเป้าหมายการอาชีวศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ การจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน การผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาควรใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนการสอน สามารถพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาของท้องถิ่น เป็นแหล่งเรียนรู้และการวิจัยและพัฒนาของชุมชน ผลิตคนที่สร้างสรรค์นวัตกรรม การเป็นเจ้าของกิจการ การพัฒนาคนให้มีทักษะฝีมือและทำงานได้ และพร้อมจะพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

3. มาตรฐานการอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาได้มีนักวิชาการ นักบริหาร และหน่วยงานการศึกษาได้กล่าวถึง มาตรฐานการอาชีวศึกษา ดังนี้

มังกร หริรัถย์ (2555 : 1) ได้กล่าวถึงมาตรฐานการอาชีวศึกษาว่า การฝึกงาน การฝึก ภาคปฏิบัติเป็นหัวใจและความใฝ่ฝันของผู้เรียนที่ต้องการฝึกงานให้มาก ๆ เรียนทฤษฎีให้น้อยลง รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่สนุกสนาน ทั้งนี้เพราะการฝึกปฏิบัติคือ การฝึกฝีมือ ฝึกประสบการณ์ ฝึกทำงานได้จริง ไม่ใช่ฝึกบนกระดานดำ ปัจจัยสำคัญต้องมีก็คือ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ประกอบการฝึก ทั้งที่เป็นเครื่องมือพื้นฐาน และเครื่องมือทันสมัย สถานศึกษาต้องลงทุน ครูควรที่ เก่งภาคปฏิบัติ ดังนั้นสถานศึกษาควรเน้นการปฏิบัติงาน พัฒนาคุณภาพฝีมือผู้เรียนให้มีความเป็น มาตรฐานและมีอาชีพติดตัวไป สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มุ่งเน้น การเรียนเพื่ออนาคต โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมุ่งมั่นที่จะยกระดับสถานศึกษา สร้างผู้เรียนให้เป็น ที่ยอมรับของชุมชน ผู้ปกครอง และสถานประกอบการ แสวงหาความร่วมมือกับบุคคล สถานประกอบการ แหล่งเรียนรู้ที่ดี มีคุณภาพ มีมาตรฐานเชื่อถือได้ ร่วมกันวางแผนในการผลิตและ พัฒนากำลังคนอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างสถานศึกษาของตนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

ราชกิจจานุเบกษา (2561 : 4 - 6) ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐาน การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ด้านการจัดการอาชีวศึกษา ในมาตรฐานที่ 2 กำหนดให้สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและ จำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญและบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จใน การดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารจัดการ และด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ (2561 : 15) ได้กล่าวถึงมาตรฐานการอาชีวศึกษาว่า การยกระดับคุณภาพมาตรฐานอาชีวศึกษาไทยสู่สากล โดยเป็นการเปิดให้หลักสูตรอาชีวศึกษาของ ต่างประเทศมาเป็นทางเลือกหนึ่ง โดยผู้เรียนที่เรียนหลักสูตรอาชีวศึกษาของต่างประเทศได้รับการรับรองการจบหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานนานาชาติ จะรับประกันให้ผู้ประกอบการรับเข้าทำงาน ได้ทันทีตามความสามารถและตามสมรรถนะที่ต้องการ เช่น หลักสูตรของประเทศอังกฤษมา เปิดสอนในสถาบันอาชีวศึกษาของไทย ผู้ที่จบหลักสูตรอาชีวศึกษานานาชาติ จะได้รับการรับรอง เช่นเดียวกับสถาบันในต่างประเทศ และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน เป็นการรับรอง

ใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือการรับรองวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน และการเปิดสาขาการเรียนการสอน ที่เป็นการต้องการของตลาดและภาคอุตสาหกรรม การดำเนินการของประเทศต้องยกระดับคุณภาพ มาตรฐานอาชีวศึกษาสู่สากล

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า มาตรฐานการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่เน้น การฝึกงาน การฝึกภาคปฏิบัติ การยกระดับคุณภาพมาตรฐานอาชีวศึกษาไทยสู่สากล และ การประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษาด้านการจัดการอาชีวศึกษา การรับรอง ใบประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ การรับรองวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารจัดการ และด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

4. การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาได้มีนักวิชาการ นักบริหาร และหน่วยงานการศึกษาได้กล่าวถึง อาชีวศึกษาเกษตร ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2557 : 3 - 8)

ได้มีกฎกระทรวงเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 ในการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. 2556 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อจัดตั้ง สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร เป็นการรวมวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ให้เป็นหน่วยงานเดียวกัน โดยแยกเป็น 4 แห่ง ใน 4 ภูมิภาค เดิมมีชื่อว่า วิทยาลัยเกษตรกรรม เป็นวิทยาลัยในสังกัดกรม อาชีวศึกษา เกี่ยวกับเกษตรกรรมของประเทศไทย (ราชกิจจานุเบกษา, 2556 : 25 - 27) ต่อมาจึงมี การจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนเป็นหน่วยงานภายใน จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเปิดการสอนทางด้านเทคโนโลยีและบริหารธุรกิจ ในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรี

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีจัดตั้งขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์เพื่อสร้างนักเกษตรกรรมที่มี ความรู้ ความสามารถและทักษะด้านทักษะวิชาชีพเกษตร มีการจัดการเรียนที่เน้นให้มีความรู้พื้นฐาน ของเกษตรในด้านต่าง ๆ เช่น พื้นฐานด้านพืช พื้นฐานด้านสัตว์ พื้นฐานด้านประมง อุตสาหกรรม เกษตร ช่างกลเกษตร บริหารธุรกิจเกษตร เป็นต้น เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะและความชำนาญ ในวิชาชีพมากยิ่งขึ้น พร้อมออกไปเป็นนักเกษตรที่มีความชำนาญในด้านต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามา การจัด กระบวนการเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาเกษตรด้วยการเรียนจากภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในห้องเรียน หรือห้องปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการให้ความรู้ และทักษะทางการเกษตรแก่ผู้เรียน การนำความรู้ทาง การเกษตรไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง การฝึกเพื่อการพัฒนาความเป็นผู้นำ ให้มี คุณลักษณะในการนำกลุ่มตามความสามารถของผู้เรียน โดยผ่านกิจกรรมวิชาชีพ ซึ่งองค์ประกอบ เหล่านี้มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรเพราะเป็นการบูรณาการความรู้ทั้ง

ภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทำให้นักเรียนเกษตรได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Learning by Doing) รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลให้เกิดผลสำเร็จได้

ปัจจุบันวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยประมง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาสายอาชีวศึกษาเกษตร โดยแบ่งตามระบบการศึกษา ประกอบด้วย 2 ระบบ ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ ประกอบด้วย 2 หลักสูตร คือ

1.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งรับผู้ที่จบการศึกษาชั้น ม.3 หรือเทียบเท่า เข้าเรียนในวิชาชีพเกษตรเป็นเวลา 3 ปีโดยรัฐบาลได้ส่งเสริมให้บุตรหลานเกษตรกรและผู้สนใจ โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

1.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นการศึกษาที่สูงกว่า ปวช. ซึ่งรับผู้ที่จบการศึกษาจาก ระดับ ปวช. มัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม. 6) หรือเทียบเท่า ใช้เวลาเรียน 2 ปี โดยจัดให้มีการสอนในสาขาต่าง ๆ คือ สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาประมง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นต้น

2. การศึกษานอกระบบ ประกอบด้วย 5 หลักสูตร ได้แก่

2.1 หลักสูตรวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น เปิดสอนวิชาชีพตามความต้องการของชุมชน

2.2 โครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชน (อศ.กช.) เปิดสอนสำหรับเกษตรกรและบุตรหลานของเกษตรกร

2.3 โครงการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการศึกษาพร้อมกับการทำงานในสถานประกอบการของนักศึกษา

2.4 หลักสูตรฝึกอาชีพตามแนวพระราชดำริ ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2.5 โครงการพัฒนาการศึกษาชุมชนบนพื้นที่สูง เปิดสอนสำหรับชุมชนในพื้นที่ห่างไกล

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า อาชีวศึกษาเกษตร หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดการสอนทางด้านเทคโนโลยีเกษตรและบริหารธุรกิจ ในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและปริญญาตรี เกิดจากการรวมตัวของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภายใต้สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5. บริบทการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้วเป็นหน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เริ่มก่อตั้งครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2505 บนเนื้อที่ 6,250 ไร่ ในนามโรงเรียนเกษตรกรรมสงเคราะห์ โดยมี นายแสง สุริยะ เป็นครูใหญ่คนแรก ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนเกษตรกรรมสงเคราะห์ปราจีนบุรี” จัดการศึกษาในรูปแบบของการจัดสรรที่ดินให้นักเรียนที่จบชั้น ป.7 เข้ามาเรียนเมื่อเรียนจบชั้น ม.ศ.3 ก็จัดสรรที่ดินให้นักเรียน คนละ 25 ไร่ ต่อมาปี พ.ศ. 2519 ได้จัดการศึกษาเป็นการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพเกษตรกรรม และเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนเกษตรกรรมปราจีนบุรี ในปี พ.ศ. 2524 จัดการเรียนการสอนระดับ ปวส. และเปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยเกษตรกรรมปราจีนบุรี เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2524 ในปี พ.ศ. 2536 เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยเกษตรกรรมสระแก้ว ตามชื่อจังหวัด และในปี พ.ศ. 2539 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว มีชื่อภาษาอังกฤษคือ Sakaeo College of Agriculture and Technology

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ตั้งอยู่ในกิโลเมตรที่ 16 เลขที่ 109 หมู่ที่ 10 ถนนรัชตะวิถี ตำบลผ่านศึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว รหัสไปรษณีย์ 27120 เนื้อที่ของสถานศึกษา 1,250 ไร่ ระยะทางห่างจากกรุงเทพมหานคร 325 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดสระแก้ว 56 กิโลเมตร และห่างจากอำเภออรัญประเทศ 16 กิโลเมตร

หลักสูตรที่เปิดสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขางานพืชศาสตร์ สาขางานสัตวศาสตร์ สาขางานช่างเกษตร สาขางานประมง สาขางานอุตสาหกรรมเกษตร ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่วนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.) เปิดสอนประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร สาขาวิชาช่างเกษตร สาขาวิชาประมง ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว เป็นหน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบการเปิดการสอนทางด้านเทคโนโลยีเกษตรและบริหารธุรกิจ ในระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

6. การศึกษาอาชีวศึกษาของสหราชอาณาจักรกัมพูชา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (2558 : 4) ได้กล่าวถึงการศึกษาอาชีวศึกษาของ สหราชอาณาจักรกัมพูชา ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ เยาวชน และการกีฬา (Ministry of Education, Youth and Sport Cambodia) เป็นหน่วยงานจัดการศึกษาของกัมพูชา โดยระบอบการจัดการศึกษาของกัมพูชาได้บรรจุ

ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้การศึกษาเป็นกลไกสำคัญของประเทศในการขจัดความยากจน โดยมีการแบ่งแยกการดำเนินการและรับผิดชอบเป็น 3 ระดับ โดยกระทรวง obrมเยาวชนและกีฬา รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายระดับชาติและจัดทำหลักสูตรแกนกลาง สำหรับการศึกษาของชาติ ส่วนการศึกษาสาขาอาชีพในระดับมัธยมปลายขึ้นอยู่กับารรับผิดชอบของ เจ้ากระทรวงนั้น ๆ ระดับต่อมา คือ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ

การอาชีวศึกษาของกัมพูชาเริ่มเมื่อ พ.ศ. 2548 โดยเมื่อมีการตั้ง Ministry of Labor and Vocational Training (MOLVI) ซึ่งมี National Training Board (NTB) เป็นกลไกสูงสุดในการจัดทำ นโยบายด้านอาชีวศึกษา ประกอบด้วยรองนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เป็นประธาน โดยมีผู้แทนจาก ภาคนายจ้าง ลูกจ้าง และกลไกภาครัฐหลายหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการและมอบหมายนโยบาย ไปยังอธิบดีการอาชีวและฝึกอบรมใน Ministry of Labor and the Vocational Training นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา (ASEAN Secretariat, 2014 : 40) ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา National TVET Development Plan 2006 - 2011 กำหนดให้ระบบอาชีวศึกษาของกัมพูชามุ่งตอบสนองแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและการลดความยากจนของประเทศ

ระบบอาชีวศึกษา มีทั้งที่เป็นของภาครัฐ ภาคเอกชน ขององค์กรพัฒนาเอกชน และที่จัด โดยสถานประกอบการ ซึ่งในส่วนของภาครัฐประกอบด้วย (ADB, 2009 : 5) สถานศึกษาและ ศูนย์ฝึกอบรมในการกำกับดูแลยังคงเน้นการบริการตามความพร้อมของสถานที่และครู ประกอบด้วย ศูนย์ฝึกอบรมระดับจังหวัด โพลีเทคนิคและสถาบันการสอนอาชีวศึกษา ในพื้นที่เขตเมือง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพนมเปญ เป็นหลักสูตรที่ใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 1 ปี สถาบันอาชีวศึกษา ด้านสุขภาพและการเกษตร อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงเกษตร และ ชาวกัมพูชาเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาของอาชีวศึกษาด้วยแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายธุรกิจและการบริหารจัดการ ในขณะที่ความสนใจต่อหลักสูตรที่ไม่มี การให้ใบปริญญามีแนวโน้มลดต่ำลง

การอาชีวศึกษาของสหราชอาณาจักรกัมพูชา เน้นหลักการสนองความต้องการของตลาด ประกอบกับหลักการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในลักษณะหุ้นส่วนของภาคเอกชน ตลอดจน การประสานงานในการจัดการทางนโยบายและการดำเนินโครงการต่าง ๆ กับกระทรวงอื่น เช่น โครงการฝึกทักษะโดยผู้ฝึกได้รับค่าตอบแทนจากบริษัทเอกชน โครงการความร่วมมือกับองค์กร พัฒนาเอกชน วิทยาลัยทางการศึกษาของกัมพูชาในปัจจุบัน คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มี คุณภาพสูงสุดเพื่อให้กัมพูชาเป็นสังคมฐานความรู้ ทั้งนี้ โดยอาศัยปรัชญาทางการศึกษาในการทำให้ ประชากรวัยเยาว์ของกัมพูชามีพัฒนาการอย่างเป็นองค์รวม ด้วยการศึกษและทักษะทางเทคนิคที่ดี ขึ้นด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจในชาติ ด้วยคุณธรรมและจริยธรรมในระดับมาตรฐานสูง และด้วย

ความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในความรับผิดชอบต่อนาคตของตน เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนชาวกัมพูชาทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน กัมพูชาได้มีการปรับปรุงในเชิงนโยบาย กลยุทธ์และกลุ่มเป้าหมายในเชิงปริมาณการเข้ารับการศึกษาและเชิงคุณภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การศึกษาอาชีวศึกษาของสหราชอาณาจักรกัมพูชาจัดการศึกษาโดย กระทรวงศึกษา เยาวชนและการกีฬา ได้รับอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาฐานทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ โดยการเปิดโอกาสให้ชาวกัมพูชาทุกคนได้รับการศึกษาเพื่อยกระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน และทำให้ประชาชนชาวกัมพูชาเป็นกำลังแรงงานที่มีการศึกษาและได้รับการฝึกอบรมอย่างดี

องค์ประกอบและความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

มีแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบและความสำเร็จในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของนักวิชาการ นักบริหาร ดังนี้

1. ความหมายขององค์ประกอบของการจัดการศึกษา

มีนักวิชาการหรือหน่วยงานได้ให้ความหมายขององค์ประกอบหลายท่านดังนี้

ประเวศ เวชชะ (2561 : 635 - 636) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษา หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการดำเนินงานอย่างเป็นระบบของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ของครูบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเกิดผลลัพธ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา ได้แก่ ครู ผู้เรียน หลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ กิจกรรม และวัสดุอุปกรณ์ การทำกิจกรรม

แมน (Man. 2003 : 75) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษา หมายถึง สิ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นด้านบริหารจัดการ ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

ร็อบบินส์ และโคลเทอร์ (Robbins & Coulter. 2004 : 9) กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษา หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการจัดการศึกษา หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานภายในสถานศึกษา ในด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของสถานศึกษา

2. ความหมายการวิเคราะห์องค์ประกอบ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) หรือการวิเคราะห์ปัจจัย ไว้ดังนี้

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย (2549 : 54) ให้ความหมายการวิเคราะห์องค์ประกอบ หมายถึง การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นเทคนิคทางสถิติสำหรับวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัว (Multivariate analysis techniques) ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้นักวิจัยได้ใช้แสวงหาความรู้ ความจริงดังกล่าว เช่น นักวิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis หรือ EFA) ในการพัฒนาทฤษฎี หรือนักวิจัยสามารถใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis หรือ CFA) ในการทดสอบหรือยืนยันทฤษฎี

สุภมาศ อังสุโชติ (2552 : 92) ให้ความหมายการวิเคราะห์องค์ประกอบ หมายถึง วิธีการทางสถิติที่ช่วยให้นักวิจัยสร้างองค์ประกอบจากตัวแปรหลาย ๆ ตัวแปร โดยรวมกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นองค์ประกอบเดียวกันตัวแปรที่อยู่ในองค์ประกอบเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันมากโดยความสัมพันธ์อาจเป็นบวกหรือลบก็ได้ส่วนตัวแปรที่อยู่คนละองค์ประกอบจะไม่มีความสัมพันธ์กันหรือสัมพันธ์กันน้อย องค์ประกอบหนึ่ง ๆ จะแทนตัวแปรแฝงอันเป็นคุณลักษณะที่นักวิจัยต้องการศึกษา

กัลยา วานิชปัญษา (2554 : 4) ได้สรุปความหมายการวิเคราะห์องค์ประกอบไว้ว่าเป็นการวิเคราะห์ปัจจัย หรือบางครั้งเรียกว่าการวิเคราะห์ตัวประกอบ เป็นเทคนิคหนึ่งเพื่อการสรุปรายละเอียดของตัวแปรหลายตัวหรือเรียกว่าเป็นเทคนิคที่ใช้ในการลดจำนวนตัวแปรเทคนิคหนึ่งโดยการศึกษาถึงโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปรและสร้างตัวแปรใหม่เรียกว่าองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่สร้างขึ้นจะเป็นการนำตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันหรือมีความร่วมกันสูงมารวมกันเป็นองค์ประกอบเดียวกันส่วนตัวแปรที่อยู่คนละองค์ประกอบมีความร่วมกันน้อยหรือไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบ หมายถึง เทคนิควิธีทางสถิติที่จะจับกลุ่มหรือรวมกลุ่มหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกันซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบตัวแปรภายในองค์ประกอบเดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันสูง ส่วนตัวแปรที่ต่างองค์ประกอบจะสัมพันธ์กันน้อย หรือไม่มีสามารถใช้ได้ทั้งการพัฒนาทฤษฎีใหม่หรือการทดสอบหรือยืนยันทฤษฎีเดิม

3. ความหมายความสำเร็จของการจัดการศึกษา

มีนักวิชาการหรือหน่วยงานได้ให้ความหมายของความสำเร็จหลายท่านดังนี้

พวงรัตน์ เกสรแพทย์ และคุณิ โยเหลา (2546 : 21) กล่าวว่า ความสำเร็จของ

การจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการบรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ตั้งไว้ ด้านการบริหารด้วยการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นิตย สัมมาพันธ์ (2548 : 10) กล่าวว่า ความสำเร็จของการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถขององค์กรทางการศึกษาที่ตั้งแผนปฏิบัติงานและดำเนินการตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

อนันท์ ชินบุตร (2554 : 15) กล่าวว่า ความสำเร็จของการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการวางแผนการปฏิบัติงาน การตั้งเป้าหมายและวัตถุประสงค์ให้บรรลุผลของการจัดการศึกษาตามที่ตั้งไว้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า ความสำเร็จของการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการของการจัดการศึกษาให้บรรลุตามการวางแผนการจัดการ การดำเนินการตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การวัดความสำเร็จในการจัดการศึกษา

มีนักวิชาการการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงการวัดความสำเร็จในการจัดการศึกษา ดังนี้ อนุวัติ คุ้มแก้ว (2559 : 125-136) กล่าวว่า การวัดความสำเร็จในการจัดการศึกษา โดยการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการศึกษา และพบว่ามีจำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา ด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร ด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์และด้านการพัฒนาหลักสูตร

อภิสิทธิ์พร สถิตภาคีกุล (2561 : 107 -115) กล่าวว่า การวัดความสำเร็จในการจัดการศึกษาเป็นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจในการสอนของครู การออกแบบการเรียนการสอน มีหลากหลายรูปแบบและแนวคิดที่ครูสามารถเลือกใช้ได้หรือนำมาออกแบบการเรียนการสอนด้วยตนเอง ผลการออกแบบการเรียนการสอน อาจเป็นรูปแบบการสอน วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนการสอน ครูควรมีคุณลักษณะเชิงวิชาการ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการวัดความสำเร็จในการจัดการศึกษา เป็นการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจในการสอนของครู การออกแบบการเรียนการสอน ผลการออกแบบการเรียนการสอน รูปแบบการสอน วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน แผนการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ก่อนการดำเนินกิจกรรมจนถึงสิ้นสุดกิจกรรม ความพร้อมด้านบุคลากร ความร่วมมือจากหน่วยงาน

5. องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบหรือปัจจัยความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ดังนี้

วณิชย์ อ่วมศรี (2556 : 95 - 104) ได้นำเสนอปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในด้านการจัดการศึกษาประกอบด้วย การเรียนการสอนและการฝึกอบรม ให้เกิดความยืดหยุ่น หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทั้งในประเทศและสำหรับชาวต่างชาติที่เข้ามาศึกษาแล้วเรียนและฝึกอบรม การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ให้ได้คุณภาพมาตรฐานในระดับสากล ที่สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี การสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน การพัฒนาความก้าวหน้าของครูในเรื่องของวิทยฐานะและผลงานทางวิชาการ การพัฒนาความพร้อมของสถานศึกษาในการก้าวสู่ระดับสากลหรือประชาคมอาเซียน การสร้างผลงานด้านนวัตกรรม การวิจัยที่สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตทางการเกษตรและประมง การปฏิบัติงานฟาร์มธุรกิจสถานศึกษา ผู้เรียนสามารถประกอบอาชีพในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ สถานประกอบการพึงพอใจการทำงานของบุคลากรศึกษา ครูมีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นครูมืออาชีพ

จิตภา ถิรศิริกุล (2559 : 51 - 60) ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในประเทศต่าง ๆ ด้านคุณลักษณะร่วมและปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยการจัดการด้านอาชีวศึกษาของเยอรมัน เกาหลีใต้ สิงคโปร์ และออสเตรเลีย ทั้ง 4 ประเทศมีองค์ประกอบจัดการศึกษาที่สำคัญ คือ คุณภาพของการจัดการศึกษา เช่น สถานศึกษาที่ผ่านการรับรองคุณภาพ สถานประกอบการที่มีความพร้อมในการจัดการฝึกอาชีพ ผู้เรียนที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานเพื่อเข้ารับการฝึกอาชีพ หลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของภาคสถานประกอบการ ครูในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ครูฝึกในสถานประกอบการที่ผ่านการอบรมทักษะการสอน โดยมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการทั้งใน การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การฝึกอาชีพ การรับรองวุฒิปัตร โดยภาครัฐมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการส่งเสริมและการพัฒนาแรงงาน การส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ทำให้ปัจจัยแห่งความสำเร็จอยู่บนพื้นฐานของคุณภาพการจัดการศึกษา และ ความเข้มแข็งในการแสดงบทบาทของทุกภาคส่วนในการมีส่วนร่วม

ราชกิจจานุเบกษา (2561 : 4 - 6) กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ในมาตรฐาน 2 การอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัด 4 ด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารจัดการ และด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

อนุสรณ์ แสงนิ่มนวล (2561 : 1) ได้กล่าวถึงความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วยจำนวนครูที่เพียงพอต่อความต้องการ ศักยภาพของครูอาชีวศึกษาในภาคปฏิบัติทำให้สามารถที่จะสอนเด็กให้เก่งปฏิบัติได้ ด้านหลักสูตรก็ให้ตอบโจทย์ผู้ประกอบการโดยดึงภาคเอกชนเข้ามาให้ความเห็น รวมถึงปรับหลักสูตรที่มุ่งให้เด็กเป็นผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ ด้วยการฝึกอบรมอาชีพ ด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษาควรมีกระบวนการสร้างคน สร้างเทคโนโลยีควบคู่กันไปอย่างครบวงจร ควรมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนที่ชัดเจนและควรปรับ โครงสร้างให้มีการกระจายอำนาจมากขึ้น

ศิริพรรณ ชุมนุม (2562 : 3 - 5) กล่าวถึงการจัดการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนของประเทศสู่อาชีพที่มีคุณภาพตรงกับความต้องการของสถานประกอบการนั้น ประกอบด้วย การเรียนรู้ ผู้ประกอบการปฏิบัติ การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักแก่ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง มาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานการปฏิบัติงาน การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ มาตรฐานวิชาชีพ แผนการเรียนรู้ การดำเนินการร่วมกับสถานประกอบการ การวัดประเมินผล เพื่อให้ ผู้เรียนมีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการในการประกอบอาชีพ มีรายได้สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน และสามารถดำรงชีวิตอย่างภาคภูมิใจและมีความสุขต่อไป

นวลอนงค์ อุชุกภาพ (2562 : 1 - 11) การผลิตบุคลากรสายวิชาชีพในยุคไทยแลนด์ 4.0 เป็นองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาสายวิชาชีพในการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืนเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ประกอบด้วย หลักสูตร มุ่งให้มีหลักสูตรที่พัฒนาศักยภาพ ในการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพด้วยการเรียนรู้เนื้อหาที่ทันสมัย ด้านค่าเล่าเรียน ต้องมีความคุ้มค่าในการผลิตบุคลากรที่มีฝีมือเป็นเลิศ ทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมเสริม หลักสูตรส่งเสริมมีทักษะการให้บริการความรู้แก่ชุมชน ด้านสถานที่ มุ่งเน้นให้สถานที่มี ความพร้อมในการเรียนการสอน ด้านการประชาสัมพันธ์ มุ่งให้ผู้เรียนและชุมชนได้รับประโยชน์ จากเอกสารและข้อมูลและเข้าถึงการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาอย่างเสมอภาค ด้านบุคลากร ให้ความสำคัญกับการคัดเลือก การพัฒนาบุคลากร ด้านกระบวนการผลิต มุ่งเน้นบุคลากรทุกคน ร่วมกันทำหน้าที่พัฒนาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ช่วยเอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนผู้ปกครองและบุคลากร

รัชต์ ไตรมาลัย พันธุ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ และปรัชญนันท์ นิลสุข (2562 : 294 - 314) ได้สรุปถึงองค์ประกอบแห่งความสำเร็จและแนวทางการบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศของ สถาบันการศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน คือ ความเป็นฝีมือชน มีความรู้ ประสบการณ์ และ ทักษะ ด้านการบริการทางวิชาการ การสื่อสารและติดต่อกับชุมชนผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด

ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารใช้การจูงใจให้บุคคลผู้ปฏิบัติงานหรือบุคคล ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้มีโอกาสมีส่วนร่วม ด้านระบบบริหารการเงิน โดยใช้หลักเกณฑ์ในการสนับสนุนภารกิจและ แผนกลยุทธ์ของสถาบัน ควรยึดหลักธรรมาภิบาล ด้านการบริหารทรัพยากรร่วมกัน

ศักดิ์ กองสุวรรณ (2562 : 1 - 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบความสำเร็จในการจัดการ การอาชีวศึกษามีกรอบแนวคิดตามมาตรฐานอาชีวศึกษา เรื่องการบริหารจัดการสถานศึกษา เจริญระบบ 3 ด้าน ประกอบด้วย คุณภาพสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และด้านผลการจัดการ การศึกษาและความดีเด่นของสถานศึกษา

ชนิษฐา ชัยรัตนาวรรณ (2562 : 18 - 30) ได้เสนอแนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนา อาชีวศึกษาไทยให้ประสบความสำเร็จ โดยมุ่งที่กำลังคนอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ ของตลาดแรงงานที่ปัจจุบันขาดแคลนกำลังคนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพประกอบไปด้วยสร้าง แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้เป็นศักยภาพที่มีอยู่ในผู้เรียนแต่ละบุคคลโดยปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้คือจัด สถานการศึกษาให้เป็น Smart City ด้านที่ 2 ครูผู้สอนเป็นมืออาชีพด้านที่ 3 สื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีการศึกษาด้านที่ 4 การจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นเฉพาะภายในห้องเรียนเท่านั้นควรมี การเร่งพัฒนาระดับทักษะแรงงานทั้งกลุ่มแรงงานใหม่และกลุ่มแรงงานเดิมควรมีการร่วม ออกแบบหลักสูตรและการฝึกอบรมให้เหมาะกับกลุ่มส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตการทำงาน การศึกษากลไกการจัดการศึกษาร่วมกับต่างประเทศเพื่อให้เกิดแนวทางในการขับเคลื่อนและ พัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาอย่างยั่งยืนในประเทศไทย

ดัชเชอร์ และวินเทอร์ (Deutscher & Winther. 2018 : 21 - 33) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาเป็นผลมาจากการฝึกอบรมแสดงถึงการพัฒนาความรู้และ ความสามารถทางอาชีพของผู้เรียน ซึ่งได้รับผลจากการเรียนการสอนอาชีพและพบว่าในระหว่าง การฝึกอบรมสายอาชีพ ผู้ฝึกสอนมีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพวกเขา การ ประเมินการสอนในสิ่งที่ควรจะสอนในห้องเรียน สิ่งที่สอนจริงในห้องเรียน และการทดสอบและ รายงานสอดคล้องกับสิ่งที่สอนควรได้รับการประเมินตามแนวคิดของหลักสูตร การประเมิน หลักสูตร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในระหว่างการฝึกอบรมวิชาชีพผู้ฝึกหัดมีความหมายอย่างมากในการ ปรับปรุงการปฏิบัติงานและเป็นไปได้ที่จะติดตามการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ในด้านคุณภาพของความรู้ การประเมินผลการเรียนการสอน และความสามารถทางอาชีพที่สอดคล้องกับหลักสูตรอาชีวศึกษา และมีแนวคิดว่าการเรียนรู้สายอาชีพประกอบไปด้วยการเปลี่ยนจากความรู้ทั่วไปไปเป็นความรู้เฉพาะ ผ่านประสบการณ์และวิธีการสอนเชิงปฏิบัติของการเรียนรู้ที่ตั้งอยู่หรือ ใช้ปัญหาเป็นหลัก สามารถ ให้ความสำเร็จในการเรียนรู้ได้

จากทัศนะหรือจากผลงานวิจัยของนักการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานการศึกษา

ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปองค์ประกอบการวัดความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ดังแสดงในตาราง 2.1

ตาราง 2.1 สังเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

องค์ประกอบ	นักวิชาการ										ความถี่
	วณิชช์ อ่วมศรี (2556)	จิตตาภา ลิขิตวิภูต (2559)	ราชกิจจานุเบกษา, (2561 : 4-6)	อนุสรณ์ แสงนิมิต (2561)	ศิริพรรณ ชุมมน (2562)	นวลอนงค์ อุสุภาพ (2562)	รัชต์ ไตรภักดิ์ และคณะ (2562)	ศักดิ์ ทองสุวรรณ (2562)	ชนินฐา ชัยรัตนวารุณ (2562)	Deutscher and Winther (2018)	
1. การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
2. การฝึกอบรมวิชาชีพ	✓	✓		✓	✓				✓	✓	5
3. การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ	✓			✓	✓						3
4. การสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน	✓										1
5. การพัฒนาความก้าวหน้าของครู	✓										1
6. การพัฒนาความพร้อมของสถานศึกษา	✓										1
7. การสร้างผลงานด้านนวัตกรรมการวิจัย	✓										1
8. การปฏิบัติงานฟาร์มธุรกิจในสถานศึกษา	✓										1
9. การบริหารจัดการ			✓	✓	✓		✓	✓	✓		6
10. มาตรฐานอาชีพ					✓						1
11. การร่วมกับสถานประกอบการ				✓	✓						2
12. การวัดประเมินผล					✓					✓	2
13. หลักสูตร		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	8
14. ค่าเล่าเรียน						✓					1
15. สถานที่เพื่อการฝึกปฏิบัติงาน						✓			✓		2
16. การพัฒนาบุคลากร						✓			✓	✓	3
17. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ						✓					1
18. ผลกระทบต่อคุณภาพสถานศึกษา								✓			1
19. การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ			✓								1
20. การบริการทางวิชาการ							✓				1

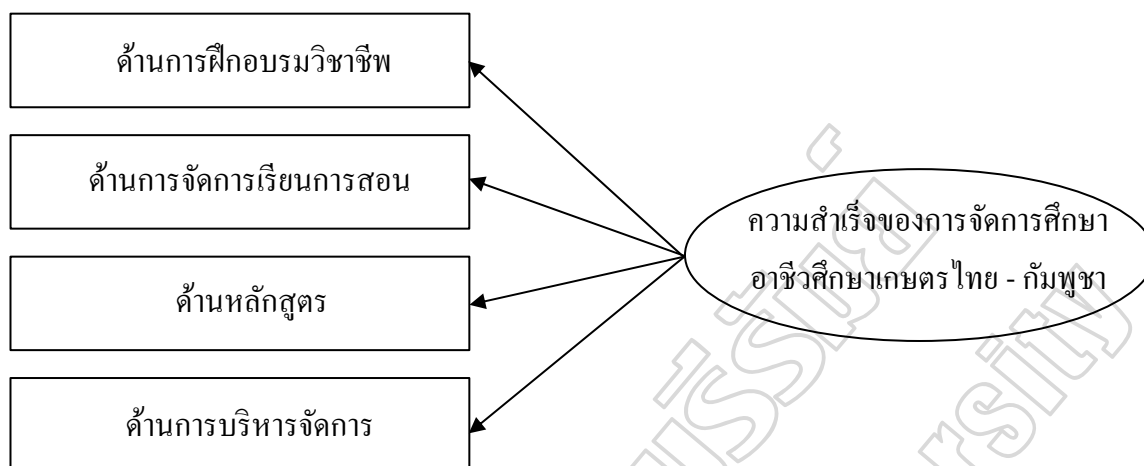
ตาราง 2.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นักวิชาการ								ความถี่	
	วณิชย์ อ่วมศรี (2556)	จิตภา ทิรศิริกุล (2559)	ราชกิจจานุเบกษา, (2561 : 4-6)	อนุสรณ์ แสงนิ่มนวล (2561)	ศิริพรหม ชุมชุม (2562)	นวดอนงค์ อุชุกภาพ (2562)	รัชต์ ไตรมลัย และคณะ (2562)	ศักดิ์ กองสุวรรณ (2562)		ขนิษฐา ชัยรัตนวารม, (2562)
21. การสื่อสารและติดต่อกับชุมชน ผู้ปกครอง							✓			1
22. การบริหารแบบมีส่วนร่วม							✓			1
23. ระบบบริหารการเงิน							✓			1
24. ดีเด่นของสถานศึกษา								✓		1
25. การรับรองวุฒิบัตร		✓								1
26. การส่งเสริมและการพัฒนาแรงงาน		✓								1
27. การจัดการศึกษาร่วมกับต่างประเทศ									✓	1
28. สื่อการเรียนการสอน									✓	1

จากตาราง 2.1 พบว่าการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 28 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาจากความถี่ขององค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบที่จะใช้เป็นกรอบในการวิจัยองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาจำนวน 4 องค์ประกอบ โดยจัดเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ
2. ด้านหลักสูตร
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
4. ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

โดยผู้วิจัยนำมาสรุปเป็น โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ได้ดังภาพประกอบ 2.1

ภาพประกอบ 2.1 โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

จากภาพประกอบ 2.1 แสดงโมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการของการจัดการศึกษาให้บรรลุอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ วัดได้จากแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากแนวคิดของนักการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร ด้านการบริหารจัดการ และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย – กัมพูชา

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยนำแต่ละองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้จากการสังเคราะห์มาเป็นแนวทางในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย – กัมพูชา รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรให้เกิดความสำเร็จ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการดังนี้

1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดเชิงทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหมายการบริหารจัดการ ดังนี้

ราชกิจจานุเบกษา (2561 : 4 - 6) กล่าวถึง การบริหารจัดการ หมายถึง สถานศึกษา บริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศครุภัณฑ์ และงบประมาณ ของสถานศึกษา ที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

ฮอย และมิสเกล (Hoy & Miskel, 2001 : 437 - 438) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การตัดสินใจองค์กร แรงจูงใจ ภาวะผู้นำ โดยการบริหารต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะตามมาและสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต

กู๊ด (Good, 2007 : 14) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมและการจัดการเกี่ยวกับงานหรือกิจการสถานศึกษาทั้งการบริหารธุรกิจ ในสถานศึกษา และการดำเนินการที่เกี่ยวกับบุคลากรทั้งหมดในสถานศึกษา ตลอดจนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง เช่น การเรียนการสอน การแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตร

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพเกิดประโยชน์กับการศึกษามากที่สุด โดยผ่านวิธีการของการจัดองค์การ การสั่งการ การอำนวยความสะดวกและการปรับปรุงการทำงาน จัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน โรงฝึกงาน ห้องปฏิบัติการ ศูนย์วิทยบริการ สื่อแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศครุภัณฑ์ และงบประมาณ ของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

1.2 การพัฒนาองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำสู่ความสำเร็จในการจัดการศึกษา ดังนี้

พงศปนต์ พรหมมา, ซ่อเพชร เบ้าเงิน และเปรมจิต ขจรภัย ลาร์เซ็น (2557 : 68 - 78) ได้ศึกษาการพัฒนาองค์ประกอบการบริหาร โรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย พบว่า องค์ประกอบการบริหาร โรงเรียนสองภาษา ประกอบด้วย ปัจจัยการดำเนินการ 9 องค์ประกอบ คือ ผู้บริหาร การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรและการสอน ครูผู้สอน นโยบาย วิทยุทัศน์ และกลยุทธ์ การมีส่วนร่วมของชุมชน โครงสร้างการบริหาร เครือข่ายทางการศึกษาและการพัฒนาครู และบุคลากร โดยใช้กระบวนการบริหาร 4 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์กร การนำและการควบคุม องค์ประกอบการบริหาร โรงเรียนสองภาษา มีระดับความสำคัญ อยู่ในระดับมาก ทุกองค์ประกอบ และ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินองค์ประกอบการบริหาร โรงเรียนสองภาษา และมีความเห็นสอดคล้องเป็นฉันทามติร่วมกันว่า องค์ประกอบการบริหาร โรงเรียนสองภาษา มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุม

นันทวัน แจ่มสุข และคณะ (2558 : 43 - 49) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน คือ ด้านงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านงานวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านงานวิทยบริการและห้องสมุด องค์ประกอบด้านวิธีการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย 3 ด้านคือ ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการทำงานเป็นทีมหรือการสร้างทีมงาน และด้านการควบคุมคุณภาพ และองค์ประกอบด้านประสิทธิผล มี 3 ด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำ ทางวิชาการ ด้านความพึงพอใจในงานของครู และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยผู้บริหารและครู พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุรรัตน์ ดวงสุวรรณ (2558 : 3 - 19) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง พบว่า องค์ประกอบเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยเฉพาะทางคือ ด้านผู้นำองค์กร ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการสร้างเครือข่าย ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง

ด้านการประกันคุณภาพโดยทั้ง 8 องค์กรประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสม (Cumulative) ของการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเฉพาะทางได้ ร้อยละ 64.413 ส่วนรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญและ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในระดับดี องค์กรประกอบด้านผู้นำองค์กรมีความสัมพันธ์ทางตรงต่อการพัฒนาหลักสูตร การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การพัฒนาบุคลากร การสร้างเครือข่าย งบประมาณ การประกันคุณภาพ และการบริหารการเปลี่ยนแปลง และมีความสัมพันธ์ทางอ้อมต่อการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการบริหารการเปลี่ยนแปลง และการประกันคุณภาพ

ประภาพรณ ปรีวรณ, ซ่อเพชร เบ้าเงิน และชาญชัย วงศ์ศิริสวัสดิ์ (2558 : 327 - 338) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์กรประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พบว่า มีองค์กรประกอบการบริหารจัดการระบบทวิภาคี ความร่วมมือ และการจัดการเรียนการสอน ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลการบริหารการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โมเดลการวิเคราะห์มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แนวทางการใช้รูปแบบในการบริหาร ตามองค์กรประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน มาตรฐานการอาชีวศึกษา และการนิเทศ ติดตามผลการฝึกทักษะและการเรียนรู้ ด้านความร่วมมือ ได้แก่ การพัฒนาการสนับสนุนของรัฐบาล งบประมาณและทรัพยากร และการพัฒนาระบบทวิภาคี ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การพัฒนาด้านหลักสูตร ครูผู้สอน การใช้สื่อและกิจกรรม และการวัดและประเมินผล

โสภา อำนวยรัตน์ (2558 : 2 - 11) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมสถานประกอบการในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า สถานประกอบการมีสภาพความต้องการด้านการร่วมวางแผน ด้านการร่วมดำเนินการ ด้านการร่วมติดตามและประเมินผล ผลการตรวจสอบรูปแบบพบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ผลการประเมินรูปแบบการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาพบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

สิทธิพงศ์ นกแอนหมาน ประยูร เทพนวล และกมลลาศน์ ศรีประสิทธิ์ (2560 : 43 - 58) ได้ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า องค์กรประกอบด้านการบริหารจัดการประกอบด้วย นำองค์ความรู้มาใช้ในการพัฒนางานในหน้าที่อย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการจัดนิเทศสำหรับบุคลากรใหม่ มีวิธีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยการสร้างความเข้าใจกับผู้ร่วมงานและให้มีส่วนร่วมทุกขั้นตอน การให้

งบประมาณ การใช้ทรัพยากร การเงิน การจัดการ และการใช้เทคโนโลยี เพื่อการคัดเลือกบุคลากร และการเรียนรู้กฎระเบียบในการปฏิบัติ การสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน และองค์ประกอบ ด้านการบังคับบัญชา มีการใช้เกณฑ์การประเมินในการตัดสินใจการทำงาน มีส่วนร่วมในการเจรจา ร่วมแก้ปัญหา การควบคุม สังเกตการณ์การทำงานของบุคลากร กระตุ้นให้ผู้อื่นมีความคิดเห็น ไปในทางเดียวกัน มีความเด็ดขาดในทุก ๆ เรื่อง มีการมอบหมายงานอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการทำงานเป็นทีม ตระหนักถึงความต้องการของบุคลากรและมีความสามารถในการใช้คน

นัยนา ชำของ และคณะ (2560 : 100 - 110) ได้ศึกษาองค์ประกอบการบริหาร การจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงด้านการศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า องค์ประกอบการบริหารจัดการ ด้านการจัดระบบการเรียนการสอน ด้านการจัดสิ่งแวดล้อม ด้านการใช้สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากรและด้านการมีส่วนร่วม ผู้ปกครองและชุมชนนักเรียนมีคุณลักษณะ พฤติกรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน 4 มิติและคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก องค์ประกอบการบริหารจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณลักษณะพฤติกรรมตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน 4 มิติมี 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและ ชุมชนด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านการจัดระบบการเรียนการสอน ด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ ด้านการเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ของนักเรียนและด้านความเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 (2561 : 4 - 6) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ด้านการบริหาร จัดการ ดังนี้ สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากรสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อแหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณ ของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

อุษณีย์ จิตตะปาโล และนิษฐวดี จิรโรจน์ภิญโญ (2562 : 199 - 212) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า องค์ประกอบพัฒนารูปแบบการจัด การอาชีวศึกษาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ ด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจ ด้านการนำสู่ การปฏิบัติ ด้านการประสานความร่วมมือ ด้านการติดตามประเมินผล โดยมีผลประเมินรูปแบบ การจัดการอาชีวศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการนำสู่การปฏิบัติ มีความสำคัญ มากที่สุดเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ ด้านการติดตาม ประเมินผลด้านการประสานความร่วมมือ และด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตามลำดับ

กษेत्र์ กิ่งชนะ (2562 : 75 - 91) ได้ศึกษารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดเชียงราย พบว่า รูปแบบ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ คุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา คุณภาพของครูผู้สอน การมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการสถานศึกษา การนิเทศการศึกษา และการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา ผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาใน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดเชียงราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการทดลอง ใช้รูปแบบเครือข่าย ความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาใน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดเชียงราย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปพัฒนาเป็น โมเดล การวัดความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ ดังแสดงในตาราง 2.2

ตาราง 2.2 สังเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ

องค์ประกอบ	นักวิชาการ								ความถี่	
	พงศปดศ พรหมและคณะ (2557)	หันวันแจ้งสูง และคณะ (2558)	สุริรัตน์ ดวงสุวรรณ (2558)	ประภาพรรณ ปวีรรณและคณะ (2558)	โสภณ อำนวนรัตน์ (2558)	ดิทธิพงษ์ นกเออนหนาน และคณะ (2560)	หยันา ขำทอง และคณะ (2560)	ราทิจจานุภนษา. (2561)		อุษณีย์ จิตตะปโต และคณะ (2562)
1. การบริหารจัดการบุคลากร	✓	✓		✓		✓		✓		6
2. สภาพแวดล้อม							✓	✓		2
3. อาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ ภูมิทัศน์							✓	✓		2
4. ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ โรงฝึกงาน							✓	✓		1
5. ศูนย์วิทยบริการและสื่อแหล่งเรียนรู้		✓				✓	✓	✓		4
6. เทคโนโลยีสารสนเทศ						✓	✓			2
7. การมีส่วนร่วมของชุมชน	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	7
8. การพัฒนาครูและบุคลากร	✓					✓	✓			3
9. เครือข่ายทางการศึกษา	✓							✓		2

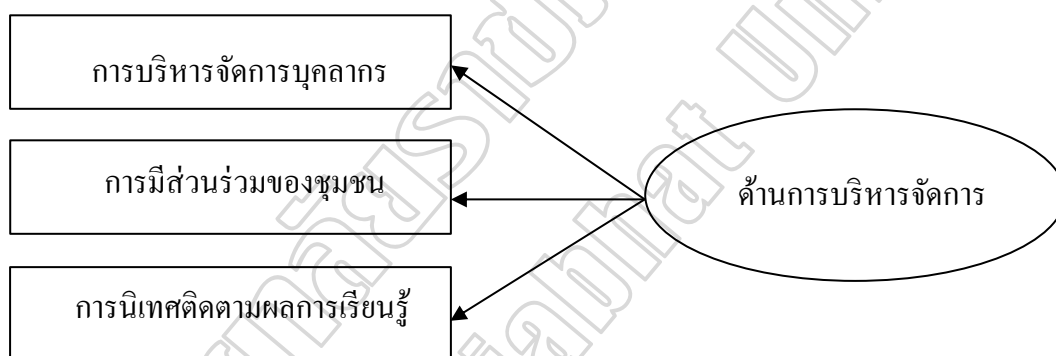
ตาราง 2.2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นักวิชาการ								ความถี่	
	พงศโปดต พรหมและคณะ (2557)	นันทัน แสงสุข และคณะ (2558)	สุรัตน์ ดงสุวรรณ (2558)	ประภาพรพรหม ปริวรรณและคณะ (2558)	โสภา อำนวยรัตน์ (2558)	สิทธิพงษ์ นกแอนนทาน และคณะ (2560)	นัยนา ชำของ และคณะ (2560)	ราชกิจจานุเบกษา. (2561)		อุษณีย์ จิตตะปโล และคณะ (2562)
10. กลยุทธ์	✓									1
11. โครงสร้างการบริหาร	✓							✓		2
12. การบริหารงานวิชาการ		✓								1
13. พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน		✓								1
14. วัสดุและประเมินผล		✓								1
15. สื่อการเรียนการสอน		✓								1
16. การให้คำปรึกษา		✓								1
17. การทำงานเป็นทีม		✓				✓				2
18. การควบคุมคุณภาพ		✓	✓							2
19. การสร้างเครือข่าย			✓	✓						2
20. การพัฒนาหลักสูตร			✓	✓						1
21. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			✓	✓	✓		✓			3
22. งบประมาณ			✓	✓						2
23. การบริหารการเปลี่ยนแปลง			✓							1
24. การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้				✓	✓	✓		✓	✓	5
25. มาตรฐานการอาชีวศึกษา				✓						1
26. การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ						✓		✓	✓	2
27. การสร้างความรู้ความเข้าใจ								✓		1

จากตาราง 2.2 ผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ พบว่ามีองค์ประกอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) จำนวน 27 องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาจากความถี่ขององค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไปได้จำนวน 3 องค์ประกอบ โดยจัดเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว คือ

1. การบริหารจัดการบุคลากร
2. การมีส่วนร่วมของชุมชน
3. การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็น โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ ดังแสดงในภาพประกอบ 2.2

ภาพประกอบ 2.2 โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ

จากภาพประกอบ 2.2 แสดงโมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ การบริหารจัดการบุคลากร การมีส่วนร่วมของชุมชน การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ โดยรายละเอียดของแต่ละตัวบ่งชี้จะนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการต่อไป

1.3 ความหมายของตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ

ในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบได้ศึกษาจากแนวคิดนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของแต่ละองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ดังนี้

1.3.1 การบริหารจัดการบุคลากร

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการบุคลากร ดังนี้

พะยอม วงศ์สารศรี (2545 : 51) กล่าวว่า การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง การใช้ศิลปะและกลยุทธ์ดำเนินการสรรหาคัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ให้ปฏิบัติงานมีการธำรงรักษาเพิ่มพูนทักษะความรู้ความสามารถและทำงานด้วยความสุขกายสบายใจ

ณัฐพันธ์ เชนันนันทน์ (2545: 15) กล่าวว่า การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง กระบวนการที่ผู้บริหาร ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเกี่ยวกับบุคลากรขององค์การ ร่วมกัน ใช้ ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการสรรหา การคัดเลือกและบรรจุบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมให้เข้าปฏิบัติงานใน องค์การ พร้อมทั้งดำรงรักษาและพัฒนาให้บุคลากรมีศักยภาพที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานและมีคุณภาพชีวิตการทำงานที่เหมาะสมตลอดจนเสริมสร้างหลักประกันให้แก่สมาชิกที่ต้องพึ่งจากองค์การให้สามารถดำรงชีวิตได้ อย่างมีความสุขในอนาคต

วิลาวรรณ รพีพิศาล (2554 : 12) กล่าวว่า การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง กระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้องค์การ ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เข้ามาปฏิบัติงาน เพื่อสร้างความเจริญเติบโตก้าวหน้าให้แก่้องค์การ และพร้อมจะรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกธุรกิจยุคปัจจุบันได้ ดังจะเห็นได้จากขอบข่ายของการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ที่ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์การและเกี่ยวข้องกับทุกขั้นตอนของการบริหารงาน นับตั้งแต่การวางแผนเพื่อสรรหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติ การดูแลบำรุงรักษา จนกระทั่งบุคลากรพ้นไปจากการปฏิบัติงาน ซึ่งงานในแต่ละหน้าที่นั้น จะต้องเกี่ยวข้องกับบุคลากรหรือสมาชิกในองค์การการทำงานที่เหมาะสมตลอดจนเสริมสร้างหลักประกันให้แก่สมาชิกที่ต้องพึ่งจากองค์การให้สามารถดำรงชีวิตได้ อย่างมีความสุขในอนาคต

ศักดิ์พันธ์ ต้นวิมลรัตน์ (2557 : 845-862) กล่าวว่า การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง นโยบายและการปฏิบัติที่เกี่ยวกับ บุคคลในการทำงานขององค์การ ตั้งแต่การหาคนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมให้ปฏิบัติงานในองค์การ การพัฒนาบำรุงรักษาให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีในการทำงานและยังรวมไปถึงการทำให้พนักงานสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขหลังออกจากองค์การ

พระมหาอิสรกานต์ จิตปัญโญ (2558 : 17 -28) กล่าวว่า การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง การจัดหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเข้าทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสุขและความพึงพอใจของบุคลากรในหน่วยงานด้วย

เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรภายในองค์กร เริ่มตั้งแต่การวางแผนกำลังคน การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน โดยมีการสร้างแรงจูงใจด้านต่าง ๆ เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง การใช้ศิลปะและกลยุทธ์ การจัดหาบุคคล การวางแผนกำลังคนเข้าทำงาน เพื่อให้ได้ประสิทธิผลสูงสุด โดยมีการสร้างแรงจูงใจด้านต่าง ๆ การพัฒนาให้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีในการทำงานและยังรวมไปถึงการทำให้อำนาจชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.3.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชน ดังนี้

เสรี พงษ์พิศ (2548 : 27) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการทรัพยากร การบริหารจัดการชุมชน คน ทู่นของชุมชน

ทศพล กฤตยพิสิฐ (2550 : 35) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง ปัจเจกบุคคลกลุ่มและชุมชน มีความเห็นพ้องต้องกัน ในเรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามความประสงค์ของตนจนมาสู่การตัดสินใจกระทำการเพื่อให้บรรลุถึงความประสงค์นั้น ๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดการพัฒนาความรู้และสติปัญญาอีกด้านหนึ่ง

อรพินทร์ สฟโซคชัย (2550 : 18) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง เป็นการมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในชุมชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการพัฒนาของภาครัฐหรือหมายถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการพัฒนาของรัฐหรือกิจกรรมการพัฒนาของชุมชนที่ประชาชนยินดีมาร่วมเป็นการร่วมรับผลประโยชน์และร่วมลงทุนลงแรงซึ่งมีความหมายของการมีส่วนร่วมเชิงพัฒนาชุมชน

โกวิทย์ พวงงาม (2553 : 25) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง เป็นกรอบคิดทางตะวันตกซึ่งเกิดขึ้นควบคู่กับความเชื่อในระบอบประชาธิปไตยที่เชื่อเรื่องสิทธิและความเสมอภาคระหว่างประชาชน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การสร้างโอกาสให้ชาวบ้าน บุคคลและกลุ่มต่าง ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร การบริหารจัดการ ดำเนินกิจกรรมการตัดสินใจ การประเมินผล มีส่วนร่วมในผลประโยชน์ โดยจะต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจ ความจำเป็น ความต้องการและวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่

1.3.3 การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ ดังนี้

ชาญชัย อาจิณสมจาร (2547 : 32) กล่าวว่า การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการสร้างสรรค์ที่ไม่หยุดนิ่งในการให้คำแนะนำและการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน เพื่อการปรับปรุงตัวของเขาเองและสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์

นิพนธ์ ไทยพานิช (2551 : 17) กล่าวว่า การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง ความพยายามทุกอย่าง ของเจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษาในการแนะนำครู หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในทางตรงและทางอ้อมให้รู้จักปรับปรุงวิธี สอน ช่วยให้เกิดความงอกงามทางวิชาชีพทางการศึกษา ช่วยในการพัฒนาครู ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษาช่วยในการปรับปรุงวัสดุและเนื้อหาการสอน ปรับปรุงวิธีสอนและช่วยปรับปรุงการประเมินผลการสอน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553 : 233) กล่าวว่า การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจัดการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ของครู และเพิ่มคุณภาพของบทเรียนให้เป็นที่น่าพอใจตามจุดหมายของการศึกษา

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2557 : 22) กล่าวว่า การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง การกระตุ้นครูให้ใช้วิธีการใหม่ ๆ ทางการสอน ให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ การปรับปรุง ส่งเสริมลักษณะความเป็นผู้นำทางด้านบริหารและด้านวิชาการทางการศึกษา ให้เกิดความน่าเชื่อถือ เชื่อมั่นในความสามารถ การฝึกความเป็นผู้นำให้เกิดขึ้นกับครูและผู้อื่น

บริกส์ และ จัสท์แมน (Briggs & Justman. 2004 : 85) กล่าวว่า การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง การประสานงาน ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา เพื่อเร่งรัดให้กำลังใจชี้ทางให้ได้เจริญงอกงามในอาชีพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้ หมายถึง การให้คำแนะนำและการชี้ช่องทางในลักษณะที่เป็นกันเองแก่ครูและนักเรียน ช่วยในการพัฒนาครูปรับปรุงวิธีสอน กระตุ้นครูให้ใช้วิธีการใหม่ ๆ ทางการสอนและสภาพการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านหลักสูตร

มีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านหลักสูตรซึ่งจะช่วยให้การจัดการศึกษาได้ประสบความสำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของหลักสูตร

มีนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ในแนวเดียวกัน ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2550 : 280) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้นักเรียน โดยการควบคุมแนะนำของสถานศึกษาอันเป็นเครื่องมือที่ช่วยบรรลุวัตถุประสงค์ หรือ ความคาดหวังทางการศึกษาที่ตั้งไว้ หลักสูตร เป็นสื่อในการสอนที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551 : 47) ให้ความหมายหลักสูตรไว้ว่า เป็นเนื้อหาสาระสำคัญ และกิจกรรมต่างๆ ที่สนองวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไปตามที่พึงประสงค์

สุเทพ อ่วมเจริญ (2557 : 1) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง กิจกรรมในการเรียนการสอน ที่พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้โดยโครงสร้างทางของเนื้อหาวิชาและ ประสบการณ์ต่างๆที่สถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ตนเองซึ่งการจบหลักสูตรจะต้องอาศัยกิจกรรม การเรียนการสอนเวลาเรียนสื่อการเรียนรู้การวัดผลและประเมินผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นหรือใช้ประกอบอาชีพ ได้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554 : 95) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร เป็นเหมือนเส้นทางที่ชี้วงแข่งขัน เนื่องจากเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถ เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งอนาคต และในปัจจุบัน ความหมายของหลักสูตรหมายถึง มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ใน รายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียน การสอน โครงสร้างของเนื้อหา หรือประมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดไว้ให้แก่ผู้เรียน โดย สามารถยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในระดับรายวิชาให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับ ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2 การพัฒนาองค์ประกอบด้านหลักสูตร

ในการพัฒนาองค์ประกอบด้านหลักสูตรเพื่อกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ความสำเร็จขององค์ประกอบ ผู้วิจัยได้พัฒนาด้วยการสังเคราะห์จากแนวคิดเชิงทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

บุญสืบ โปธิศรี และธีระวัฒน์ จันทิก (2559 : 1268 - 1287) ได้ศึกษาการบริหารหลักสูตรเพื่อสร้างคุณลักษณะแรงงานฝีมืออาชีพในระดับอาชีวศึกษา พบว่า การพัฒนาการจัดการ ได้แก่ ด้านความสามารถทางทักษะวิชาชีพ ด้านทักษะชีวิต ด้านนิสัยอุตสาหกรรม ด้านทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน และด้านอื่น ๆ และการบริหารหลักสูตรประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดทำหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตร และการปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตร

นฤมล เพ็ชรสุวรรณ และรุจิร ภู่อาระ (2559 : 1268 - 1287) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจตามความต้องการของสถานประกอบการ โดยใช้ Backward Design พบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย วิทยาลัยฯ หลักการ จุดหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหารายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ขวัญใจ อุณหวัฒน์ไพบูลย์ (2560 : 27 - 45) ได้กล่าวถึงรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาไทย เป็นการจัดทำหลักสูตรขึ้นมาใหม่หรือจัดทำหลักสูตรเดิมให้ดีขึ้น มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรได้เองในบริบทของประเทศไทย รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาไทยคือ วิเคราะห์สถานการณ์จากสภาพแวดล้อม คัดเลือกเนื้อหา จัดประสบการณ์ วิธีการและกิจกรรมการสอน รวมทั้งจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การออกแบบประเมินผลและนำผลจากการประเมินไปทำการปรับปรุง

กมลพร วรรณชาติ, ภัทรดา พุทธสวัสดิ์ และมัณฑัย สุทธิพันธุ์ (2561 : 196 - 206) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานหลักสูตรอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า ด้านหลักสูตรมีองค์ประกอบ ด้านทักษะทางวิชาชีพตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ ด้านการฝึกปฏิบัติงานจะช่วยให้ นักศึกษามีความชำนาญในทักษะวิชาชีพ ด้านความสามารถในการแข่งขัน ด้านความยืดหยุ่นหลักสูตรและด้านฝึกประสบการณ์จริง

คำภาสน์ บุญเดิม (2561 : 25 - 32) ได้ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า องค์ประกอบการบริหารหลักสูตร คือ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบการประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การวัดประเมินผลของหลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตาม การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 (2561 : 4 - 6) ได้กำหนดไว้ว่าด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนสถานประกอบการตลาด แรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เกียรติภูมิ มะแสงสม, วัลนิกา ฉลากบาง และทิวา แจ็งสุข (2562 : 94 - 101) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า มืองค์ประกอบ คือ ความเป็นมา หลักการและความสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหาของหลักสูตร กิจกรรมการฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล

เชี่ยวชาญ ดวงใจดี และวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2562 : 581- 595) ได้ศึกษา แนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วมอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษา ตอนปลาย พบว่า มืองค์ประกอบ คือ การบริหารจัดการหลักสูตร ระบบการจัดการหลักสูตร ระบบ การวัดและประเมินผล ระบบการวางแผนหลักสูตร ระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร การดำเนินการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดการความร่วมมือ การจัดทำหลักสูตร ทวิศึกษา การพัฒนาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา การบริหารทรัพยากรและงบประมาณ

รววิทย์ ศรีตระกุล และสุนทรผไท จันทระ (2562 : 1 - 6) ได้กล่าวถึงบริบทของ อาชีวศึกษากับพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันการอาชีวศึกษา การเปิดสอน หลักสูตรของสถาบันการอาชีวศึกษา และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะ ปฏิบัติการอยู่แล้วให้มีความรู้ด้านวิชาการมากขึ้น รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติจากประสบการณ์จริง ขั้นสูงเพิ่มเติม พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรทางวิชาชีพเป็นปฏิบัติการที่เน้นทักษะการปฏิบัติ เชิงเทคนิคในศาสตร์สาขาวิชา การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนแบบมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการในภาคการผลิตหรือการบริการ การฝึกประสบการณ์ วิชาชีพในสถานประกอบการ คนอาชีวะเป็นทั้งนักปฏิบัติการและนักปราชญ์

จากทัศนะหรือจากผลงานวิจัยของนักการศึกษา นักวิชาการและหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปพัฒนาเป็น โมเดลการวัดความสำเร็จด้านหลักสูตร ดังแสดงในตาราง 2.3

ตาราง 2.3 สังเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จด้านหลักสูตร

องค์ประกอบ	นักวิชาการ								ความถี่	
	บุญชัย โพธิ์ศรี และคณะ (2559)	นฤมล เพ็ชรสุวรรณ และคณะ (2559)	จวิทย์ใจ อุดมวัฒน์ไพฑูริย์ (2560)	กมลพร วรณพาค และคณะ (2561)	คำภาสกร บุญเดิม (2561)	บุพสิน เตนร่วมจิตและคณะ(2561)	ราชกิจจานุเบกษา, (2561 : 4-6)	กัณทรดิษฐ์ นิยะแสงสมและคณะ (2562)		ศิษย์ชาย ดวงใจดี และคณะ (2562)
1. เนื้อหาของหลักสูตร		✓	✓					✓		3
2. การจัดประมวลประสบการณ์			✓	✓	✓	✓			✓	5
3. การมีส่วนร่วมกับสถานประกอบการ									✓	1
4. สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะ							✓			1
5. ความต้องการของผู้เรียน ตลาดแรงงาน							✓	✓		1
6. ความร่วมมือกับสถานประกอบการ							✓			1
7. วิเคราะห์สถานการณ์จากสภาพแวดล้อม			✓		✓					2
8. การประเมินผลหลักสูตร	✓	✓	✓		✓		✓	✓		6
9. การบริหารหลักสูตร	✓							✓		2
10. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	✓									1
11. การจัดทำหลักสูตร	✓							✓		2
12. การนำหลักสูตรไปใช้	✓									1
13. วิสัยทัศน์หลักการ จุดหมายและความสำคัญ		✓					✓			2
14. โครงสร้างหลักสูตร		✓								1
15. กิจกรรมการเรียนการสอน	✓	✓			✓			✓	✓	5

ตาราง 2.3 (ต่อ)

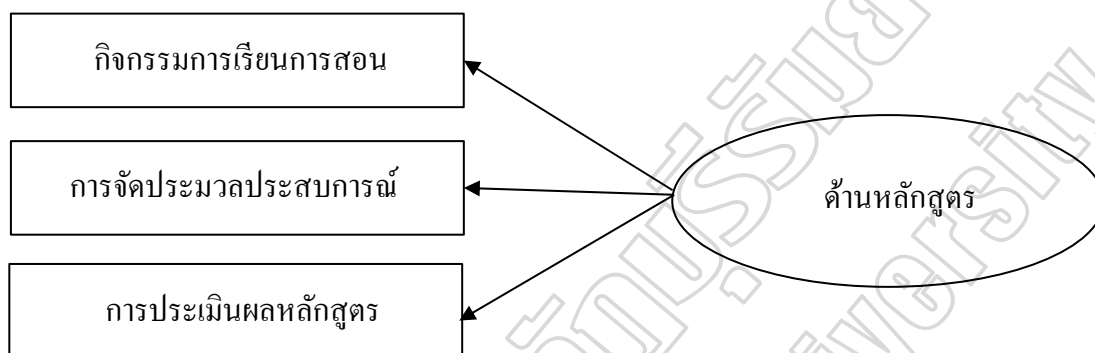
องค์ประกอบ	นักวิชาการ										ความถี่
	บุญสืบ โพธิ์ศรี และคณะ (2559)	นฤมล เพ็ชรสุวรรณ และคณะ (2559)	ขวัญใจ อุณหวัฒน์ไพบุณย์ (2560)	กมลพร วรรณชาติ และคณะ (2561)	ศักดาชน นุญเดิม (2561)	บุหพันธ์ เอนทรามเดตและคณะ(2561)	ราชกิจจานุเบกษา, (2561 : 4-6)	เคียรติภูมิ มะแสงสมและคณะ(2562)	ศิษยาภรณ์ ดวงใจดี และคณะ (2562)	วาริชย์ ศรีตระกูล และคณะ(2562 : 1-6)	
16. การวางแผนดำเนินงานหลักสูตร					✓	✓			✓		3
17. กำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์						✓					1
18. รายงานผล						✓					1
19. ความเป็นมา							✓				1
20. การประกันคุณภาพหลักสูตร								✓			1
21. การจัดการความร่วมมือ								✓			1
22. การพัฒนาคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา								✓			1
23. การบริหารทรัพยากรและงบประมาณ								✓			1
24. ด้านทักษะทางวิชาชีพ				✓							1
25. ด้านการฝึกปฏิบัติงาน				✓							1
26. ด้านความสามารถในการแข่งขัน				✓							1
27. ด้านความยืดหยุ่นหลักสูตร				✓							1
28. ด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร					✓						1

จากตาราง 2.3 ผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จด้านหลักสูตร พบว่ามีองค์ประกอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) จำนวน 28 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาจากความถี่ขององค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ได้้องค์ประกอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 3 องค์ประกอบ โดยจัดเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว คือ

1. กิจกรรมการเรียนการสอน
2. การจัดประมวลประสบการณ์

3. การประเมินผลหลักสูตร

ผู้วิจัยจะนำมาสรุปเป็น โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านหลักสูตร
 ดังแสดงในภาพประกอบ 2.3

ภาพประกอบ 2.3 โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านหลักสูตร

จากภาพประกอบ 2.3 แสดงโมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านหลักสูตร
 ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดประมวลผลประสบการณ์ และ
 การประเมินผลหลักสูตร

2.3 ความหมายของตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านหลักสูตร

ในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบ โดยศึกษาจากแนวคิด
 นักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของแต่ละองค์ประกอบด้านหลักสูตร
 ดังนี้

2.3.1 กิจกรรมการเรียนการสอน

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของกิจกรรม
 การเรียนการสอน ดังนี้

ศุภินีย์ ภูพันธ์ (2546 : 180) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง
 ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างนักเรียน และเงื่อนไขภายนอก ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนได้สัมผัส
 การเรียนรู้เกิดขึ้นเมื่อ ผู้เรียน ได้มีการแสดงออกหรือการแสดงพฤติกรรม และเป็นการกำหนด
 กิจกรรม การเรียนการสอนที่จะนำผู้เรียน ไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเสริม โดยกำหนดกิจกรรม
 การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรเสริมและ โครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรเสริม

วิจิตร อาวะกุล (2550 : 88 - 93) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการสอนการอบรม ในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมเรียนรู้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร ตามวัตถุประสงค์ของการอบรม โดยการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ที่จะ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้า รับการอบรมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ จนเกิด การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้าง ถาวรไปตามวัตถุประสงค์ของการอบรม

ทิสนา แคมมณี (2555 : 7 - 11) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีโครงสร้างเฉพาะเพื่อพัฒนา ทักษะเฉพาะซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทันที เช่น การฝึกอบรมทักษะวิชาชีพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ หรือการกระทำที่ครูจัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่ายกว่า การสอนแบบธรรมดา ได้รับทั้งความรู้ความสนุกสนานและผู้เรียนต้องกระทำด้วยความเต็มใจ และเป็นสิ่งที่ผู้ดำเนินการ จัดเตรียมให้ผู้เข้าร่วมลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

3.3.2 การจัดประมวลประสบการณ์

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการจัดประมวล ประสบการณ์ ดังนี้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2539 : 3 - 11 ; ช่อเพชร เบ้าเงิน. 2545 : 87) กล่าวว่า การ จัดประมวลประสบการณ์ หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ภายนอก ที่ผู้เรียนมีปฏิริยาต่อการเรียนรู้เกิดจากสิ่ง que ผู้เรียนกระทำมิใช่ครูกระทำจะเห็นว่าจุดมุ่งหมายและ เนื้อหาวิชาเป็นจุดหมายปลายทางนั้นหลักในการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ คือ หลักในการเลือก ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ควรเป็นที่พึงพอใจของผู้เรียน อยู่ในขอบข่าย ความสามารถของผู้เรียน ควรเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ที่สามารถนำไปสู่จุดหมายหลาย ๆ อย่างได้

นัยนา อิศสระวิทย์ (2549 : 34) กล่าวว่า การจัดประมวลประสบการณ์ หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเด็กโดยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยการจัด สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องกับแผนการจัด ประสบการณ์ ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก

พัชรี ผลโยธิน (2555 : 1 - 4) ได้กล่าวว่า การจัดประมวลประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการได้มาซึ่งความรู้ หรือทักษะในช่วงระยะเวลาหนึ่งโดยผ่านการมองและการกระทำสิ่ง ต่าง ๆ มากกว่าจะผ่านทางการเรียนแบบท่องจำ หรือการอ่านหนังสือ

เอฟส์ทีน (Epstein, 2007 : 73) ได้ให้ความหมายของการจัดประมวลประสบการณ์ หมายถึง วิธีการที่ครูใช้ในการส่งเสริม พัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมภายใต้เนื้อหาของหลักสูตรที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก เริ่มจากการดูแลสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เด็กมีสุขภาพที่ดี ส่งเสริมให้เด็กรู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้การจัดประสบการณ์ต้องตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของเด็กตามความแตกต่างและความต้องการของแต่ละบุคคล โดยอาศัยความร่วมมือกับครอบครัว เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และกระบวนการคิดของเด็ก

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดประมวลประสบการณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมและการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติได้ประสบการณ์ตรงตามความต้องการและความสนใจของแต่ละบุคคล โดยครอบคลุมทั้งหลักสูตร กระบวนการ และการประเมินผล อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะวิชาชีพ

3.3.3 การประเมินผลหลักสูตร

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการออกแบบประเมินผลหลักสูตร ดังนี้

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546 : 164) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การเลือกเทคนิคการประเมินผลที่สามารถตรวจสอบความสำเร็จของหลักสูตร ควรเน้นที่การประเมินหลักสูตร คุณภาพการสอนและพฤติกรรมทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งผลจากการประเมินสามารถเป็นส่งช่วยในการตัดสินใจว่ายังคงใช้หลักสูตรนี้ต่อไป ควรปรับปรุงแก้ไขหรือควรยกเลิกหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552 : 13) กล่าวถึง การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของผู้เรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้ การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการประเมินความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตร

ประเวศ เวชชะ (2561 : 400 – 402) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างหลากหลายกำหนดสิ่งที่จะประเมินอย่างเฉพาะเจาะจง มีการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จะใช้ในการประเมิน มีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการประเมินผล มีการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมิน ความชัดเจนสมบูรณ์ของเอกสารหลักสูตร คุณภาพของหลักสูตร ความพร้อมของผู้เรียน การสนับสนุน การมีส่วนร่วม การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นหัวใจที่จะทำให้การจัดการศึกษาประสบความสำเร็จ ผู้วิจัยจะนำเสนอในหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ทิสนา เขมมณี (2555 : 2 - 6) ได้สรุปการจัดการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมทางธรรมชาติของมนุษย์ในการที่จะช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ในยุคแรก ๆ การสอนมีลักษณะของการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทักษะและเจตคติ ในยุคก่อนเชื่อว่าความสามารถที่สอนผู้อื่นได้เป็นความสามารถพิเศษเฉพาะที่บางคนมี เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ไม่สามารถฝึกฝนกันได้ การสอนในช่วงนี้จึงมีลักษณะเป็นศิลป์มากกว่าศาสตร์ คำศัพท์ที่ใช้เกี่ยวกับการสอน ได้แก่

1. การครอบงำ (Indoctrination) ใช้ในความหมายที่เป็นการใช้อิทธิพลในการดำเนินการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนละทิ้งความคิด ความเชื่อเดิม

2. การปลูกฝัง (Inculcation) ใช้ในความหมายที่เป็นการพร่ำสอน ความคิด ความเชื่อด้วยวิธีการชักจูง โน้มน้าวให้ผู้เรียนคล้อยตาม

3. การสอน (Teaching) เป็นการดำเนินการสอนในลักษณะที่เป็นทางการในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจาก ลัทธิความเชื่อเช่นในเรื่องของอาชีพ การสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเชื่อ ทักษะและเจตคติ โดยเน้นหนักที่บทบาทของผู้สอน และความสัมพันธ์ของผู้สอน กับผู้เรียน หรือ “ครูกับศิษย์” การถ่ายทอดโดยครู เรียกว่าเป็น “การสั่งสอน” หรือ “การสอน”

จ็อยซ์ และวิลลี่ (Joyce & Weil, 1992 : 1 - 4) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน คือ แผนหรือแบบ การบรรยาย สภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่สามารถใช้เพื่อการสอนโดยตรง ในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย หรือเพื่อจัดสื่อการเรียนการสอนซึ่งรวมถึงหนังสือ ภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและหลักสูตรรายวิชา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน

สมิท และรีแกน (Smith & Ragan, 1999 : 3) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การเรียนการสอนที่มีการวางแผนและมีการใช้หลักการทางการศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดเตรียมแผนหรือแบบ การบรรยาย สภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่สามารถใช้เพื่อการสอนโดยตรง

ในห้องเรียนหรือการสอนเป็นกลุ่มย่อย หรือเพื่อจัดสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

3.2 การพัฒนาองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน

ในการพัฒนาองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบผู้วิจัยได้พัฒนาด้วยการสังเคราะห์จากแนวคิดเชิงทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องขององค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จด้านการจัดการเรียนการสอนดังนี้

จิตภา ธิรศิริกุล (2559 : 51 - 60) ได้ศึกษาการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในประเทศต่าง ๆ คุณลักษณะร่วมและปัจจัยแห่งความสำเร็จ พบว่า คุณภาพของการจัดการศึกษาขึ้นกับความพร้อมในการจัดการฝึกอาชีพ หลักฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ครูในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ ครูฝึกในสถานประกอบการที่ผ่านการอบรมทักษะการสอน โดยมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด ระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการทั้งในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การฝึกอาชีพ การรับรองวุฒิบัตร การส่งเสริมและการพัฒนาแรงงาน การส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม การแสดงบทบาทของทุกภาคส่วนในการมีส่วนร่วม

เอนก นรสาร, สาราญ กำจัดภัย และพจมาน ชำนาญกิจ (2559 : 106 - 114) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้โดยบูรณาการแนวคิดการรับรู้ความสามารถตนเองและการกำกับตนเอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอนของครู วิทยาลัยนาหว้า มหาวิทยาลัยนครพนม พบว่า การจัดการความรู้ที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบ 5 ประการ คือ หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการ และ การวัดและประเมินผล

ชนันท์ธิดา ประพิน และคณะ (2560 : 229 - 317) ได้การศึกษาขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

จิรารัตน์ เทพรัตน์ (2560 : 38 - 47) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษาเกษตร พบว่า มีองค์ประกอบ ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางการเรียน กิจกรรมฝึกตั้งคำถามวิจัย กิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้น

บูรณาการ กิจกรรมวิเคราะห์งานวิจัย ผู้เรียนเสนอโครงการวิจัย ผู้เรียนทำวิจัยและเขียนรายงานวิจัย และผู้สอนประเมินทักษะวิจัย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 (2561 : 4 - 6) โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ด้านการจัดการเรียน การสอนอาชีวศึกษา สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเข้มแข็งทาง วิชาการและวิชาชีพจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งวัยเรียนและวัยทำงานตามหลักสูตร มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษาตามระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียน ของแต่ละหลักสูตรส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียน การสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์

นภดล เลื่อนคนักรบ, สุภาณี เสงี่ยมศรี และเทิดศักดิ์ ผลจันทร์ (2561 : 209 - 221) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยจัดการเรียนรู้เพื่อ การเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาพยาบาล พบว่า องค์ประกอบรูปแบบมี 5 องค์ประกอบหลักคือ ผู้สอน ประสบการณ์จริง เครื่องมือการ เรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนคือ 1) ขั้นตอนเตรียมการ 2) ขั้นตอนการเรียนการสอน ประกอบด้วย ตรวจสอบตนเอง การประเมินสมมติฐานเดิมของตนเอง อย่าง จริงจัง การเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง การให้ผู้เรียนได้เผชิญกับวิกฤติการณ์ที่ไม่เป็นไปตาม มุมมองเดิมของตน การค้นหาทางเลือกใหม่ การวางแผนการกระทำใหม่ การเริ่มทดลองทำตาม บทบาทใหม่ การสร้างความสามารถและความมั่นใจในบทบาทใหม่ การบูรณาการและผนวก จนเป็นวิถีชีวิตตามมุมมองใหม่ของตน

ธนยศ กุลชาล, ปิยะพร อิศรารักษ์ และฉลองชัย ชิวสุทรสกุล (2561 : 1 - 8) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการจัดการ โลจิสติกส์และโซ่ อุปทานกรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตจันทบุรี พบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียน การสอนประกอบด้วย ความสามารถในการสอนของผู้สอน แนวทางการจัดการเรียนการสอน จัดทำเอกสารประกอบการสอน การวัดและประเมินผล บรรยากาศการเรียนการสอน เทคโนโลยี สารสนเทศ ผู้สอนควรเป็นกันเอง ดูแลให้คำแนะนำให้คำปรึกษาผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ความรู้ พื้นฐาน ความทันสมัยของเนื้อหาและ โอกาสการมีงานทำ

กฤษณ์กัสน์ พงษ์พานิชย์ (2561 : 1 - 12) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทย

เป็นภาษาที่สอง พบว่า มีองค์ประกอบที่เป็นตัวต้วบ่งชี้สมรรถนะประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน และด้านความเป็นครู ตามลำดับ

กรทิพย์ ภาคภูมิ และชาริณี ตริวัธัญญ (2561 : 18 - 34) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารทาง คณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การสื่อสารทางคณิตศาสตร์ที่มีค่าน้ำหนัก ความสำคัญ มากที่สุด และมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กิจกรรมการเขียน ทางคณิตศาสตร์เอื้อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ในการนำเสนอและแสดง แนวคิด การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ จัดโต๊ะเรียนเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มย่อยเพื่อให้นักเรียนได้ พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และจัด บรรยากาศในการเรียนรู้ที่เหมาะสมโดยเปิด โอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น การใช้สื่อการเรียนรู้ ต้องเป็นสื่อ ที่เป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย ใกล้ตัวนักเรียน และสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำลังสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ต้อง ประเมินผ่านการพูดและการเขียนด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เน้นการประเมินเพื่อพัฒนา มากกว่าการประเมินเพื่อตัดสิน

สมหวัง พันชะลี และสุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2562 : 197 - 210) ได้ศึกษาระบบ การนิเทศการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแนะและการเป็นพี่เลี้ยงครูสำหรับศึกษานิเทศก์ พบว่า องค์ประกอบของระบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแนะและการเป็น พี่เลี้ยงครูสำหรับศึกษานิเทศก์มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมายการนิเทศ บุคลากร นิเทศ วิธีนิเทศ ความรู้วิชาการ เครื่องมือนิเทศ และการประเมินผล

จากทัศนะหรือจากผลงานวิจัยของนักการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปพัฒนาเป็น โมเดลการวัดความสำเร็จ ด้านการจัดการเรียนการสอน ดังแสดงในตาราง 2.4

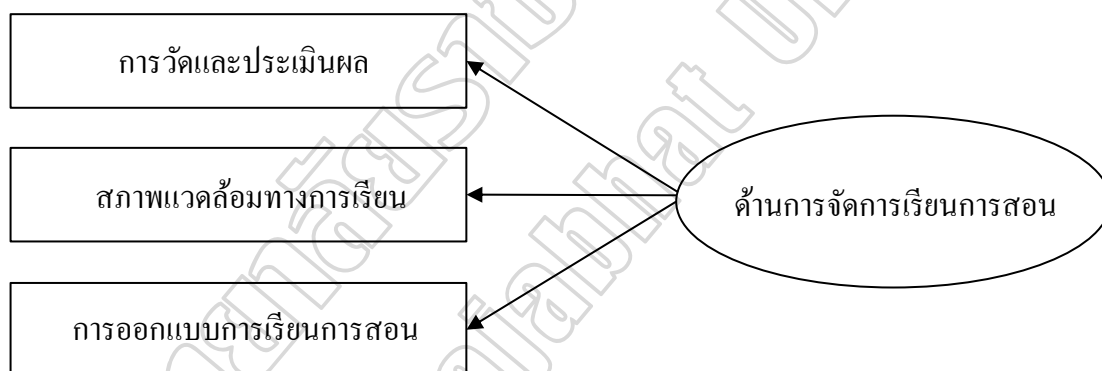
ตาราง 2.4 สังกะระห้องค้ประกอบความสำเร้จด้ำนการจ้ดการเรียนการสอน

องค์ประกอบ	นักวิชาการ										ความดี
	จิตภา อิริวิกุล (2559)	เอก นรสารและคณะ (2559)	ชนันท์ธิดา ประพัฒน์และคณะ (2560)	จิตรัตน์ เทพรัตน์ (2560)	ราชกิจจานุเบกษา. (2561)	นภดล เดือดไกรบและคณะ (2561)	ชนนศ กุศลและคณะ (2561)	บุญชูภักดิ์ พงษ์พานิชย์ (2561)	กรทิพย์ ภาคภูมิและคณะ (2561)	สมทรง พันระดี และคณะ(2562)	
1. สื่อการเรียนรู้		✓	✓			✓			✓		4
2. เทคโนโลยีสารสนเทศ						✓	✓				2
3. การออกแบบการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	9
4. สภาพแวดล้อมทางการเรียน		✓	✓	✓		✓	✓		✓		6
5. กิจกรรมฝึกทักษะ	✓			✓							2
6. การบูรณาการกิจกรรม				✓							1
7. การพัฒนาครู					✓	✓				✓	3
8. การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓			✓							2
9. การวัดและประเมินผล	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	8
10. การส่งเสริมสนับสนุนครู					✓	✓					2
11. ความสามารถในการสอนของผู้สอน							✓				1
12. จัดทำเอกสารประกอบการสอน							✓	✓			1
13. ผู้สอนควรเป็นกันเอง							✓				1
14. ความทันสมัยของเนื้อหา							✓				1
15. ด้านการพัฒนาหลักสูตร								✓			1
16. ด้านการจัดการเรียนรู้								✓	✓		1
17. ด้านจิตวิทยาสำหรับครู								✓	✓		1
18. ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน								✓	✓		1
19. ด้านความเป็นครู								✓			1
20. ความสามารถในการสื่อสาร									✓		1

จากตาราง 2.4 ผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่ามียุทธศาสตร์ประกอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) จำนวน 20 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาจากความถี่ขององค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 3 องค์ประกอบ โดยจัดเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว คือ

1. การออกแบบการเรียนการสอน
2. สภาพแวดล้อมทางการเรียน
3. การวัดและประเมินผล

ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาสรุปเป็น โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการจัดการเรียนการสอน ดังแสดงในภาพประกอบ 2.4

ภาพประกอบ 2.4 โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการจัดการเรียนการสอน

จากภาพประกอบ 2.4 แสดงโมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ การออกแบบการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางการเรียนและการวัดและประเมินผล โดยรายละเอียดของแต่ละตัวบ่งชี้จะนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการต่อไป

3.3 ความหมายของตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน

ในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบได้ศึกษาจากแนวคิดนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของแต่ละองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

3.3.1 การออกแบบการเรียนการสอน

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการออกแบบการเรียนการสอน ดังนี้

แชมบอช และมาเกลียโร (Shambaugh & Magliaro, 1997 : 24) ให้ความหมายของการออกแบบการเรียนการสอน คือ กระบวนการเชิงระบบที่ใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน เพื่อจัดหาสิ่งที่จะช่วยให้นักออกแบบการเรียนการสอนสร้างสิ่งที่เป็นไปได้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

สมิทและราแกน (Smith & Ragan. 1999 : 2) ให้ความหมาย การออกแบบการเรียนการสอน คือ กระบวนการที่เป็นระบบในการนำหลักการเรียนรู้และหลักการสอนไปวางแผนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

กานเย เวเกอร์ โกลาส และเคลเลอร์ (Gagné, Wager, Golas & Keller. 2005 : 1) ได้ให้ความหมายของการออกแบบการเรียนการสอนว่าเป็นการนำหลักการเรียนรู้ไปออกแบบเหตุการณ์ ที่ประกอบด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นอย่างมีเป้าประสงค์ชัดเจน หรือที่เรียกว่า การเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การออกแบบการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบที่นำมาใช้ในการสอนเพื่อหาแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอน ซึ่งอาจเป็นการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่หรือสร้างสิ่งใหม่โดยนำหลักการเรียนรู้และหลักการสอนมาใช้ในการดำเนินการเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.3.2 สภาพแวดล้อมทางการเรียน

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมทางการเรียน ดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2549 : 337) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมของครูในการดำเนินกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อสร้างเสริมการเรียนรู้ของเด็กดำเนินกิจกรรมดังกล่าวประกอบด้วยการจัดระเบียบห้องเรียนการสร้างกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการเรียนสำหรับเด็กวิธีการตอบสนองของครูต่อพฤติกรรมต่างๆของเด็กที่ดำเนินการสอน ตลอดจนสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้ในห้องเรียน

ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2557 : 6) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง การดำเนินการของครูในการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในเชิงกายภาพและจิตวิทยาเพื่อสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้านเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์กับผู้สอนและเพื่อนอย่างมีความสุข

ซาลมิลาลี (Salmivalli, 2010 : 112 - 120) ให้ความหมายสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพอากาศ (Climate) หรือบรรยากาศ (Atmosphere) ของชั้นเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นกลุ่มสังคม ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะสภาพแวดล้อมในห้องเรียนสามารถใช้ตรวจสอบสภาพของการเรียนการสอน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง การจัดการกับบรรยากาศการเรียนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งในด้านกายภาพและด้านสังคม ครูผู้สอนต้องเป็นผู้สร้างสภาพแวดล้อมการเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่นตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3.3.3 การวัดและประเมินผล

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผล ดังนี้

ชนินทร์ชัย อินทிரากรณ์ และสุวิทย์ หิรัณยกาญจน์ (2548 : 11) กล่าวว่า การวัด หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการหาจำนวน ปริมาณหรือคุณภาพของสิ่งหนึ่งสิ่งใด กิจกรรมนี้มีองค์ประกอบคือ สิ่งที่ต้องการจะวัด เครื่องมือที่ใช้วัดและวิธีการวัด การเปรียบเทียบสิ่งที่ต้องการทราบด้านใดด้านหนึ่งและสามารถบอกผลได้ในทันที การวัดผลประเมินผลตามแนวความคิดใหม่ จึงเน้นให้วัดสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผู้เรียนเพื่อวัดให้ทั่วตามเป้าหมายของหลักสูตร

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549 : 7) ให้ความหมาย การประเมิน หมายถึง กระบวนการใช้ดุลพินิจ (Judgment) หรือค่านิยมของข้อจำกัดต่าง ๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยการเปรียบเทียบผลที่วัดได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เกณฑ์ที่กำหนดอาจเป็นเกณฑ์แบบสัมพัทธ์หรืออิงกลุ่ม หรือเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ก็ได้

วรรณดี แสงประทีปทอง (2556 : 15) ให้ความหมายของ การวัด หมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการวัด โดยใช้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เช่น การวัดความสูง น้ำหนัก ความรู้ ความสนใจ ระยะทาง เวลา อุณหภูมิ องค์ประกอบของการวัด ประกอบด้วย สิ่งที่วัด และกฎเกณฑ์การวัดหมายถึงคุณลักษณะ (Characteristics) หรือคุณสมบัติ (Properties) ของสิ่งที่ต้องการวัด โดยในการวัดจะมีการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้วัดตามกฎเกณฑ์กำหนด

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผล หมายถึง กระบวนการใช้ดุลพินิจหรือค่านิยมของข้อจำกัดต่าง ๆ ในการพิจารณาตัดสินคุณค่าโดยการเปรียบเทียบผลที่วัดได้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการวัด โดยใช้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

4. ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรให้เกิดความสำเร็จ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านองค์ประกอบด้านฝึกอบรมวิชาชีพดังนี้

4.1 ความหมายของการฝึกอบรมวิชาชีพ

ในการศึกษาเพื่อกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิดเชิงทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จด้านฝึกอบรมวิชาชีพ ดังนี้

สมชาติ กิจจรวยง (2550 : 14) กล่าวว่า การฝึกอบรมหมายถึงกระบวนการที่จะทำให้ผู้เข้าอบรมเกิดความรู้ (Knowledge) ความเข้าใจ (Understand) ความชำนาญ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ที่ดีเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนกระทั่งผู้เข้าฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ชูชัย สมितिไกร (2552 : 5) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมคือกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) ของบุคลากรอันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้น การฝึกอบรมจึงเป็น โครงการที่ถูกจัดขึ้นมาเพื่อช่วยให้พนักงานมีคุณสมบัติในการทำงานสูงขึ้นเช่นเป็นหัวหน้างานที่สามารถบริหารงานและบริหารผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดีขึ้นหรือ ช่างเทคนิคที่มีความสามารถในการซ่อมแซมเครื่องจักร ได้ดีขึ้น

ทิสนา แจมมณี (2555 : 7 - 11) ได้ให้ความหมายของ การฝึกอบรม (Training) หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีโครงสร้างเฉพาะเพื่อพัฒนา ทักษะเฉพาะซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทันที เช่น การฝึกอบรมทักษะวิชาชีพต่าง ๆ

กูด (Good. 2007 : 613) ได้ให้ความหมายการฝึกอบรมว่าหมายถึงกระบวนการให้ความรู้และฝึกทักษะแก่บุคคลภายใต้เงื่อนไขบางประการโดยการจัดการฝึกอบรมไม่ได้จัดกระทำให้ใหญ่โตเหมือนกับการจัดการเรียนการสอน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การฝึกอบรมวิชาชีพ หมายถึง กระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและทัศนคติสำหรับบุคคลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมการทำงานส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลและการพัฒนาองค์กร

4.2 การพัฒนาองค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

ในการพัฒนาองค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อกำหนดปัจจัยที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบผู้วิจัยได้พัฒนา

ด้วยการสังเคราะห์จากแนวคิดเชิงทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้ององค์ประกอบที่มีผลต่อความสำเร็จด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553 : 3) กล่าวถึงองค์ประกอบหลักสูตร การประกันคุณภาพการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีองค์ประกอบดังนี้ องค์ประกอบด้านหลักสูตร มีการหาความจำเป็นและความต้องการ มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร มีระบบการประเมินผลหลักสูตร องค์ประกอบด้านวิทยากร ประกอบด้วย เป็นผู้มีความรู้ ความรู้ความสามารถตรงกับเนื้อหาที่บรรยายฝึกอบรม มีประสบการณ์ องค์ประกอบด้านวิธีการสอนหรือรูปแบบการบรรยาย/ฝึกอบรม ประกอบด้วย แนวทางการฝึกอบรม มีการใช้อุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่เหมาะสม มีเทคนิคการสอนที่ทำให้ผู้เข้าอบรมมีส่วนร่วม องค์ประกอบด้านสถานที่อบรมประกอบด้วย ขนาดของห้องบรรยาย ลักษณะการจัดห้องเรียน องค์ประกอบด้านผู้เข้ารับการอบรม ประกอบด้วย ระยะเวลา จำนวนผู้เข้าอบรม องค์ประกอบด้านการวัดผลและติดตามประเมินผลประกอบด้วย มีการวัดและประเมินผลความรู้ ความเข้าใจของผู้เข้าอบรม มีการติดตามและประเมินผลการนำความรู้ไปใช้

เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์ (2559 : 175 - 186) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการจัดฝึกอบรม แบบศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมเรื่องการทำงาน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาระดับ อาชีวศึกษา พบว่า ผู้เรียนระดับอาชีวศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการทำงานและการสื่อสาร ข้ามวัฒนธรรมอยู่ในระดับที่น้อย ไม่มีความสามารถในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ การพัฒนา หลักสูตรและรูปแบบการฝึกอบรมแบบศูนย์การเรียนรู้ดำเนินบนฐานข้อมูลของการศึกษาความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาฯ โดยแบ่งเป็นฐานคือข้อมูลเบื้องต้นของเมียนมา สปป.ลาว กัมพูชา ไทย เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย บรูไน ฟิลิปปินส์ แนวคิดการทำงาน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และหลักการวิเคราะห์ วัฒนธรรม การทำงานของประเทศต่าง ๆ เครื่องมือ คือ เนื้อหาและกิจกรรมการจัดฝึกอบรมแบบศูนย์การเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรม ผลการเขียน สะท้อนการเรียนรู้ ของนักศึกษา ผลการเขียนสะท้อนการเรียนรู้

นิติ นาชิต, ชัยวิชิต เขียรชนะ และสิริรักษ์ รัชชสถานติ (2559 : 611 - 629) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการนารูปแบบการประเมิน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันตามแนวคิด การประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ ไปใช้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา พบว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการนารูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะ สัน ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ ไปใช้ในสถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกันและมีความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมากที่สุด และ ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการนารูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน

ตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังอำนาจไปใช้ในสถานศึกษาสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา และการประเมินการจัดการฝึกอบรมมีหัวข้อเรื่องการฝึกอบรมคือวัตถุประสงค์
เชิงพฤติกรรมครอบคลุมหัวข้อเรื่อง มีความชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย เนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วน
มีความน่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม สื่อการสอนครอบคลุมเนื้อหา สื่อที่ใช้
มีความสวยงามน่าสนใจ แบบฝึกหัดตรงตามหัวข้อเรื่อง ระยะเวลาการฝึกอบรมเหมาะสมกับ
หลักสูตร

เสาวณีย์ เต็งสุวรรณ (2559 : 294 - 304) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา พบว่า รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา มีองค์ประกอบ คือ หลักสูตร สถานศึกษา สถานประกอบการ และ
นักศึกษา ด้านกระบวนการ คือ การวางแผน การปฐมนิเทศ การทบทวนความรู้ด้านสมรรถนะ
วิชาชีพและการทบทวนการฝึกปฏิบัติ การดำเนินงานตามแผน การฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ
การตรวจสอบ การประเมินผลตามสภาพจริง และการปรับปรุงแก้ไข การวิเคราะห์ผลการฝึก
ประสบการณ์สู่การพัฒนา

อรุณรุ่ง โยธสิงห์ และสำราญ กำจัดภัย (2559 : 270 - 284) ได้ศึกษาการพัฒนา
หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิด การเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการประเมิน
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรฝึกอบรม
ที่สร้างขึ้นมี 11 องค์ประกอบ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญ แนวคิดพื้นฐาน หลักการของหลักสูตร
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร สมรรถนะที่พึงประสงค์ ด้านการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระและประสบการณ์ วิธีการฝึกอบรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัด
และประเมินผลการอบรม และ แนวทางการใช้หลักสูตร ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมพบว่า
หลังการฝึกอบรมครูมีสมรรถนะด้านการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความรู้และเจตคติ
สูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิสิษฐ์ สุวรรณแพทย์ (2560 : 1435 - 1445) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
เรื่องวิธีการคำนวณความยาวนานวันเพื่อการเกษตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง
วิธีการคำนวณความยาวนานวันเพื่อการเกษตร มีหลักสูตรมีความสอดคล้องกันและมี
ความเหมาะสมในระดับมาก ความรู้ของผู้เข้ารับ การฝึกอบรมหลังการฝึกอบรม สูงกว่าก่อนเข้ารับ
ฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม
เรื่องวิธีการคำนวณความยาวนานวันเพื่อการเกษตร อยู่ในระดับมากในด้านหลักการและเหตุผลของ
หลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร รูปแบบและ

กิจกรรมการฝึกอบรม ระยะเวลาในการฝึกอบรม สื่อและแหล่ง เรียนรู้ และการวัดและประเมินผล การฝึกอบรม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ทรงนคร การนา และสุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2560 : 224 - 240) ได้ศึกษาการเพิ่ม ศักยภาพอาจารย์ ผู้สอนรายวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูช่าง พบว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการศึกษาคำจัดทำเป็นคู่มือ หลักสูตรฝึกอบรมซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรม วัสดุฝึกอบรม และภาคผนวก เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินความเหมาะสมจากผู้ประเมินที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 7 คน การพัฒนาศักยภาพผู้สอนรายวิชาการศึกษาคำดำเนินการฝึกอบรม ประเมินผลกิจกรรม และแบบประเมินตนเองสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน วิธีการจัดการเรียนรู้ ประเมินผลกิจกรรมและแบบประเมิน ความพึงพอใจ

วิระยุทธ ก้อนกั้น และภูมิพิงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2560 : 216 - 228) ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัด การเรียนรู้ตามสภาพจริงของ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วย สมรรถนะสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ ด้านหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบของหลักสูตร 10 องค์ประกอบ ได้แก่ สภาพปัญหาและความจำเป็น แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร หลักการของหลักสูตร เป้าหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร แนวการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ ในการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล เกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรม

ชาญ เพียรรัมย์ และคณะ (Chan Phearum et.al. 2561 : 139 - 147) ได้ศึกษา การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย กำแพงเดือยล จังหวัดกำแพงชม พบว่า ควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติมด้านเนื้อหา และด้าน กิจกรรมที่จำเป็น และการประเมินผลหลักสูตรมีความชัดเจน โครงสร้างของหลักสูตรเวลาเรียน มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้จริง ส่วนจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรมีความชัดเจน เนื้อหาที่จัดให้เรียนเป็นหลักการในการทำงานเป็นทีมสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันได้และช่วยให้นักเรียนสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้ สภาพแวดล้อมของท้องถิ่นก็เอื้ออำนวยต่อการฝึกอบรม สื่อประกอบการฝึกอบรมมีความหลากหลาย กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้มีความเหมาะสม ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้การวัดและประเมินผล

แพรรักษ์ เลิศรัฐพัชร (2562 : 72-84) ความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชนกับสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนากำลังคนระดับ อาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับอาชีวศึกษา คือ ด้านระบบ การเรียนการสอนและฝึกปฏิบัติ ด้านหลักสูตรวิชาชีพและสาขาวิชาชีพ ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ การเรียน ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านครูฝึกวิชาชีพ/ครูพี่เลี้ยงในสถานประกอบการ และด้าน ครูผู้สอนวิชาชีพในสถาบันอาชีวศึกษา โดยมีแนวทางในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ร่วมกันแบบ Win-Win Strategies ควรเปิดสาขาวิชาชีพให้ สอดรับกับประเภทของธุรกิจและ อุตสาหกรรมและประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศกับระบบงาน

จากทัศนะหรือจากผลงานวิจัยของนักการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปพัฒนาเป็น โมเดลการวัดความสำเร็จด้าน การฝึกอบรมวิชาชีพ ดังแสดงในตาราง 2.5

ตาราง 2.5 สังเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

องค์ประกอบ	นักวิชาการ									ความถี่
	สำนักงานคณะกรรมการ	พิทักษ์ ฐปไพศตร์ (2559)	นิตินา นกขิต และคณะ (2559)	เสาวนีย์ เต็งสุวรรณ (2559)	อรุณรุ่ง โยธสิงห์และคณะ (2559)	พิทักษ์ สุวรรณแพทย์ (2560)	ทรงนศกร การน และคณะ (2560)	วีระยุทธ ก้อนกันและคณะ (2560)	Chan Phearum และคณะ(2561)	
1. การพัฒนาหลักสูตร		✓					✓		✓	3
2. กิจกรรมการจัดฝึกอบรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
3. เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	9
4. สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้		✓	✓		✓	✓		✓		5
5. หลักการของหลักสูตร					✓	✓				2
6. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			✓			✓		✓		3
7. สมรรถนะที่พึงประสงค์					✓	✓				1
8. การประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ				✓	✓	✓				2
9. การประเมินผลและติดตาม	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
10. แนวทางการใช้หลักสูตร					✓					1
11. ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม					✓					1

ตาราง 2.5 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นักวิชาการ								ความถี่	
	สำนักงานคณะกรรมการ แพทยปริทัศน์ (2559)	นิติ นานิต และคณะ (2559)	เดชาวิทย์ เต็งสุวรรณ (2559)	อรุณรุ่ง ไชยสิงห์และคณะ (2559)	พิสิษฐ์ สุวรรณแพทย์ (2560)	ทรงนคร การานนและคณะ (2560)	วีระยุทธ ก้อนกันและคณะ (2560)	Chan Phearum และคณะ(2561)		แพรวกิตต์ ดิศริฐพัชร (2562)
12. วิทยาการ	✓								✓	2
13. รูปแบบการบรรยาย/ฝึกอบรม	✓							✓		2
14. สถานที่อบรม	✓			✓						2
15. ผู้เข้ารับการอบรม	✓			✓						2
16. หัวข้อ		✓								1
17. ความน่าสนใจ		✓								1
18. เหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรม		✓								1
19. ระยะเวลาการฝึกอบรม		✓				✓		✓		3
20. โครงสร้างของหลักสูตร					✓			✓		3
21. คู่มือหลักสูตรฝึกอบรม						✓				1
22. วัสดุฝึกอบรม						✓			✓	2
23. การเตรียมการสอน						✓				1
24. การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง							✓			1
25. ระบบการเรียนการสอนและฝึกปฏิบัติ			✓				✓			1

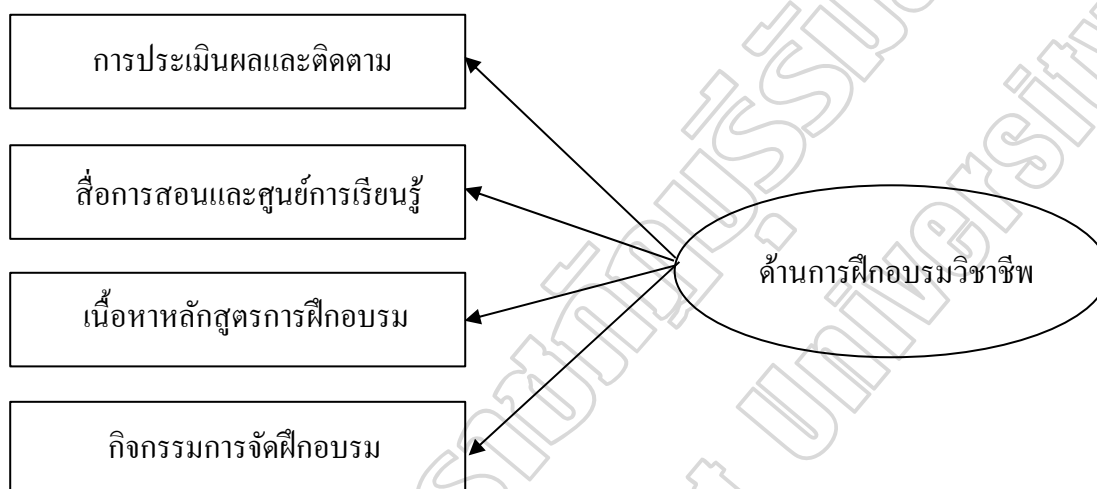
จากตาราง 2.5 ผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ พบว่ามีองค์ประกอบเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework) จำนวน 25 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์พิจารณาจากความถี่ขององค์ประกอบที่สอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จำนวน 4 องค์ประกอบ โดยจัดเรียงลำดับให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว คือ

1. กิจกรรมการจัดฝึกอบรม
2. เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม

3. สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้

4. การประเมินผลและติดตาม

จากนั้นผู้วิจัยจะนำมาสรุปเป็นโมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังแสดงในภาพประกอบ 2.5

ภาพประกอบ 2.5 โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

จากภาพประกอบ 2.5 แสดง โมเดลการวัดองค์ประกอบความสำเร็จด้านการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ กิจกรรมการจัดฝึกอบรม เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้ และการวัดประเมินผลและติดตาม

4.3 ความหมายของตัวบ่งชี้องค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

ในการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบได้ศึกษาจากแนวคิด นักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของแต่ละองค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังนี้

4.3.1 กิจกรรมการจัดฝึกอบรม

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการจัดฝึกอบรม ดังนี้

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546 : 180) กล่าวว่า กิจกรรมการจัดฝึกรอบรม หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ผู้รับการฝึกรอบรมได้สัมผัสการเรียนรู้ มีการแสดงออกหรือการแสดงพฤติกรรม และเป็นการกำหนดกิจกรรม การเรียนการสอนที่จะนำผู้เรียนไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเสริม โดยกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรเสริมและโครงสร้างเนื้อหาของหลักสูตรเสริม

โรม วงศ์ประเสริฐ (2545 : 9) กล่าวว่า กิจกรรมการจัดฝึกรอบรม หมายถึง กิจใด ๆ ที่ผู้ดำเนินการจัดการขึ้นอย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยมุ่งหมายหวังเพื่อใช้กระบวนการของกิจกรรมพัฒนาผู้เข้ากิจกรรมต่อไป โดยที่กิจกรรมอาจจะจัดในร่มหรือกลางแจ้งก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรมที่เลือกนำมาใช้

วิจิตร อาวะกุล (2550 : 88 - 93) กล่าวว่า กิจกรรมการจัดฝึกรอบรม หมายถึง วิธีการสอนการอบรม ในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้รับการฝึกรอบรมเรียนรู้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร ตามวัตถุประสงค์ของการอบรม โดยการฝึกรอบรมมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้า รับการอบรมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้าง ถาวร ไปตามวัตถุประสงค์ของการอบรม

ทิสนา แจมมณี (2555 : 7 - 11) กล่าวว่า กิจกรรมการจัดฝึกรอบรม หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีโครงสร้างเฉพาะเพื่อพัฒนา ทักษะเฉพาะซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทันที เช่น การฝึกรอบรมทักษะวิชาชีพ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมการจัดฝึกรอบรม หมายถึง สภาพการณ์หรือการกระทำที่ครูจัดขึ้นในการฝึกรอบรมวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายกว่า การสอนแบบธรรมดา ได้รับทั้งความรู้ความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดผลตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้

4.3.2 เนื้อหาหลักสูตรการฝึกรอบรม

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของเนื้อหาหลักสูตรการฝึกรอบรม ดังนี้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2539 : 3 - 11 ; อ้างถึงใน ช่อเพชร เบ้าเงิน. 2545 : 87) กล่าวว่า เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง สารสำคัญของความรู้ที่นำมาเป็นเครื่องมือพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้ ความสามารถ และเกิดคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในจุดหมาย เป็นสิ่งที่กำหนดประสบการณ์เรียนรู้ และเชื่อมโยงให้การจัดประสบการณ์นั้นบังเกิดผลตามจุดมุ่งหมาย

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546 : 163) กล่าวว่า เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง การเลือกและจัดเนื้อหาสาระ การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เลือกมาต้องเหมาะสมกับเป้าหมาย จุดหมายความต้องการของผู้เรียนและลักษณะของสังคม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552 : 13) กล่าวว่า เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง สารระ การเรียนรู้ วิชาความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ไปตามลำดับขั้นตอน เพื่อให้มี ความรู้ความสามารถตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

จารุณี เก้าเอี้ยน (2557 : 173) กล่าวว่า เนื้อหาของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระ ะไรบ้างที่เราจะนำมาใช้ เพื่อให้ตอบสนองต่อการบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเราจะเลือกและ จัดประสบการณ์เรียนรู้อย่างไร และใช้สิ่งใดเป็นแกนกลางในการพัฒนาหลักสูตร

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ในการฝึกอบรมวิชาชีพที่คาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่จุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ โดยดำเนินการตั้งแต่การเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ลำดับเนื้อหาสาระ พร้อมทั้งการกำหนดเวลาที่เหมาะสม

4.3.3 สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของสื่อการสอน ศูนย์การเรียนรู้ ดังนี้

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546 : 180) กล่าวว่า สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง การกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน โดยการกำหนดสื่อการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้

วิชัย รูปขำดี และสังคม คุณคุณากรสกุล (2550 : 14) กล่าวว่า สื่อการสอนและ ศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง แหล่งการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องประชาชนสามารถ ใช้บริการคนคว่าหาความรู้และยังเป็นสถานที่ที่ประชาชน ได้มีโอกาสจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ตามความต้องการ

กรมพัฒนาชุมชน (2551 : 15) กล่าวว่า สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง ศูนย์กลางในการประสานงาน จัดกิจกรรม ซึ่งมีความสำคัญกับการขับเคลื่อนชุมชนเป็นอย่างมาก เพื่อให้เกิดการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 เกี่ยวกับการให้คนเป็นศูนย์กลางเพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้สู่ชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเป็นแหล่งส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในชุมชนที่สมดุลทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ เรียนรู้เพื่อมีความรู้ เรียนรู้เพื่อใ้ เอาไปทำเป็น เรียนรู้เพื่อให้อาชีพสามารถใช้ชีวิตร่วมกับคนอื่น และเรียนรู้เพื่อให้อาชีพมีความเป็นคนที่สมบูรณ์

ยูเนสโก (UNESCO. 2008 : 15) กล่าวว่า สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง เป็นสถานที่ให้บริการข้อมูลข่าวสาร ความรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเป็น

การเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ตลอดจนมีการสืบทอด ปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยมและเอกลักษณ์ของชุมชน อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับสิ่งที่ประชาชนต้องการเพื่อก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้ หมายถึง แหล่งการจัดกิจกรรม สถานที่เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในการฝึกอบรมวิชาชีพ การเสริมสร้างโอกาส ในการเรียนรู้ การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ อีกทั้งยังเป็นแหล่งบริการชุมชนในการจัด กิจกรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่ประชาชนต้องการ

4.3.4 การประเมินผลและติดตาม

มีนักวิชาการ นักการศึกษา หรือหน่วยงานที่ได้ให้ความหมายของ การวัด ประเมินผลและติดตาม ดังนี้

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546 : 180) กล่าวว่า การประเมินผลและติดตาม หมายถึง การกำหนดกระบวนการรวบรวมข้อมูลเพื่อชี้ให้เห็นว่า การนำหลักสูตรไปใช้นั้นบรรลุตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ซึ่งจะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร ต่อไป

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552 : 13) กล่าวว่า การประเมินผลและติดตาม หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและประเมินคุณภาพของผู้เรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้ การประเมิน คุณภาพการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการประเมินความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ ของหลักสูตร

วรรณดี แสงประทีปทอง (2556 : 15) ให้ความหมายของ การวัด หมายถึง การกำหนดค่าเป็นตัวเลขให้กับสิ่งที่ต้องการวัด โดยใช้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เช่น การวัดความสูง น้ำหนัก ความรู้ ความสนใจ ระยะทาง เวลา อุณหภูมิ องค์ประกอบของการวัด ประกอบด้วย สิ่งที่วัด และกฎเกณฑ์การวัดหมายถึงคุณลักษณะ (Characteristics) หรือคุณสมบัติ (Properties) ของสิ่ง ที่ต้องการวัด โดยในการวัดจะมีการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้วัดตามกฎเกณฑ์กำหนด

ประเวศ เวชชะ (2561 : 400 – 402) กล่าวว่า การประเมินผลและติดตาม หมายถึง การประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างหลากหลายกำหนดสิ่งที่จะประเมินอย่างเฉพาะเจาะจง มีการเก็บ รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่จะใช้ในการประเมิน มีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานในการประเมินผล มีการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินผลและติดตาม หมายถึง กระบวนการ ตรวจสอบและประเมินคุณภาพของผู้เรียน การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ การประเมิน

ความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้นั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่มากนักน้อยเพียงใดภายหลังการฝึกอบรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กรรติน์ พิพัฒน์ผล (2557 : 316) ได้ศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาได้แก่ การบริหารครูอาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานประกอบการ การจัดการเชิงกลยุทธ์ การสื่อสารการตลาด หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แรงจูงใจในการประกอบอาชีพ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ สำหรับแนวทางส่งเสริมการจัดการอาชีวศึกษามีดังนี้ พัฒนาผู้นำของสถานประกอบการให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง สร้างแนวปฏิบัติของวัฒนธรรมและปรัชญาองค์กรที่มีความภักดีต่อองค์กร พัฒนาครูอาจารย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง บริหารสถานประกอบการเชิงกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ สื่อสารและประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายและสังคมชุมชน พัฒนาระบบการประเมินผลปลูกฝังนักเรียนให้เห็นความก้าวหน้าในเส้นทางอาชีพ สร้างระบบการช่วยเหลือผู้ปกครอง ส่งเสริมการสร้างหลักสูตรและพัฒนาการเรียนการสอน สร้างแรงดึงดูดในการประกอบอาชีพ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้งานในอนาคต สร้างระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลเชิงกลยุทธ์

อำพา แก้วกำกั (2557 : 12 - 29) ได้ศึกษาชุมชนชายแดนไทย – กัมพูชาด้านจันทบุรีกับการพัฒนาในกระแสการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้การศึกษาจากเอกสารร่วมกับการสำรวจภาคสนาม และการสัมภาษณ์ และนำเสนอรายงานในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์ พบว่า ภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่มีความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลมาจากการความเตรียมรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยภาคเอกชนในพื้นที่มีบทบาทนำ และได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐทั้งในท้องถิ่น ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ตลอดถึงพัฒนาการในทิศทางที่ดีต่อการขยายความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ชายแดนในฝั่งกัมพูชาซึ่งรัฐบาลกัมพูชาได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนกัมพูชา ข้อเสนอจากการศึกษาคือ การสร้างไว้ซึ่งความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนชายแดนไทยกับกัมพูชา การเพิ่มแผนงานพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมควบคู่กัน กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ให้มากขึ้น

จินตนา รวมชมรัตน์ (2558 : 147 - 150) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า มีจำนวน 5

องค์ประกอบ และทุกองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.510 - 0.837 ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาระบบทวิภาคี การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การจัดหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน การบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล ส่วนรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีที่เหมาะสม พบว่าประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาระบบทวิภาคี การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การจัดหลักสูตรตามมาตรฐาน วิชาชีพและตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการบริหารจัดการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล

สุมาวดี พวงจันทร์ และคณะ (2558 : 122 - 130) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาของเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า จุดเน้นของการจัดการอาชีวศึกษาในบริบทของการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาของเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอาชีพและการมีงานทำเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของผู้คนในพื้นที่ ทั้งนี้การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปอย่างสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงบริบททางสังคมและภูมิภาค สถานศึกษาอาชีวศึกษา 18 แห่ง เป็นสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายในการพัฒนาการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาใช้ดำเนินงานในพื้นที่ซึ่งอาศัยหลักการบริหารจัดการอาชีวศึกษา 3 รูปแบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาระบบทวิภาคี ด้วยยุทธศาสตร์สำคัญ 4 ประการ คือ ขยายโอกาสการเรียนรู้สายอาชีพ สร้างอาชีพและการมีงานทำให้ประชาชนเพื่อสังคม สันติสุข พัฒนาคุณภาพอาชีวศึกษา และ เพิ่มศักยภาพสถานศึกษาและสร้างความปลอดภัย

พระครูปฐมเจติยานุรักษ์ และกฤษฎา นันทเพ็ชร (2559 : 47 - 61) ได้ศึกษาสภาพการบริหารการศึกษาอาชีวศึกษา พบว่า ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาควรได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองให้มี ความรู้ในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีความรู้ที่จะสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นและทำงานร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพถึงแม้จะมีความรู้ น้อยแต่หากได้รับการพัฒนาตนเองก็จะสามารถทำงานวิชาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของ สถานศึกษาและกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อร่วมกัน การจัดการศึกษาและให้ความสำคัญกับการประสานงานการประชาสัมพันธ์การสื่อสารในเรื่องต่าง ๆ ระหว่าง โรงเรียนชุมชนและผู้ปกครองให้มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนนำภาคภูมิใจและรู้สึกเป็นเกียรติพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ และร่วมกิจกรรม

ของโรงเรียนเพื่อการดำเนินงานในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ผู้ปกครองและคนในชุมชนมากที่สุด

พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู (2559 : 27 - 38) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการในการเรียน ภาษาไทยของนักศึกษาข้ามพหุชาเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อศึกษาทัศนคติต่อ การเรียนภาษาไทยและศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวข้ามพหุชาใน มหาวิทยาลัยพระตะบองและในโรงเรียนจังหวัดพระตะบอง พบว่า ทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ในฐานะที่เป็นภาษาหนึ่งของนักศึกษาชาวข้ามพหุชา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีคะแนน เฉลี่ยระดับสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ภาษาไทยนั้นเป็นภาษาที่มีการออกเสียงยากมากที่สุดจะเรียนรู้ได้ ร่องลงมาได้แก่ ภาษาไทยเป็นภาษาที่อุดมด้วยคำศัพท์จำนวนมาก และภาษาไทยนั้นเป็นภาษาที่ ไพเราะและมีความสละสลวย ตามลำดับ ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษา ชาวข้ามพหุชาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยระดับสูงสุด 3 อันดับแรกคือ ความต้องการที่จะทำงานและได้รับเงินเดือนที่สูงในประเทศไทย รองลงมาต้องการที่จะมีเพื่อนเป็น คนไทยโดยติดต่อผ่านอีเมลล์หรือเฟสบุ๊คและต้องการที่จะอ่านหนังสือไทยและวารสารไทยยิ่งขึ้น

จงสภาพร ดาวเรือง และคณะ (2560 : 289 - 300) ได้ศึกษาอนาคตภาพการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในทศวรรษหน้า พบว่า การจัดการศึกษามีแนวโน้มที่เป็นไปได้ คือ การผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของ สถานประกอบการ การผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ การใช้ ความต้องการกำลังคนเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาตามความต้องการ กำลังคนภายในท้องถิ่น การมุ่งเน้นการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมากขึ้น การเพิ่มปริมาณ ผู้เรียนอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาให้มีความเป็นเลิศเฉพาะทาง การสร้างความเข้มแข็งทางด้าน วิชาการ และการสร้างผู้เรียนส่วนหนึ่งให้เป็นผู้ประกอบการ การจัดการองค์การและระบบบริหาร จัดการ การสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาและฝึกอบรม การวัดผลและ ประเมินผล การสื่อสารที่ดี การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษากับการศึกษาสายสามัญศึกษาและ อุดมศึกษา

จิรัฏฐ์ สวัสดิ์พัชรกุล และศัญชัย พัฒนสิทธิ์ (2560 : 231 - 240) ได้ศึกษาผลการใช้ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคชันนิซึมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษา อาชีวะเกษตรของไไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ของวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีทั้ง 4 ภาคของไทย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่พัฒนาขึ้นมา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด บทเรียนบนเว็บมีประสิทธิภาพ 80.70/81.47 การ พัฒนาด้าน ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาแต่ละภาคของไทยมีคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อเปรียบเทียบค่าความต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความคิดสร้างสรรค์พบว่า นักศึกษาอาชีพะเกษตรทั้ง 4 ภาคของไทยมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษา อาชีพะเกษตรทั้ง 4 ภาคของไทยมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บตามแนวคอนสตรัคชันนิซึมเพื่อพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก

นัทธี เพชรบุรี และวรรณวิษา ปันคุ้ม (2560 : 57 - 68) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐกัมพูชา ณ มหาวิทยาลัยบิลด์ไบรท์ เมืองเสียมเรียบ ประเทศกัมพูชา พบว่า นักศึกษาชาวกัมพูชาส่วนใหญ่มีเป้าหมายการเรียนรู้อย่างชัดเจน มีต้นทุนด้านความอดทนต่อการเรียนรู้สูง และมีความตื่นตัวต่อการเรียนภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ ทำให้สามารถเรียนรู้ภาษาได้อย่างรวดเร็วส่วนลักษณะการฝึกใช้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวกัมพูชา พบว่า มีปัญหาด้านการออกเสียง เนื่องจากหน่วยเสียงพยัญชนะต้นที่มีพื้นเสียงสูงหรือการมีเสียงวรรณยุกต์แบบไทยเป็นหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในภาษาเขมร มีการสลับที่ของหน่วยเสียงบางหน่วยระหว่างภาษาไทยและภาษาเขมร หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายบางหน่วยระหว่างสองภาษาไม่ตรงกัน หรือหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย ที่ตรงกันบางหน่วยในภาษาเขมรเป็นเสียงเลื่อน ตลอดจนการออกเสียงตามความเคยชินทางภาษา โดยเฉพาะกรณีคำร่วมเชื้อสายซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการออกเสียงและการรับรู้ภาษา ทั้งนี้ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องไวยากรณ์เขมรและสามารถใช้ภาษาดังกล่าวสื่อสารได้บ้าง เพื่อใช้อธิบาย เปรียบเทียบหลักภาษาและพัฒนาแบบฝึกสมรรถนะทางภาษา

นรินทร์ กัลยวงศ์ และฟุ้งศรี ภักดีสุวรรณ (2560 : 153 - 162) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความต้องการของนักศึกษา ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านสถานศึกษา และด้านความถนัด/ความสนใจ ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร จำแนกตาม เพศ หลักสูตรการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา ประเภทวิชาและอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ หลักสูตรการศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา ประเภทวิชาและอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกันมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวม

อุดมศักดิ์ มีสุข (2560 : 221 - 235) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง พบว่า การจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี มีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตร การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน การนิเทศการศึกษา และการวัดและประเมินผลทางการศึกษา รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วยปัจจัย การจัดการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตร การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน การนิเทศ การศึกษา และการวัดและประเมินผล ทางการศึกษา ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความสำเร็จของ การพัฒนา รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรมได้ร้อยละ 82.90 โดย ปัจจัยที่มีผลสูงสุด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือการวัดและประเมินผลทางการ ศึกษาการนิเทศการศึกษาการประชาสัมพันธ์และการประสานงาน และการจัดทำหลักสูตรของการ จัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีสาขาช่างอุตสาหกรรมมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้ จากกลุ่มตัวอย่าง

เกรียงศักดิ์ บุญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2561 : 158 - 174) ได้ศึกษาการประเมิน หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2012) วิทยาลัยกำแพงเพชร ราชอาณาจักรกัมพูชา ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวม หลักสูตรด้านบริบทมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วน โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยนำเข้าโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งคุณสมบัติของผู้บริหารคุณสมบัติ ของครูผู้สอนคุณสมบัติของนักเรียน และเวลาเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนสื่อการเรียน การสอนอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติการ และตำราและเอกสารมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านกระบวนการ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งการบริหารหลักสูตร การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากซึ่งผลการเรียนรู้ของนักเรียนและการฝึกงาน และผลงานจากการเรียนรู้ของนักเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ฉัตรชัย พันธุ์รัตน์, ไพโรจน์ สติรยากร และพิสิฐ เมธาภักดิ์ (2561 : 18 - 27) ได้ศึกษาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระบบเตรียมความพร้อม นักเรียนอาชีวศึกษาแบบมีส่วนร่วม โดยใช้วัฏจักรเดมมิ่ง ผลการศึกษาพบว่า การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้พบว่าประสิทธิภาพ ของหลักสูตรด้านทฤษฎีเท่ากับร้อยละ 86.67/85.51 และด้านปฏิบัติเท่ากับ ร้อยละ 85.63 การประเมินกระบวนการพบว่าประสิทธิภาพของหลักสูตร ฝึกอบรมด้านทฤษฎีเท่ากับร้อยละ 89.04/88.29 และประสิทธิภาพด้านปฏิบัติเท่ากับร้อยละ 89.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ด้าน

ทฤษฎีตามเกณฑ์ 80/80 และด้านปฏิบัติ ตามเกณฑ์ร้อยละ 75 นอกจากนี้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ประเมินว่าการจัดฝึกอบรมในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุดและการประเมินผลผลิตพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาเป้าหมายประเมินการนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเข้ารับการฝึกอบรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนอาชีวศึกษาของ ครูผู้สอนที่ผ่านการอบรมในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนอาชีวศึกษา ที่ได้รับการสอนจากครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน การสอนเพื่อเตรียมความพร้อมของครูอยู่ในระดับมาก

โนซีลา สาลิม และอาฟีฟี ลาเต๊ะ (2561 : 133 - 150) ได้ศึกษาปัจจัยพระคัมภีร์ที่มีผลต่อ คุณลักษณะทางวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ระดับนักศึกษา/นักศึกษาและระดับวิทยาลัยสามารถร่วมกันอธิบาย ความผันแปรคุณลักษณะทางวิชาชีพของนักเรียน/นักศึกษาได้ร้อยละ 77.3 ค่าเฉลี่ยรวมของ คุณลักษณะทางวิชาชีพของนักเรียน/นักศึกษาในทุกวิทยาลัยมีค่าเท่ากับ 3.979 ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานเท่ากับ .031 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรอิสระระดับวิทยาลัยพบว่า ทุกปัจจัยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับตัวแปรระดับนักเรียน/นักศึกษาพบว่าปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านอนาคตของงานมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .169 และ .226 และค่า ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .044 และ .037 ตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้านหลักสูตรและการสอนมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .125 และค่า ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเท่ากับ .052 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มิญ มติตุโต (2561 : 262 - 265) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามหลัก พุทธบริหารการศึกษาของพุทธมณฑลวิทยาลัยในราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ วิสัยทัศน์ จัดการศึกษาพระพุทธรศาสนาสู่มาตรฐานระดับสากล บนพื้นฐาน หลักปรัชญาของพระพุทธศาสนา พันธกิจ สนับสนุนการใช้หลักปรัชญาพระพุทธศาสนาในการจัด การศึกษา เป้าประสงค์ มีการพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลด้วยใช้หลักปรัชญาพระพุทธศาสนา สร้างองค์ความรู้ด้านการบริหารเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาพระพุทธศาสนาด้วยการศึกษาและการวิจัย การนำองค์ความรู้มาใช้ในการวิเคราะห์และเผยแพร่สู่มาตรฐานระดับสากล กลยุทธ์ มี กลยุทธ์พัฒนา ด้านร่างกาย กลยุทธ์พัฒนาด้านจิต กลยุทธ์พัฒนาด้านสังคม กลยุทธ์พัฒนาด้านปัญญา กลยุทธ์ การพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามหลักพุทธบริหารการศึกษาของพุทธมณฑลวิทยาลัยในราชอาณาจักร กัมพูชา ได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์ ด้านพันธกิจ ด้านเป้าประสงค์ กลยุทธ์พัฒนาด้านร่างกาย กลยุทธ์พัฒนา ด้านจิต กลยุทธ์พัฒนาด้านสังคม กลยุทธ์พัฒนาด้านปัญญา

ลือชัย แก้วสุข, ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2561 : 47 - 61)

ได้ศึกษาการพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารการผลิตกำลังคน เรื่องการวางแผน การนำแผนการผลิตกำลังคน ไปปฏิบัติและการประเมินผล พบว่าสถานศึกษาวางแผนการผลิตสามารถผลิตกำลังคนได้ใกล้เคียงกับแผนแต่ยังต้องปรับแผนการผลิตในบางสาขาที่สถานประกอบการต้องการ รวมถึงการพัฒนาคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาให้สอดคล้องกับสาขาอาชีพ สภาพความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการพบว่าสถานประกอบการมีความต้องการทักษะด้านสติปัญญาเรื่อง การปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การถ่ายทอดเทคโนโลยี การใช้เครื่องจักร ถูกต้องตามคู่มือเป็นผู้ฝึกสอนเป็นที่ปรึกษาทำงานได้มากกว่า 1 หน้าที่ด้านทักษะทางพฤติกรรม ต้องการให้มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา สามารถประสานงานกับเพื่อนร่วมงานและกลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ประกอบด้วย การวางแผนเชิงรุก นำแผนสู่การปฏิบัติด้วยไตรภาคี ปรับกระบวนการทัศน์ในการประเมินผล

แววตา พูลสวัสดิ์ และคณะ (2561 : 8 - 16) ได้ศึกษาการบริหารจัดการการอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันยุคการศึกษาไทย 4.0 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีซีเทคแปซิฟิก พบว่า การบริหารจัดการตามแนวคิดการบริหารแบบสมดุล (Balance Score Card :BSC) ภายใต้มุมมอง 4 ด้านคือ ด้านประสิทธิผล ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา เพื่อต้องการยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพที่มุ่งเน้นการพัฒนาใน ทุกมิติภายใต้หลักการการบริหารแบบ POLC อันได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ด้านคือ ด้านประสิทธิผล ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา และมีการควบคุมคุณภาพโดยใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA)

เนียง โสพะณา (Neang Sophana) เกริญศักดิ์ บุญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2561 : 158 - 174) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2012) วิทยาลัยกำแพงเพชร ราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านปัจจัยนำเข้ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ปรัชญาของหลักสูตรวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนโครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คุณสมบัติของผู้บริหารคุณสมบัติของครูผู้สอนคุณสมบัติของนักเรียน และเวลาเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนสื่อ

การเรียนการสอนอาคารสถานที่และห้องปฏิบัติการ และตารางและเอกสารมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง การบริหารหลักสูตรการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลการเรียนรู้ของนักเรียนและการฝึกงานและผลงานจากการเรียนรู้ของนักเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

จิตรลดา ไชยเลิศ (2562 : 224 - 242) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือให้มีประสิทธิผล พบว่า ด้านการผลิตนักศึกษา การพัฒนาครู การพัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ และการบริหารจัดการ มีจุดแข็ง ได้แก่ นักศึกษาที่จบการศึกษามีทักษะทางวิชาชีพและคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับดี ครูมีความรู้และจรรยาบรรณในสาขาวิชาชีพของตนเอง สถานศึกษามีการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและประชาคมอาเซียน และการบริหารเป็นไปตามหลักการบริหารองค์กรและยึดถือระเบียบปฏิบัติของทางราชการเป็นสำคัญ ส่วนจุดอ่อน ได้แก่ นักศึกษาขาดทักษะทางด้านภาษาและมีปัญหาการออกกระหว่างภาคเรียน ครูยึดติดกับการเรียนการสอนและเนื้อหาการสอนแบบเดิม ๆ อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย เก่า งบประมาณไม่เพียงพอ และในแต่ละสถานศึกษาไม่มีจุดเด่นเป็นของตนเอง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยด้านการสื่อสารองค์การ แนวทางการจัดการศึกษาควรมุ่งพัฒนาการผลิตนักศึกษาให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประชาคมอาเซียน พัฒนาปริมาณและคุณภาพของครู พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ

ชยานันต์ คงทรัพย์ และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2562 : 740 - 755) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า การบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรกัมพูชา ด้านโครงสร้างบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการศึกษา จะถูกควบคุมโดยรัฐผ่านกระทรวงศึกษาธิการเยาวชนและกีฬา ด้านการบริหารวิชาการ มีการใช้หลักสูตรแกนกลางของชาติ ดำเนินการจัดการศึกษาสัปดาห์ละ 6 วัน คือ วันจันทร์ ถึงวันเสาร์ หยุดวันเดียววันอาทิตย์และเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง โดยจะเรียนครึ่งวัน คือ เรียนช่วงเช้า หรือช่วงบ่าย มีระบบประกันคุณภาพศึกษา ด้านการบริหารงบประมาณ มีการจัดงบประมาณการบริหารปีการศึกษาละ 1 ครั้ง ด้านการบริหารบุคลากร ผู้อำนวยการ โรงเรียนและรองผู้อำนวยการ ไม่มีการสอบมาจากการคัดเลือก สำหรับครูจะมีการสอบคัดเลือกและต้องมีไปประกอบวิชาชีพครู ด้านการบริหารทั่วไปรับนโยบายและแนวปฏิบัติจากกระทรวงศึกษาธิการเยาวชนกีฬาเท่านั้น ผลการเปรียบเทียบการจัดการศึกษา พบว่า ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษานั้น

มีความคล้ายคลึงกันในด้านโครงสร้างการบริหารตามลำดับขั้นตอน ด้านการบริหารวิชาการ มีความแตกต่างกันในเรื่องการจัดทำหลักสูตรการศึกษาสถานศึกษามีเอกภาพในการจัดหลักสูตร สถานศึกษา แต่ราชอาณาจักรกัมพูชาใช้หลักสูตรแกนกลางของชาติจากหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ได้เพียงทางเดียวเท่านั้น

ชำนาญ อยู่แพ พนายุทธ เขยบาล และสมคิด สร้อยน้ำ (2562 : 69 - 84) ได้ศึกษารูปแบบการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา พบว่า ความต้องการจำเป็นของการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ได้แก่ ยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพผู้เรียนสู่มาตรฐานสากล รูปแบบการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในการบริหารจัดการอาชีวศึกษามีวิธีการดำเนินการเป็น 7 ขั้นตอน คือ ศึกษาความต้องการจำเป็นในการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติขึ้นเลือกยุทธศาสตร์ที่ต้องการนำสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก (SWOT Analysis) ออกแบบกลยุทธ์การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ จัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบ กำหนดกิจกรรม โครงการ ดำเนินการตามกิจกรรม โครงการ และติดตามประเมินผล

ธิติมา พลับพลึง (2562 : 60 - 78) ได้ศึกษาคุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานที่จบอาชีวศึกษา พบว่า ก่อนตัดสินใจเรียนอาชีวศึกษาขึ้นอยู่กับ 3 แรง คือ แรงบันดาลใจตนเอง แรงสนับสนุนจากพ่อแม่และแรงชักจูงจากเพื่อนชีวิตระหว่างเรียนมีความสุข มีรายได้จากการทำงานระหว่างเรียนและหลังจากเรียนจบมีงานทำทันทีมีรายได้ สามารถเรียนจนจบปริญญาตรีได้เช่นกัน ทำให้มีคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ดีและพึงพอใจในงานที่ตนเองทำ ดังนั้น สถาบันอาชีวศึกษาควรใช้ความพึงพอใจหรือความสุขในการทำงานของศิษย์เก่าในช่วงระยะเวลาหนึ่งหลังสำเร็จการศึกษาเป็นดัชนีประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันด้วย

นิจิรา บำรุงกิจ, ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2562 : 144 - 162) ได้ศึกษาการบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา พบว่า การพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษาซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายการพัฒนาหลักสูตร และอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติการบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา มี 3 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล โดยทุกระยะของการจัดการเรียนการสอนมีวิธีการจัดที่หลากหลาย 6 วิธี ดังนี้ การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ครูเป็นผู้เอื้ออำนวยและผู้สอนงาน ผู้ประกอบการในชุมชนมีส่วนร่วม นักศึกษาเป็นผู้นำการเรียนรู้ การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน การสอนด้วยวิธีที่หลากหลาย ด้านการพัฒนาหลักสูตรให้มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นนักคิดเชิงประกอบการ

ประกิต ปอคูสุวรรณ, สุเมธ งามกนก และสมพงษ์ บั้นหุ่น (2562 : 14 - 25) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถภาพการบริหารจัดการสอนของครูระดับอาชีวศึกษา พบว่า ความต้องการของครูในการบริหารจัดการสอนของครู ระดับอาชีวศึกษาได้แก่ การเตรียมแผนการสอน การบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดการการเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา การสอดแทรกด้านศีลธรรมและจริยธรรม การทำวิจัยในชั้นเรียน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หลักสูตรส่งเสริมสมรรถภาพการบริหาร การจัดการสอนของครูระดับอาชีวศึกษา การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนและการวัดผล โดยผลการประเมินหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง ผลการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าความรู้และเจตคติการบริหารจัดการสอนของครู มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สามารถพัฒนากลุ่มตัวอย่างด้านความรู้ และเจตคติสูงขึ้นทุกคน

อุทุมพร อินทจักร์ (2562 : 317 - 328) ได้ศึกษาอนาคตภาพของครูอาชีวศึกษาไทย ในทศวรรษหน้า พบว่า แนวโน้มที่น่าสนใจมีดังนี้ สภาวการณ์เรียนรู้การทำงานจะกลายเป็นใหม่ที่ท้าทายระบบการศึกษาไทย เกิดกระแสการเรียกร้องการสร้างกำลังคนตลอดจนแรงงานคนรุ่นใหม่ให้มีทักษะการทำงานรวมถึงระบบการฝึกอบรมและพัฒนาคนที่เป็นรูปธรรม เกิดวิกฤตการศึกษาไทย “เด็กไทยตกขอบเรียนไม่รู้ ทำงานไม่เป็น” การจัดการศึกษาถูกจัดระบบให้ตอบสนองการเติบโตของภาคการผลิตอุตสาหกรรมรวมทั้งการพัฒนากำลังแรงงาน การผลิตครูอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพต้องประกาศให้เป็นวาระแห่งชาติ การพัฒนาครูอาชีวศึกษาทั้งในสถานศึกษาและในสถานประกอบการต้องมีระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การใช้ครูอาชีวศึกษาในอนาคตต้องให้เต็มตามศักยภาพของครูและสอดคล้องกับสมรรถนะของแต่ละบุคคล กลไกการพัฒนาครูอาชีวศึกษาต้องอาศัยการขับเคลื่อนการศึกษาเชิงพื้นที่ ภาวความสำเร็จคือหัวใจสำคัญของความสำเร็จและการส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและหลักสูตรที่หลากหลาย

โอภาส สุขหวาน และคณะ (2562 : 107 - 121) ได้ศึกษาสมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวศึกษาที่จบการศึกษาในหลักสูตรการศึกษาและไม่ได้จบการศึกษาในหลักสูตรการศึกษา ครูที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีสมรรถนะความเป็นครูโดยรวมและทุกด้านประกอบด้วย สมรรถนะหลักสมรรถนะความเชี่ยวชาญ สมรรถนะในหน้าที่เฉพาะสาขาวิชาชีพและสมรรถนะในหน้าที่เฉพาะสาขาวิชา อุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะเชิงนโยบายในการส่งเสริมสมรรถนะครูอาชีวศึกษา โดยเสนอให้มีการส่งเสริมสมรรถนะครูอาชีวศึกษาเพิ่มเติมและเน้นจากสมรรถนะที่ได้กำหนดมา คือ มุ่งปลูกฝังการพัฒนาตนเองในด้านความรู้

ทักษะ ประสบการณ์ เฉพาะด้านทักษะการสื่อสาร การใช้ภาษาที่หลากหลายตามการพัฒนาประเทศ นวัตกรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ โดยสถานศึกษาและสถานประกอบการร่วมมือกันในการพัฒนาครูและบุคลากร

งานวิจัยต่างประเทศ

เบการ์ (Bakar. 2018 : 67 - 72) ได้ศึกษาอิทธิพลของครูมืออาชีพที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาปาดัง พบว่า ครูอาชีวศึกษาในปาดังส่วนใหญ่มีความเป็นมืออาชีพที่ดี อย่างไรก็ตามครูร้อยละ 9.38 ถูกพิจารณาว่ามีความเป็นมืออาชีพต่ำ นอกจากนี้นักเรียนอาชีวศึกษาจำนวนมากในปาดังได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี แต่มีนักเรียนส่วนน้อยที่ควรเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ที่สำคัญระหว่างผลของครูมืออาชีพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่โรงเรียนอาชีวศึกษา ดังนั้นความเป็นมืออาชีพของครูจึงเป็นหนึ่งในตัวแปรสำคัญที่ควรพิจารณาเพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และงานของครูอาชีวศึกษาไม่ควรมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมการสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงงานอื่น ๆ ในห้องปฏิบัติการ / การฝึกปฏิบัติเชิงปฏิบัติการและครูอาชีวศึกษาจะต้องมีความสามารถไม่เพียง แต่จะสอนทฤษฎีในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถฝึกอบรมและให้คำแนะนำผู้เรียนให้สามารถทำงานในโลกธุรกิจและอุตสาหกรรมในอาชีพที่คาดหวัง และพบว่ากระบวนการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนักเรียนเกิดขึ้นส่วนใหญ่จะถูกกำหนดโดยบทบาทและความเป็นมืออาชีพของครู ดังนั้นความเป็นมืออาชีพของครูจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพราะครูและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา

เทิชมันนา อุลริชา และ โกรนา (Teichmanna, Ullricha & Gronau. 2019 : 72 – 78) ได้ศึกษาการเรียนรู้เฉพาะทางเป็นมุมมองใหม่สำหรับการฝึกอาชีพในโรงงานแห่งการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่าสภาพแวดล้อมในการทำงานและกระบวนการต่าง ๆ ส่งผลและจำเป็นต่อความสามารถในการปฏิบัติตามความรู้ และทักษะ อย่างไรก็ตามการฝึกอบรมวิชาชีพนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในการเรียนรู้ ในทางปฏิบัติมีความจำเป็นต้องสร้างหรือเลือกสถานการณ์ที่สร้างขึ้นคล้ายกับกระบวนการทำงานของพนักงานในสถานการณ์ เน้นกระบวนการแก้ปัญหา การเข้าถึงฐานข้อมูลการซ่อมแซมและการใช้ข้อมูลที่สามารถพัฒนาและทดสอบในสถานการณ์การเรียนรู้ เช่น การหยุดผลิต การแลกเปลี่ยนกับครูทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการได้รตรองวิธีแก้ปัญหาของพวกเขาในระดับการเรียนรู้ การรวมกันของสถานการณ์ ช่วยให้พนักงานสามารถขยายความสามารถในการทำงานในกระบวนการทำงานของตัวเอง การปฏิบัติงานร่วมกับการฝึกอบรมวิชาชีพ สามารถช่วยในการเผชิญกับความท้าทายของการแปลงวิธีการในอนาคตจากการหิบบัญญาของพนักงานแต่ละบุคคลและได้รับการแก้ไข มีการเรียนรู้ ทำให้สามารถเพิ่มความสามารถในการทำงาน การฝึกอบรมอาชีพทำให้พวกเขาเข้าสู่อยู่ในฐานะหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน

พาลเซีย (Phal Chea. 2019 : 102075) ได้ศึกษาความเท่าเทียมการเข้าถึงและการศึกษาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในกัมพูชา และทำนายความน่าจะเป็นแนวโน้มการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา พบว่า หัวหน้าครัวเรือนมีอิทธิพลอย่างมากและเป็นบวกต่อการตัดสินใจเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของกัมพูชา คนหนุ่มสาวจำนวนมากจากครัวเรือนที่ยากจนมีปัญหาในการเข้าศึกษา ระดับมัธยมศึกษา อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาสามารถจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาได้โอกาสในการลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ในปี 2014 วิทยาลัยจากกลุ่มที่ยากจนที่สุดมีโอกาสร้อยละ 50 ในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยถ้าหากพวกเขาสามารถสำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาได้ แม้ว่าความไม่เท่าเทียมกันในระดับภูมิภาคในการเข้าถึงการศึกษาในระดับสูงจะลดลง แต่โดยทั่วไปคนในพนมเปญยังคงมีโอกาสสูงขึ้นในการศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในประเทศกัมพูชาเป็นที่นิยมของนักเรียนจากครอบครัวที่มีฐานะดีซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองหลวง อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีภูมิหลังด้อยโอกาสมีแนวโน้มที่จะได้รับประโยชน์มากขึ้นจากการขยายการศึกษาที่สูงขึ้นและนักเรียนเหล่านั้นสามารถเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลายได้

จากการรวบรวมเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ประกอบด้วยหลายองค์ประกอบได้แก่ โครงสร้างการบริหารงาน การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล งบประมาณ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ ผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา ชุมชน ผู้ปกครอง การสื่อสาร หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน แรงจูงใจในการประกอบอาชีพ สภาพแวดล้อม ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนชายแดนไทยกับกัมพูชา การมีส่วนร่วมในการบริหาร การกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี การจัดหลักสูตรตามมาตรฐานวิชาชีพ ทรัพยากรการศึกษาได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล จุดเน้นของการจัดการอาชีวศึกษาการฝึกอาชีพ การรับรองวุฒิบัตร ทักษะคิดของผู้เรียน ลูกศิษย์รุ่นพี่ช่วยสอน รุ่นน้อง การเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา การจัดการศึกษาให้มีความเป็นเลิศเฉพาะทาง การสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ การพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ การตื่นตัวต่อการเรียนภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ การนิเทศการศึกษา และการวัดและประเมินผลทางการศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ กลไกการพัฒนาครูอาชีวศึกษา การส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมและหลักสูตรที่หลากหลาย ความเป็นครูมืออาชีพ ความเท่าเทียม การเข้าถึงการศึกษา ล้วนมีผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีของนักการศึกษา นักวิชาการ หน่วยงานการศึกษา เพื่อนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ดังนี้

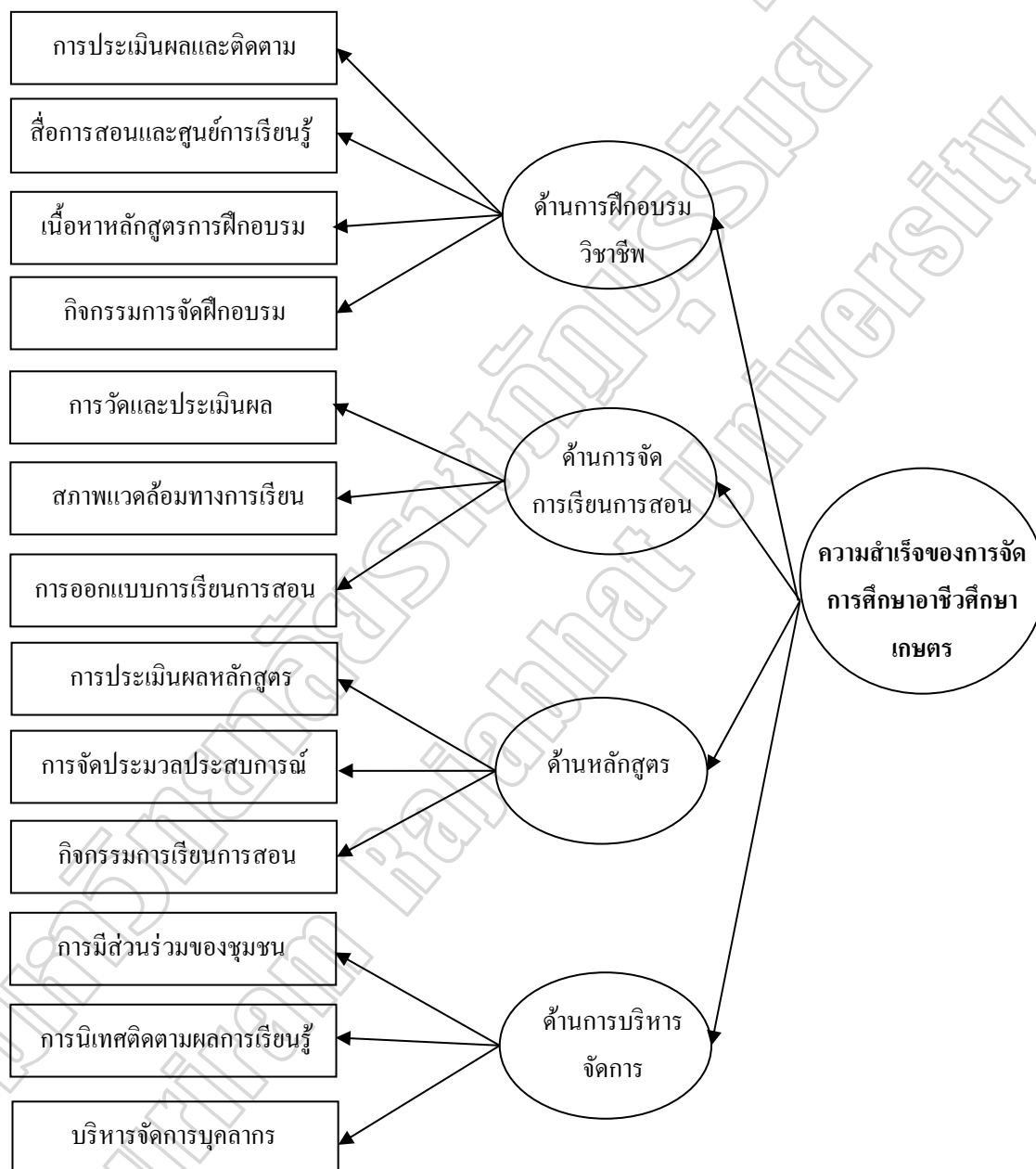
องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ศึกษาจาก พงศปณิต พรหมมา; ช่อเพชร เบ้าเงิน และเปรมจิต ขจรภัย ลาร์เซ็น (2557 : 68 - 78); นันทวัน แจ่มสุข และคณะ (2558 : 43 - 49); สุริรัตน์ ดวงสุวรรณ (2558 : 3 - 19); ประภาพรรณ ปวีวรรณ; ช่อเพชร เบ้าเงิน และชาญชัย วงศ์ศิริสวัสดิ์ (2558 : 327 - 338); โสภา อำนวยรัตน์ (2558 : 2 - 11); สิทธิพงศ์ นกแอนหมาน; ประยูร เทพนวล และกมลาศน์ ศรีประสิทธิ์ (2560 : 43 - 58); นัยนา ชำของ และคณะ (2560 : 100 - 110); อุษณีย์ จิตตะปาโล และนิษฐวดี จิรโรจน์ภิญโญ (2562 : 199 - 212) และเกษษฐ์ กิ่งชนะ (2562 : 75 - 91)

องค์ประกอบด้านหลักสูตร ศึกษาจาก บุญสืบ โพธิ์ศรี และธีระวัฒน์ จันทร์ทิพย์ (2559 : 1268 - 1287); นฤมล เพ็ชรสุวรรณ และรุจิรี ภูสาระ (2559 : 1268 - 1287); ขวัญใจ อุณหวัฒน์ไพบูลย์ (2560 : 27 - 45); บุญถิ่น เจนร่วมจิต และคณะ (2561 : 165 - 181); เกียรติภูมิ มะแสงสม วัลนิภา ฉลากบาง และทิวา แจ่มสุข (2562 : 94 - 101) และ เชี่ยวชาญ ดวงใจดี และวรกาญจน์ สุขสดเขียว (2562 : 581 - 595)

องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน ศึกษาจาก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561. (2561 : 4 - 6); เอนก นรสาร; ตำราญ กำจัดภัย และพจมาน ชำนาญกิจ (2559 : 106 - 114); ชนนท์ธิดา ประพิน และคณะ (2560 : 229 - 317); นกคณ เลือด นักรบ; สุภาณี เส็งศรี และเทิดศักดิ์ ผลจันทร์ (2561 : 209-221) ธนยศ กุลทล; ปิยะพร อิศรารักษ์ และฉลองชัย ชิวสุทรสกุล (2561 : 1 - 8); กฤษณ์ภัสส์ พงษ์พานิชย์ (2561 : 1 - 12); ภรทิพย์ ภาภุมิ และชาริณี ตรีวัณญู (2561 : 18 - 34) และสมหวัง พันชะลี และสุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2562 : 197 - 210)

องค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ ศึกษาจาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553 : 3); เพ็ชรี รูปะวิเชตร์ (2559 : 175-186), นิติ นาจิต ชัยวิจิต เขียรชนะ และสิริรักษ์ รัชชานันติ (2559 : 611-629); อรุณรุ่ง โยธสิงห์ และตำราญ กำจัดภัย (2559 : 270 - 284); พิธิษฐ์ สุวรรณแพทย์ (2560 : 1435- 1445); ทรงนกร การนาและสุรายุทธ์ พรหมจันทร์ (2560 : 224 - 240); วีระยุทธ ก้อนกั้น และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2560 : 216 - 228); ชาญ เพ็ชรรัมย์ และคณะ (Chan Phearum et.al. 2561 : 139-147); และแพรรักษ์ส์ เลิศรัฐพัชร (2562 : 72-84)

โดยได้สรุปเป็นโมเดลการวัดความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา และใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังภาพประกอบ 2.6

ภาพประกอบ 2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

ไทย - กัมพูชาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

ไทย - กัมพูชา

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบร่างองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

เกษตรไทย - กัมพูชา

ขั้นตอนที่ 3 ยืนยันองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

ไทย - กัมพูชา

รายละเอียดดังกล่าวแสดงได้ดังภาพประกอบ 3.1

ภาพประกอบ 3.1 ขั้นตอนการศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา

การศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและใช้แบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บข้อมูล ในการกำหนดขอบเขตของการวิจัยดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทยและกัมพูชา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ปีการศึกษา 2562 แยกเป็นผู้บริหารและครู จำนวน 38 คนและนักเรียน นักศึกษาไทยจำนวน 534 คนและนักเรียน นักศึกษากัมพูชา รวมจำนวน 126 คน รวมทั้งสิ้น 660 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทยและกัมพูชา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว กำหนดโดยใช้การสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

2.1 วิเคราะห์องค์ประกอบขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้อย่างน้อย 10 เท่าของจำนวนตัวแปรที่ศึกษา (กัลยา วาณิชบัญชา, 2554 : 11) แต่ผลการวิจัยที่จะอยู่ในเกณฑ์การยอมรับที่คตินั้นต้องใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 300 คนขึ้นไป (Tabachnick & Fidell, 2007 ; อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2550 : 39) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลหรือข้อมูลอาจขาดความสมบูรณ์

2.2 จำนวนสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทย และนักเรียน นักศึกษากัมพูชาให้ได้ตามขนาดกลุ่มตัวอย่าง 300 คน แล้วสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการแยกประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยแล้ว สุ่มอย่างง่ายเพื่อให้กระจายตามสัดส่วนโดยการจับฉลาก (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 149) รายละเอียดดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

สถานภาพตำแหน่ง	จำนวน (คน)		ร้อยละ
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
ผู้บริหารสถานศึกษาและครู	38	10	5.44
นักเรียน นักศึกษาไทย	534	200	76.50
นักเรียน นักศึกษากัมพูชา	126	90	18.05
รวม	698	300	100

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทยและกัมพูชา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 องค์กรประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 163)

คะแนน	ความหมาย
5	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended Form) เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือเก็บข้อมูล จากเอกสารตำราและงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ใน 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ
4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมแล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์
5. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC : Index of Item Objective Congruence) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
 - 5.1 ดร.นันทปภัทร บรรณดิเจริญโชติ วุฒิ ปร.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอำนาจเจริญ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษา
 - 5.2 นายทองอาบ บุญอาจ วุฒิ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่ง ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
 - 5.3 ดร.แก้ว ศรีบุษยกุล วุฒิ ปร.ค. สาขาเกษตรศาสตร์การพัฒนากุมภักดี ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษา
 - 5.4 ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์ วุฒิ ปร.ค. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา
 - 5.5 นางขวัญพัฒน์ ทองจุ่น วุฒิ กศ.ม. (ภาษาไทย) ตำแหน่ง หัวหน้างาน ศูนย์วิทยบริการ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยนำคะแนนที่ได้คำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าความ สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence : IOC) โดยผลการพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ พบว่าทุกข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ซึ่ง $IOC > 0.50$ จึงจะถือ ว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555 : 92-96)

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไขตาม ข้อเสนอแนะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเสนอแนะอีกครั้ง แล้วสร้างเป็น แบบสอบถามออนไลน์

8. นำแบบสอบถามออนไลน์ไปทดลองใช้ (Try out) กับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 1 คน นักเรียน นักศึกษา จำนวน 29 คน

8.1 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.991 (รายละเอียดดังภาคผนวก ง : 174)

8.2 นำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนน (Item-total Correlation) พบว่า ผ่านเกณฑ์ ทุกข้อ โดยมีค่าตั้งแต่ 0.548 – 0.925 (รายละเอียดดังภาคผนวก ง : 175)

9. ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วจัดทำเป็นแบบสอบถาม ออนไลน์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สระแก้วด้วยตนเอง และกำหนดเวลาในการตอบรับภายใน 1-31 มีนาคม 2563
3. ส่งแบบสอบถามออนไลน์ถึงกลุ่มตัวอย่างภายในเวลาที่กำหนด โดยสามารถเก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วย การแจกแจงความถี่ และร้อยละ
2. ศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา

ทั้งโดยภาพรวม รายองค์ประกอบและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) โดยกำหนดการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 163)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51 - 3.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ดังนี้

3.1 วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อสกัดองค์ประกอบ (Factor Extraction) และคำนวณค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสมเรล

3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชากับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ ค่าไคสแควร์ (Chi-Square: χ^2) ค่าองศาความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom: df) ค่าความน่าจะเป็น (p-Value) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยของส่วนเหลือคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ค่า Standardized RMR (SRMR) ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (Root Mean Square Residual: RMR) และค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (Critical N: CN) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าสถิติ แสดงตามตาราง 3.2

ตาราง 3.2 เกณฑ์ในการพิจารณาค่าสถิติ

ค่าสถิติ	เกณฑ์
1. Chi-square (χ^2)	p-value > .05
2. ค่า Chi-square/df	< 5.00
3. ค่า GFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)
4. ค่า AGFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)
5. ค่า CFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)
6. ค่า RMSEA	< .05 (เข้าใกล้ 0)
7. ค่า SRMR	< .05 (เข้าใกล้ 0)
8. ค่า RMR	< .05 (เข้าใกล้ 0)
9. ค่า CN	≥ 200 ของกลุ่มตัวอย่าง

ที่มา : นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542 : 53 - 55) และสุภมาศ อังศุโชติและคณะ (2552 : 21 - 25)

4. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยหาค่าอำนาจจำแนก กำหนดค่าให้ได้ 1.75 ขึ้นไป

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

2. สถิติเชิงบรรยาย

2.1 ความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.5 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient)

ของ Cronbach

2.6 ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ (P-Value)

2.7 ค่าความเบ้ (Skewness)

2.8 ค่าความโด่ง (Kurtosis)

3. สถิติเชิงอนุมาน

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis : CFA) โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปประกอบด้วยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (CMIN/DF)

3.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องความกลมกลืน (Goodness-of-Fit Index : GFI)

3.3 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of fit index:

AGFI)

3.4 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมไม่อิงเกณฑ์ (Tucker – Lewis Index: TLI)

3.5 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA)

3.6 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of variation)

3.7 สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (Standardize Regression Coefficient)

3.8 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)

3.9 สัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient Determination)

3.10 ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI)

3.11 ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษา
อาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอ
ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้
การแปลความหมายเพื่อความสะดวกในการแสดงผลและเพื่อเป็นการสื่อความหมายให้ตรงกันจึงได้
กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติและตัวแปรองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ทางสถิติ

หมายถึง องค์ประกอบ (ตัวแปรแฝง)

หมายถึง ตัวบ่งชี้ (ตัวแปรสังเกต)

หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุหรือนำหน้าขององค์ประกอบ

\bar{X}

หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D.

หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t

หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

P-Value

หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นทางสถิติ

Sk

หมายถึง ค่าความเบ้ (Skewness)

Ku

หมายถึง ค่าความโด่ง (Kurtosis)

χ^2

หมายถึง ค่าไคสแควร์

CMIN/df

หมายถึง ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square)

C.V.

หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of variation)

λ

หมายถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

S.E.

หมายถึง ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)

R ²	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient Determination)
df	หมายถึง	องศาความเป็นอิสระ
CFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
GFI	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Goodness-of-Fit Index)
AGFI	หมายถึง	ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of fit index)
TLI	หมายถึง	ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมไม่อิงเกณฑ์ (Tucker – Lewis Index)
RMSEA	หมายถึง	ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation)
SRMR	หมายถึง	ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (Standardized Root Mean Square Residual)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variable) ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก

1 องค์ประกอบ คือ

SF หมายถึง ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา

2.2 ตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variable) ประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย

4 องค์ประกอบ คือ

EA หมายถึง ด้านการบริหารจัดการ

CU หมายถึง ด้านหลักสูตร

LM หมายถึง ด้านการจัดการเรียนการสอน

VT หมายถึง ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

2.3 ตัวแปรสังเกต (Observed Variable) ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ คือ

EA1 หมายถึง การบริหารจัดการบุคลากร

EA2 หมายถึง การมีส่วนร่วมของชุมชน

EA3 หมายถึง การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้

CU1 หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน

CU2 หมายถึง การจัดประมวลประสบการณ์

CU3 หมายถึง การประเมินผลหลักสูตร

- LM1 หมายถึง การออกแบบการเรียนการสอน
- LM2 หมายถึง สภาพแวดล้อมทางการเรียน
- LM3 หมายถึง การวัดและการประเมินผล
- VT1 หมายถึง กิจกรรมการจัดฝึกอบรม
- VT2 หมายถึง เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม
- VT3 หมายถึง สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้
- VT4 หมายถึง การประเมินผลและติดตาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามจากคำถาม

ปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร

ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา

ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการบริหารจัดการ
 2. ด้านหลักสูตร
 3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
 4. ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ
3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามจากคำถาม

ปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตาราง 4.1 ต่อไปนี้

ตาราง 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะตัวแปร	จำนวนคน (n =300)	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
ผู้บริหารสถานศึกษา	1	0.33
ครู	9	3.00
นักเรียน นักศึกษา	290	96.67
รวม	300	100.00
2. สัญชาติ		
ไทย	210	70.00
กัมพูชา	90	30.00
รวม	300	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	3	1.00
ปริญญาตรี	7	2.33
ปวส.	140	46.67
ปวช.	150	50.00
รวม	300	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ มีจำนวน 300 คน จำแนกตามสถานภาพ ส่วนมากเป็นนักเรียน นักศึกษา จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 96.67 รองลงมา เป็นครู จำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 3.00 และต่ำสุดเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.33 เมื่อจำแนกตามสัญชาติ ส่วนมากเป็นสัญชาติไทย จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาสัญชาติกัมพูชา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา

ส่วนมากเป็นระดับ ปวช. จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาเป็นระดับ ปวส. จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 และต่ำสุดปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ปรากฏดังตาราง 4.2 – 4.6 ต่อไปนี้

ตาราง 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และค่าความโด่งเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษา โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบความสำเร็จ	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
1. ด้านการบริหารจัดการ	3.45	.35	.10	-.69	1.69	ปานกลาง
2. ด้านหลักสูตร	3.72	.49	.13	.63	.77	มาก
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.68	.48	.13	.67	.92	มาก
4. ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ	3.49	.47	.14	-.41	1.05	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.59	.45	.13	.05	1.11	มาก

จากตาราง 4.2 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้านและระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.68$) และต่ำสุดคือด้านการบริหารจัดการ ($\bar{X} = 3.45$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ขององค์ประกอบพบว่า มีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้ายสององค์ประกอบและเบ้ขวาสององค์ประกอบ แต่โดยเฉลี่ยมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ขวา โดยค่าความเบ้เฉลี่ยรวมเท่ากับ .05 (ค่าความเบ้มีค่าเป็นบวก) แสดงว่าแสดงว่าตัวแปรแฝงมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 0 และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) ของ

องค์ประกอบพบว่า มีค่าความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ (ความโด่งมีค่าเป็นบวก) แสดงว่าองค์ประกอบส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างน้อย โดยค่าความโด่งเฉลี่ยรวมเท่ากับ 1.11 แสดงว่าข้อมูลขององค์ประกอบมีการกระจายทั้งมากและน้อยและส่วนหนึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และค่าความโด่งเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษา ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
การบริหารจัดการบุคลากร						
1. ครูผู้สอนมีความน่าเชื่อถือด้าน ประสบการณ์และความชำนาญ	3.62	.59	.16	-1.19	.55	มาก
2. ครูมีเพียงพอและให้คำปรึกษาได้ เป็นอย่างดี	3.46	.58	.17	-.18	-.51	ปานกลาง
3. ครูมีความเชี่ยวชาญในการสอนให้ เข้าใจง่าย	3.55	.63	.17	-.87	.04	มาก
4. ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่ หลากหลาย	3.48	.66	.18	-.46	.14	ปานกลาง
5. ครูพัฒนาความสามารถทางวิชาการ อยู่ตลอดเวลา	3.43	.62	.18	-.04	-.31	ปานกลาง
การมีส่วนร่วมของชุมชน						
6. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาวิทยาลัย	3.38	.68	.20	-.39	-.12	ปานกลาง
7. ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้	3.36	.70	.21	-.53	-.02	ปานกลาง
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมติดตาม ประเมินผล สถานศึกษา	3.42	.70	.21	-.64	-.19	ปานกลาง

ตาราง 4.3 (ต่อ)

ด้านการบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
การนิเทศติดตาม						
9. มีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อ การพัฒนาการจัดการศึกษา	3.34	.72	.22	-.51	-.49	ปานกลาง
10. มีการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อให้ เป็นแหล่งเรียนรู้	3.39	.69	.20	-.39	-.12	ปานกลาง
11. ครูได้รับการพัฒนา ศึกษาครูงาน หรือฝึกอบรมเกี่ยวกับงานสอน	3.45	.68	.19	-.42	-.33	ปานกลาง
12. สถานศึกษาเชิญวิทยากรที่มี ความรู้ความสามารถบรรยาย ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	3.44	.68	.19	-.16	-.27	ปานกลาง
13. ครูมีการปรับปรุงพัฒนาวิธีการ สอนในการเรียนการสอนอยู่ ตลอดเวลา	3.48	.69	.18	-.16	-.23	ปานกลาง
14. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จัก ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.50	.69	.19	-.17	-.21	ปานกลาง
15. สถานศึกษาส่งเสริมทักษะด้าน อาชีพแก่ผู้เรียน	3.47	.67	.19	.01	-.20	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.45	.67	.19	-.40	-.15	ปานกลาง

จากตาราง 4.3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการบริหารจัดการ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ข้อและระดับปานกลาง 13 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ข้อ 1 ครูผู้สอนมีความน่าเชื่อถือด้านประสบการณ์และความชำนาญ ($\bar{X} = 3.62$)

รองลงมา คือ ข้อ 3 ครูมีความเชี่ยวชาญในการสอนให้เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 9 มีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.34$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย 14 ตัวบ่งชี้และเบ้ขวา 1 ตัวบ่งชี้ แต่โดยเฉลี่ยมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย โดยค่าความเบ้เฉลี่ยรวมเท่ากับ $-.41$ (ค่าความเบ้มีค่าเป็นลบ) แสดงว่าแสดงว่าตัวแปรสังเกตได้มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 0 และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (ความโด่งมีค่าเป็นลบ) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างน้อย โดยค่าความโด่งเฉลี่ยรวมเท่ากับ $-.15$ แสดงว่าข้อมูลของวแปรสังเกตได้มีการกระจายทั้งน้อยและมากและส่วนหนึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และค่าความโด่งเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาคูและนักเรียน นักศึกษา ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
กิจกรรมการเรียนการสอน						
16. ผู้บริหาร ครูเอาใจใส่ดูแลการเรียนการสอน	3.76	.71	.19	.20	-.70	มาก
17. มีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.73	.68	.18	.01	-.31	มาก
18. ครูมีการใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.50	.74	.20	-.24	.36	ปานกลาง
19. มีการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียนและทางอินเทอร์เน็ต	3.82	.67	.18	.09	-.38	มาก
20. มีการจัดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	3.75	.69	.19	.27	-.74	มาก

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
การจัดประสบการณ์						
21. สถานศึกษามีงานฟาร์มที่พร้อม การฝึกปฏิบัติ	3.77	.67	.17	-.29	.57	มาก
22. สถานศึกษานำเน้นการเรียน ภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	3.71	.64	.16	.02	-.30	มาก
23. ผู้เรียนสามารถเลือกฝึกทักษะ วิชาชีพได้ตามความต้องการ	3.73	.73	.19	-.49	1.36	มาก
24. ครูมีความรู้ทันสมัย สามารถ เชื่อมโยงประสบการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียน	3.74	.69	.18	.03	-.01	มาก
25. สถานศึกษามี Internet wifi ให้บริการอย่างเพียงพอ	3.70	.77	.20	-.29	.27	มาก
26. มีสื่อวัสดุ นอกจากเอกสาร การเรียนเพียงพอแก่การศึกษา ด้วยตนเอง	3.70	.65	.17	-.12	.37	มาก
การประเมินผลหลักสูตร						
27. การประเมินผลเน้นนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในประกอบ อาชีพ	3.73	.65	.17	.11	-.41	มาก
28. การประเมินผลในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติเหมาะสมกับเนื้อหา รายวิชา	3.65	.67	.18	.21	-.43	มาก
29. จำนวนชั่วโมงเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม	3.68	.71	.19	.09	-.39	มาก
30. หลักสูตรมีความทันสมัย สามารถตอบสนอง ความต้องการสังคม	3.71	.73	.19	.06	-.47	มาก

ตาราง 4.4 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
31. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.66	.74	.20	.16	-.49	มาก
32. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม เรียนรู้ทุกครั้ง	3.69	.69	.18	.02	-.31	มาก
รวมเฉลี่ย	3.72	.70	.19	-.01	-.12	มาก

จากตาราง 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีสระแก้วด้านหลักสูตรของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 16 ข้อ และระดับปานกลาง 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุด คือ ข้อ 19. มีการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียนและทางอินเทอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมา คือ ข้อ 21 สถานศึกษามีงานฟาร์มที่พร้อมการฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 18. ครูมีการใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.50$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย 5 ตัวบ่งชี้และเบ้ขวา 12 ตัวบ่งชี้ แต่โดยเฉลี่ยมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย โดยค่าความเบ้เฉลี่ยรวม เท่ากับ $-.01$ (ค่าความเบ้มีค่าเป็นลบ) แสดงว่าแสดงว่าตัวแปรสังเกตได้มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 0 และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า มีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (ความโด่งมีค่าเป็นลบ) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่ มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างน้อย โดยค่าความโด่งเฉลี่ยรวมเท่ากับ $-.12$ แสดงว่าข้อมูลของ ตัวแปรสังเกตได้มีการกระจายทั้งมากและน้อยและส่วนหนึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และค่าความโด่งเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
การออกแบบการเรียนการสอน						
33. สถานศึกษาจัดการเรียนรู้จัดตามความต้องการของผู้เรียน	3.68	.71	.19	-.21	.51	มาก
34. สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ	3.67	.69	.18	-.03	.10	มาก
35. สถานศึกษามีการช่วยแก้ปัญหาการเรียนของผู้เรียน	3.72	.73	.19	-.22	.44	มาก
36. ครูคำนึงถึงพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล	3.66	.72	.19	-.14	.12	มาก
37. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้สม่ำเสมอ	3.49	.73	.20	.15	-.14	ปานกลาง
38. มีการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	3.79	.66	.17	.18	-.61	มาก
สภาพแวดล้อมทางการเรียน						
39. สถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน	3.78	.68	.17	.05	-.43	มาก
40. อาคารห้องเรียนไม่ชำรุดหรือทรุดโทรม	3.61	.72	.19	-.32	.53	มาก
41. ห้องเรียนไม่แออัด สะอาดไม่สกปรก	3.72	.69	.18	-.59	1.46	มาก
42. ห้องสมุดมีหนังสือและเอกสารในการศึกษาค้นคว้าเพียงพอและทันสมัย	3.50	.66	.17	.17	-.38	ปานกลาง

ตาราง 4.5 (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
43. มีสนามกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอ	3.50	.70	.19	-.03	.11	ปานกลาง
44. มีการวัดและการประเมินผลจากการฝึกปฏิบัติ	3.68	.69	.18	.20	-.48	มาก
45. มีการวัดและการประเมินผลโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม	3.71	.68	.18	.21	-.53	มาก
46. มีการวัดและประเมินผลด้านความรู้วิชาชีพ	3.71	.68	.19	.20	-.54	มาก
47. มีการวัดและประเมินผลหลากหลายตามสภาพจริง	3.69	.67	.18	.33	-.64	มาก
48. ครูแจ้งผลการวัดและการประเมินผลให้ทราบทุกครั้ง	3.67	.69	.18	.36	-.63	มาก
รวมเฉลี่ย	3.68	.69	.19	.02	-.07	มาก

จากตาราง 4.5 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการจัดการเรียนการสอน ของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 13 ข้อ และระดับปานกลาง 3 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 38 มีการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมา คือ ข้อ 39. สถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 3.78$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 37 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้สม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.49$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย 7 ตัวบ่งชี้และเบ้ขวา 9 ตัวบ่งชี้ แต่โดยเฉลี่ยมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ขวา โดยค่าความเบ้เฉลี่ยรวมเท่ากับ .02 (ค่าความเบ้มีค่าเป็นบวก) แสดงว่าแสดงว่าตัวแปรสังเกตได้มีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ

กลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 0 และเมื่อพิจารณาค่าความโค้ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีค่าความโค้งต่ำกว่าโค้งปกติ (ความโค้งมีค่าเป็นลบ) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างน้อย โดยค่าความโค้งเฉลี่ยรวมเท่ากับ -0.07 แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้มีการกระจายทั้งมากและน้อยและส่วนหนึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และค่าความโค้งเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาคูและนักเรียน นักศึกษา ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
กิจกรรมการจัดฝึกอบรม						
49. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการฝึกอบรม	3.57	.74	.21	-.58	-.08	มาก
50. ครูเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการฝึกอบรม	3.51	.71	.20	-.09	-.23	มาก
51. การฝึกอบรมทำให้เกิดทักษะวิชาชีพสามารถปฏิบัติได้จริง	3.53	.73	.21	-.07	-.27	มาก
52. เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันในการฝึกอบรม	3.54	.70	.19	-.57	.26	มาก
53. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมการฝึกอบรม	3.52	.60	.19	-.23	-.18	มาก
เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม						
54. ได้รับความรู้ใหม่จากการฝึกอบรม	3.49	.67	.19	-.30	-.22	ปานกลาง
55. เนื้อหาการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ	3.50	.65	.18	-.38	-.22	ปานกลาง

ตาราง 4.6 (ต่อ)

กิจกรรมการจัดฝึกอบรม (ต่อ)	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
56. การฝึกอบรมทันสมัยและ ทันเหตุการณ์	3.47	.63	.19	-.26	-.25	ปานกลาง
57. การฝึกอบรมมีประโยชน์ต่อ การประกอบอาชีพ	3.50	.67	.19	-.14	-.21	ปานกลาง
58. เนื้อหาการฝึกอบรมไม่ซ้ำซ้อน กับวิชาเรียน	3.55	.65	.18	-.29	-.13	มาก
สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้						
59. มีห้องฝึกอบรมพร้อมใช้และ ทันสมัย	3.49	.69	.19	-.40	-.23	ปานกลาง
60. ห้องฝึกอบรมมีสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.52	.71	.20	-.39	-.18	มาก
61. มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ที่ทันสมัย	3.47	.67	.19	-.43	.10	ปานกลาง
62. มีฐานเรียนรู้พร้อมสำหรับ การฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน	3.45	.69	.20	-.34	.02	ปานกลาง
63. มีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย	3.40	.70	.21	-.50	.47	ปานกลาง
64. มีเอกสาร ตำรา หนังสือ และ ระบบสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอ	3.51	.69	.19	-.54	.55	มาก
65. มีการประเมินผลและติดตาม ความก้าวหน้าในการฝึกอบรม วิชาชีพของผู้เรียน	3.47	.67	.19	-.32	-.26	ปานกลาง
66. มีประเมินความเหมาะสมของ การดำเนินการในการฝึกอบรม วิชาชีพ	3.46	.66	.19	-.28	-.29	ปานกลาง
67. มีหลักสูตรให้เลือกใน การฝึกอบรมวิชาชีพที่ หลากหลาย	3.43	.70	.20	-.29	-.35	ปานกลาง

ตาราง 4.6 (ต่อ)

การประเมินผลและติดตาม	\bar{X}	S.D.	C.V.	Sk	Ku	ความหมาย
68. เนื้อหาสาระที่ได้รับตรงกับ ความต้องการและความสนใจ	3.41	.69	.20	-.25	-.36	ปานกลาง
69. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ ให้เกิดประโยชน์ในการ ปฏิบัติงานได้	3.51	.69	.19	-.14	-.20	มาก
รวมเฉลี่ย	3.49	.68	.20	-.32	-.11	ปานกลาง

จากตาราง 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก 9 ข้อและระดับปานกลาง 12 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 49 นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมา คือ ข้อ 58 เนื้อหาการฝึกอบรมไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาเรียน ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 63 มีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย ($\bar{X} = 3.40$)

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย ทั้งหมดจำนวน 21 ตัวบ่งชี้ โดยมีการแจกแจงเฉลี่ยรวมเท่ากับ $-.32$ (ค่าความเบ้มีค่าเป็นลบ) แสดงว่า แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แต่ส่วนใหญ่มีค่าเข้าใกล้ 0 และเมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) ของตัวแปรสังเกตได้พบว่า มีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (ความโด่งมีค่าเป็นลบ) แสดงว่าตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีการกระจายของข้อมูลค่อนข้างน้อย โดยค่าความโด่งเฉลี่ยรวมเท่ากับ $-.11$ แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้มีการกระจายทั้งมากและน้อย และส่วนหนึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา มีดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ อยากให้วิทยาลัยเคร่งครัดในกฎระเบียบ เช่น การแต่งกายของนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัย เข้มงวดการเข้า ออกของบุคคลในสถานศึกษา ดับขี้อายุยานยนต์ของนักศึกษา จอรถให้เป็นระเบียบ ซ่อมแซมถนนที่ชำรุด เพิ่มงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนในแผนกวิชา ปรับปรุงคุณภาพอาหารในโรงครัวปฏิรูป มียามรักษาการที่หอพักชาย มีอินเทอร์เน็ตไวไฟอย่างทั่วถึง ให้ความสำคัญแก่นักศึกษาอย่างเท่าเทียม และขอให้อาจารย์ที่ปรึกษา มีการดูแลนักศึกษากัมพูชาอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ นักศึกษากัมพูชาสามารถสื่อสารได้เร็วขึ้น

ด้านหลักสูตร ควรเพิ่มรายวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษทุกภาคเรียน

ด้านการจัดการเรียนการสอน อยากให้มีครูต่างชาติมาสอนภาษาอังกฤษ อยากให้ครูผู้สอนบางคนรับฟังเหตุผลของนักศึกษา อยากให้มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ขอให้มีการหารายได้ระหว่างเรียน อยากฝึกงานภายนอกสถานศึกษา

**ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว**

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้วผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

1. การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรกเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง
ของ ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีสระแก้ว ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 69 ตัวบ่งชี้โดยวิธีตรวจสอบความตรงเชิง
โครงสร้าง (Construct Validity) ทำการวิเคราะห์และตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ
องค์ประกอบ ทั้ง 4 คือ ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และ
ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านการบริหารจัดการ

เป็นความสำเร็จเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา
ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ บริหารจัดการบุคลากร การมีส่วนร่วมของชุมชน และการนิเทศติดตาม
ผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย 15 ตัวบ่งชี้ ดังแสดงในตาราง 4.7

ตาราง 4.7 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ โมเดล
ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตร
และเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการบริหารจัดการ

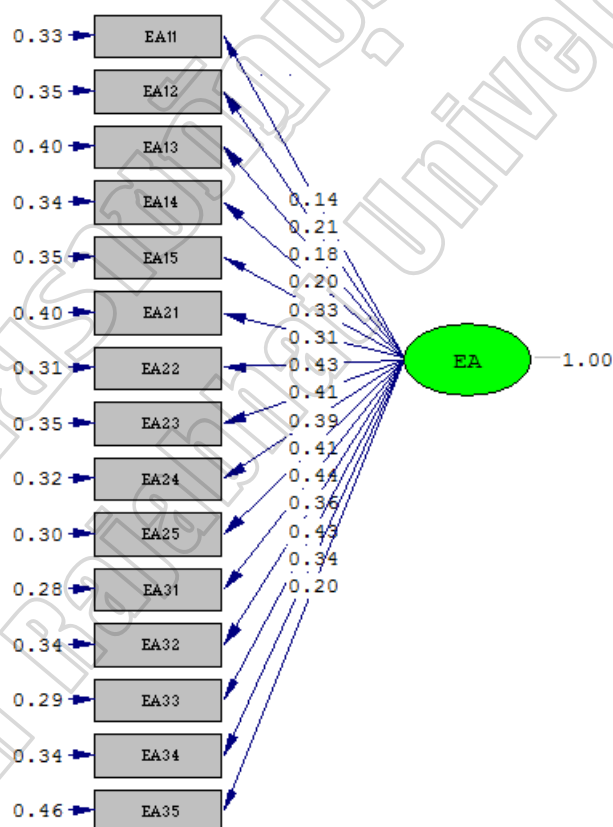
ด้านการบริหารจัดการ	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
การบริหารจัดการบุคลากร				
1. ครูผู้สอนมีความน่าเชื่อถือด้านประสบการณ์และ ความชำนาญ	0.14	3.92	0.04	0.36
2. ครูมีเพียงพอและให้คำปรึกษาได้เป็นอย่างดี	0.21	5.58	0.12	0.31
3. ครูมีความเชี่ยวชาญในการสอนให้เข้าใจง่าย	0.18	4.41	0.23	0.37
4. ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย	0.20	5.47	0.09	0.33
5. ครูพัฒนาความสามารถทางวิชาการอยู่ตลอดเวลา	0.33	8.53	0.14	0.40

ตาราง 4.7 (ต่อ)

ด้านการบริหารจัดการ	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
การมีส่วนร่วมของชุมชน				
6. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิทยาลัย	0.31	7.46	0.04	0.39
7. ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้	0.43	11.02	0.41	0.38
8. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมติดตามประเมินผล สถานศึกษา	0.41	10.09	0.21	0.33
9. มีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อการพัฒนาการจัด การศึกษา	0.39	10.04	0.04	0.32
10. มีการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้	0.41	10.64	0.21	0.36
การนิเทศติดตามผลการ				
11. ครูได้รับการพัฒนา ศึกษาดูงานหรือฝึกอบรม เกี่ยวกับงานสอน	0.44	11.65	0.08	0.41
12. สถานศึกษาเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ มาบรรยายให้ความรู้แก่ครู นักเรียน นักศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ	0.36	9.13	0.14	0.38
13. ครูมีการปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอนในการเรียน การสอนอยู่ตลอดเวลา	0.43	11.30	0.31	0.39
14. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ ด้วยตนเอง	0.34	8.77	0.14	0.36
15. สถานศึกษาส่งเสริมทักษะด้านอาชีพแก่ผู้เรียน	0.20	4.57	0.19	0.38

จากตาราง 4.7 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรง
เชิงโครงสร้างของโมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของ
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว พบว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ มีจำนวนทั้งสิ้น

15 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.14 - 0.44 ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.41 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.41 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งพิจารณาจากค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 327.32 ค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.00 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 90 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ 0.093 ดังภาพประกอบ 4.1

Chi-Square=327.32, df=90, P-value=0.00000, RMSEA=0.093

ภาพประกอบ 4.1 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการบริหารจัดการ

1.2 ด้านหลักสูตร

เป็นความสำเร็จเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดประมวลประสบการณ์ และการออกแบบประเมินผลหลักสูตร ประกอบด้วย 17 ตัวบ่งชี้ ดังแสดงในตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านหลักสูตร

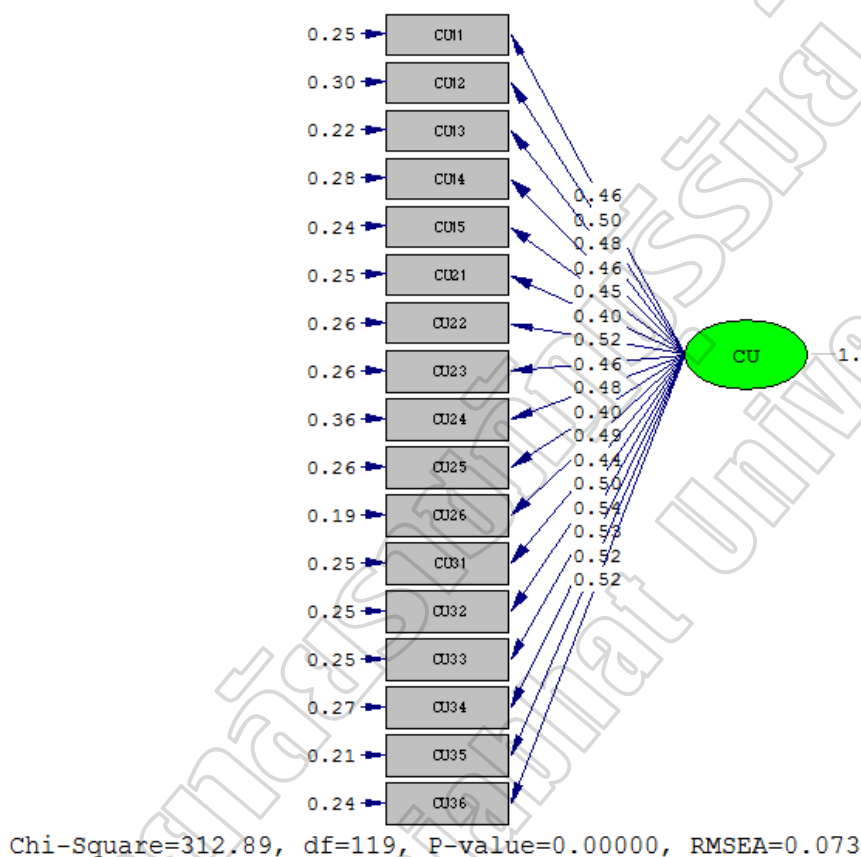
ด้านหลักสูตร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
กิจกรรมการเรียนการสอน				
16. ผู้บริหาร ครูเอาใจใส่ดูแลการเรียนการสอน	0.46	13.15	0.03	0.45
17. มีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการ ของผู้เรียน	0.50	13.04	0.04	0.45
18. ครูมีการใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0.48	14.21	0.13	0.51
19. มีการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียน นอก ห้องเรียนและทางอินเทอร์เน็ต	0.46	12.68	0.21	0.43
20. มีการจัดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	0.45	13.16	0.17	0.46
การจัดประสบการณ์				
21. สถานศึกษามีงานฟาร์มที่พร้อม การฝึกปฏิบัติ	0.40	11.91	0.23	0.39
22. สถานศึกษานำเน้นการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	0.52	14.24	0.14	0.51
23. ผู้เรียนสามารถเลือกฝึกทักษะวิชาชีพได้ตามความ ต้องการ	0.46	13.06	0.04	0.45
24. ครูมีความรู้ทันสมัย สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	0.48	12.02	0.34	0.40

ตาราง 4.8 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
25. สถานศึกษามี Internet wifi ให้บริการอย่างเพียงพอ	0.40	11.88	0.13	0.39
26. มีสื่อวัสดุ นอกจากเอกสารการเรียนเพียงพอแก่ การศึกษาด้วยตนเอง	0.49	15.16	0.09	0.56
การประเมินผลหลักสูตร				
27. การประเมินผลเน้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในประกอบอาชีพ	0.44	12.84	0.13	0.44
28. การประเมินผลในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติเหมาะสม กับเนื้อหารายวิชา	0.50	13.87	0.04	0.49
29. จำนวนชั่วโมงเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสม	0.54	14.83	0.24	0.54
30. หลักสูตรมีความทันสมัยสามารถตอบสนอง ความต้องการสังคม	0.53	14.20	0.24	0.51
31. ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการประเมินผล	0.52	15.11	0.13	0.56
32. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกครั้ง	0.52	14.56	0.14	0.53

จากตาราง 4.8 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว พบว่าองค์ประกอบด้านหลักสูตร มีจำนวนทั้งสิ้น 17 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.54 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R² ตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.56 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบตั้งแต่ 0.03 ถึง 0.34 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านหลักสูตร พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งพิจารณา

จากค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 312.89 ค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.00 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 119 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ 0.073 ดังภาพประกอบ 4.2

ภาพประกอบ 4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านหลักสูตร

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

เป็นความสำเร็จเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการออกแบบการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางการเรียน และการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 16 ตัวบ่งชี้ ดังแสดงในตาราง 4.9

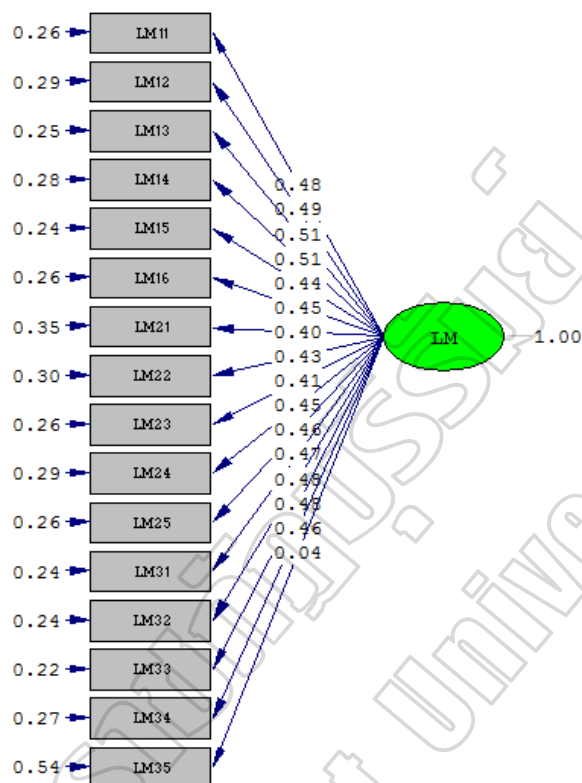
ตาราง 4.9 การวิเคราะห์ห้อยค่าประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดล
ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตร
และเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
การออกแบบการเรียนการสอน				
33. สถานศึกษาจัดการเรียนรู้จัดตามความต้องการของผู้เรียน	0.48	13.34	0.04	0.47
34. สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ	0.49	12.98	0.14	0.45
35. สถานศึกษามีการช่วยแก้ปัญหาการเรียนของผู้เรียน	0.51	13.98	0.21	0.50
36. ครูคำนึงถึงพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล	0.51	13.49	0.24	0.48
37. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้สม่ำเสมอ	0.44	12.78	0.23	0.44
38. มีการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	0.45	12.82	0.14	0.44
สภาพแวดล้อมทางการเรียน				
39. สถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน	0.40	10.29	0.14	0.31
40. อาคารห้องเรียนไม่ชำรุดหรือทรุดโทรม	0.43	11.73	0.17	0.39
41. ห้องเรียนไม่แออัด สะอาดไม่สกปรก	0.41	11.89	0.31	0.39
42. ห้องสมุดมีหนังสือและเอกสารในการศึกษาค้นคว้าเพียงพอและทันสมัย	0.45	12.24	0.24	0.41
43. มีสนามกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอ	0.46	13.09	0.31	0.46

ตาราง 4.9 (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนการสอน	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
การวัดและการประเมินผล				
44. มีการวัดและการประเมินผลจากการฝึกปฏิบัติ	0.47	13.50	0.14	0.48
45. มีการวัดและการประเมินผลโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม	0.48	13.63	0.21	0.49
46. มีการวัดและประเมินผลด้านความรู้วิชาชีพ	0.48	14.05	0.31	0.51
47. มีการวัดและประเมินผลหลากหลายตามสภาพจริง	0.46	12.85	0.24	0.44
48. ครูแจ้งผลการวัดและการประเมินผลให้ทราบทุกครั้ง	0.04	0.91	0.41	0.35

จากตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของ โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว พบว่าองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนทั้งสิ้น 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.51 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R² ตั้งแต่ 0.35 ถึง 0.51 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.41 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งพิจารณาจากค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 284.47 ค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.00 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 104 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ 0.075 ดังภาพประกอบ 4.3

Chi-Square=284.47, df=104, P-value=0.00000, RMSEA=0.075

ภาพประกอบ 4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษา

อาชีวศึกษาเกษตรไทย - กำพูน ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้าน
การจัดการเรียนการสอน

1.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

เป็นความสำเร็จเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กำพูน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้เกี่ยวกับ กิจกรรมการจัดฝึกอบรม เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม สื่อการสอน และศูนย์การเรียนรู้ และการประเมินผลและติดตาม ประกอบด้วย 21 ตัวบ่งชี้ ดังแสดงในตาราง 4.10

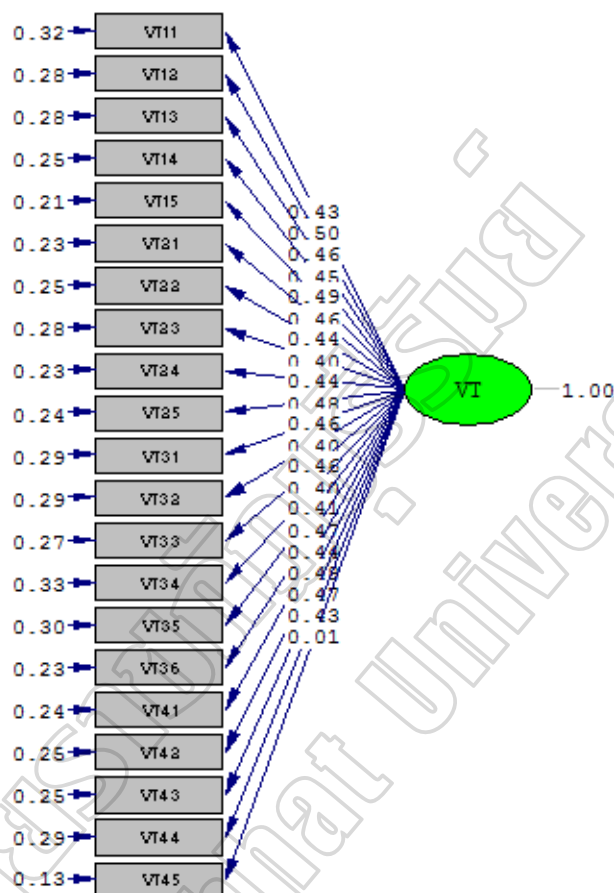
ตาราง 4.10 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษา
อาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
กิจกรรมการจัดฝึกอบรม				
49. นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการฝึกอบรม	0.43	11.46	0.14	0.37
50. ครูเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการฝึกอบรม	0.50	13.50	0.21	0.47
51. การฝึกอบรมทำให้เกิดทักษะวิชาชีพสามารถปฏิบัติได้จริง	0.46	12.68	0.24	0.43
52. เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันในการฝึกอบรม	0.45	12.92	0.23	0.44
53. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมการฝึกอบรม	0.49	14.68	0.13	0.54
เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม				
54. ได้รับความรู้ใหม่จากการฝึกอบรม	0.46	13.49	0.34	0.47
55. เนื้อหาการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ	0.44	12.79	0.18	0.44
56. การฝึกอบรมทันสมัยและทันเหตุการณ์	0.40	11.45	0.14	0.37
57. การฝึกอบรมมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ	0.44	13.23	0.32	0.46
58. เนื้อหาการฝึกอบรมไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาเรียน	0.48	13.87	0.16	0.49
สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้				
59. มีห้องฝึกอบรมพร้อมใช้และทันสมัย	0.46	12.49	0.21	0.42
60. ห้องฝึกอบรมมีสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัย	0.40	11.17	0.14	0.35
61. มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัย	0.46	12.95	0.04	0.44
62. มีฐานเรียนรู้พร้อมสำหรับการฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน	0.40	10.68	0.19	0.33
63. มีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย	0.41	11.31	0.21	0.36

ตาราง 4.10 (ต่อ)

ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ	น้ำหนักองค์ประกอบ			R ²
	λ	t	SE	
64. มีเอกสาร ตำรา หนังสือ และระบบสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอ	0.47	13.83	0.23	0.49
การประเมินผลและติดตาม				
65. มีการประเมินผลและติดตามความก้าวหน้าในการฝึกอบรมวิชาชีพของผู้เรียน	0.44	12.89	0.32	0.44
66. มีประเมินความเหมาะสมของการดำเนินการในการฝึกอบรมวิชาชีพ	0.48	13.69	0.24	0.48
67. มีหลักสูตรให้เลือกในการฝึกอบรมวิชาชีพที่หลากหลาย	0.47	13.49	0.30	0.47
68. เนื้อหาสาระที่ได้รับตรงกับความต้องการและความสนใจ	0.43	11.97	0.14	0.39
69. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้	0.01	0.60	0.22	0.33

จากตาราง 4.10 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว พบว่า องค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีจำนวนทั้งสิ้น 21 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.01 ถึง 0.50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R² ตั้งแต่ 0.33 ถึง 0.54 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.34 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งพิจารณาจากค่าไคสแควร์มีค่าเท่ากับ 470.99 ค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.00 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 189 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ 0.070 ดังภาพประกอบ 4.4

Chi-Square=470.99, df=189, P-value=0.00000, RMSEA=0.070

ภาพประกอบ 4.4 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษา
อาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ

2. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล การวัดขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Second Order Confirmatory Factor Analysis) ของความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ภาพรวมและรายด้าน มีจำนวนตัวแปรทั้งสิ้น 4 ตัวแปรองค์ประกอบภายใน

พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.25 – 1.03 มีค่าแตกต่างกันจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกตัว สามารถจำแนกค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรได้ดังนี้ ด้านการบริหารจัดการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.35 ด้านหลักสูตร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 1.03 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.97 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.25 ดังแสดงในตาราง 4.11

ตาราง 4.11 แสดงค่าสถิติของตัวแปรสังเกตที่ได้รับผลกระทบจากตัวแปรแฝงจากการวิเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ที่ประมาณค่าจากคะแนนดิบ

ตัวแปรสังเกต		ค่าสถิติ	ตัวแปรแฝง			
			EA	CU	LM	VT
EA1	Errorvar = 0.11 R ² = 0.39	λ	(0.16*)	-	-	-
		t	-	-	-	-
		SE	-	-	-	-
EA2	Errorvar = 0.11 R ² = 0.54	λ	0.35*	-	-	-
		t	6.16	-	-	-
		SE	0.058	-	-	-
EA3	Errorvar = 0.095 R ² = 0.60	λ	0.38*	-	-	-
		t	6.08	-	-	-
		SE	0.062	-	-	-
CU1	Errorvar = 0.066 R ² = 0.75	λ	-	(0.48*)	-	-
		t	-	-	-	-
		SE	-	-	-	-
CU2	Errorvar = 0.059 R ² = 0.77	λ	-	0.45*	-	-
		t	-	22.45	-	-
		SE	-	0.020	-	-

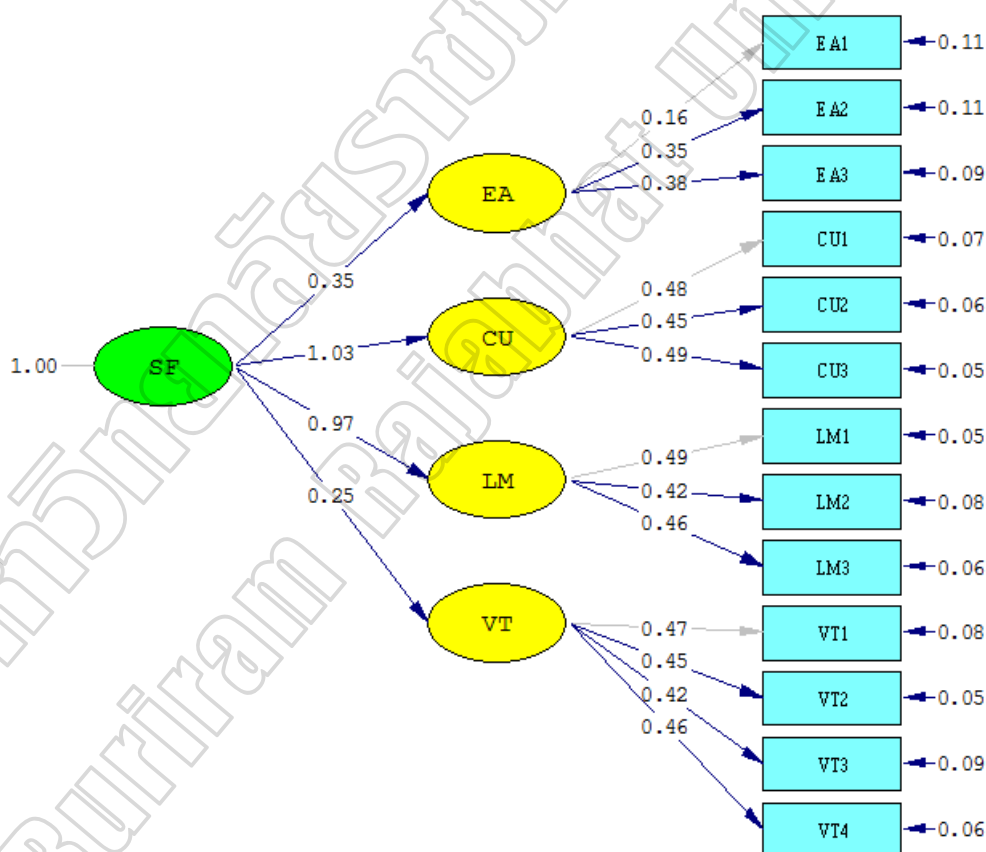
ตาราง 4.11 (ต่อ)

ตัวแปรสังเกต		ค่าสถิติ	ตัวแปรแฝง			
			EA	CU	LM	VT
CU3	Errorvar = 0.054 R ² = 0.72	λ	-	0.49*	-	-
		t	-	23.93	-	-
		SE	-	0.021	-	-
LM1	Errorvar = 0.050 R ² = 0.74	λ	-	-	(0.49*)	-
		t	-	-	-	-
		SE	-	-	-	-
LM2	Errorvar = 0.078 R ² = 0.69	λ	-	-	0.42*	-
		t	-	-	20.98	-
		SE	-	-	0.020	-
LM3	Errorvar = 0.063 R ² = 0.77	λ	-	-	0.46*	-
		t	-	-	23.96	-
		SE	-	-	0.019	-
VT1	Errorvar = 0.077 R ² = 0.74	λ	-	-	-	(0.47*)
		t	-	-	-	-
		SE	-	-	-	-
VT2	Errorvar = 0.055 R ² = 0.71	λ	-	-	-	0.45*
		t	-	-	-	20.32
		SE	-	-	-	0.022
VT3	Errorvar = 0.089 R ² = 0.66	λ	-	-	-	0.42*
		t	-	-	-	17.64
		SE	-	-	-	0.024
VT4	Errorvar = 0.063 R ² = 0.77	λ	-	-	-	0.46*
		t	-	-	-	19.96
		SE	-	-	-	0.023

หมายเหตุ * หมายถึง $\alpha = .05$

ค่าในวงเล็บเป็นค่าที่โปรแกรม Lisrel กำหนดให้เป็นค่าคงที่

จากตาราง 4.11 จากผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 1.03 และรองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.97 และด้านการบริหารจัดการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 0.35 ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.25 ขนาดของผลกระทบที่ตัวแปรแฝงมีต่อตัวแปรสังเกตแต่ละตัวแปร และผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งพิจารณาจากค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 150.61 ค่าพี (P-value) เท่ากับ 0.075 ที่องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 61 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ 0.049 ดังภาพประกอบ 4.5

Chi-Square=150.61, df=61, P-value=0.075, RMSEA=0.049

ภาพประกอบ 4.5 องค์ประกอบเชิงยืนยัน โมเดลความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

เมื่อพิจารณาผลกระทบที่ตัวแปรความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว (SF) ซึ่งเป็น ตัวแปรแฝงภายนอกที่มี
ผลกระทบต่อตัวแปรแฝงภายในประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ (EA) ด้านหลักสูตร (CU)
ด้านการจัดการเรียนการสอน (LM) และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ (VT) สามารถแสดงได้
ดังตาราง 4.12

ตาราง 4.12 แสดงค่าสถิติของตัวแปรแฝงภายในที่ได้รับผลกระทบจากตัวแปรแฝงภายนอก
จากการวิเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ที่ประมาณค่า
จากคะแนนดิบ

ตัวแปรแฝงภายนอก	ค่าสถิติ	ตัวแปรแฝงภายใน			
		EA	CU	LM	VT
SF	λ	0.35*	1.03*	0.97*	0.25*
	t	4.33	17.45	16.90	4.19
	SE	0.082	0.059	0.057	0.060
	Errorvar	0.87	-0.069	0.065	0.94
	t	3.41	-1.05	1.11	9.19
	SE	0.26	0.066	0.059	0.10
	R^2	0.33	0.73	0.69	0.63

หมายเหตุ * หมายถึง $\alpha = .05$

จากตาราง 4.12 พบว่า ตัวแปรแฝงภายนอกความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา
เกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว มีผลกระทบต่อตัวแปรแฝงภายใน
4 ตัวแปร ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน และ
ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ จึงสรุปได้ว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมีดัชนีการวัด
ความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาจาก ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน
(GFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.90 ซึ่งเป็น
ค่าที่สูง และค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) มีค่า

เท่ากับ 0.043 ค่าไคสแควร์ มีค่าเท่ากับ 150.61 องศาความเป็นอิสระ (df) มีค่าเท่ากับ 61 ค่า P-value มีค่าเท่ากับ 0.075 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.049 และ CN มีค่าเท่ากับ 272.10

ผลการตรวจสอบความกลมกลืนและสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ตามที่ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) และ สุภมาส อังศุโชติ และคณะ (2552) กำหนดไว้ ดังแสดงในตาราง 4.13

ตาราง 4.13 แสดงผลการตรวจสอบความกลมกลืนและสอดคล้องของ โมเดลองค์ประกอบ ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีสระแก้ว กับข้อมูลเชิงประจักษ์

ค่าสถิติ	เกณฑ์	ค่าที่คำนวณได้	ผลการตรวจสอบ
1. Chi-square (χ^2)	p-value > .05	150.61 (p=0.075)	ผ่านเกณฑ์
2. ค่า Chi-square/df	< 5.00	150.61/61 = 2.47	ผ่านเกณฑ์
3. ค่า GFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)	0.93	ผ่านเกณฑ์
4. ค่า AGFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)	0.90	ผ่านเกณฑ์
5. ค่า CFI	> .90 (เข้าใกล้ 1)	0.98	ผ่านเกณฑ์
6. ค่า RMSEA	< .05 (เข้าใกล้ 0)	0.049	ผ่านเกณฑ์
7. ค่า SRMR	< .05 (เข้าใกล้ 0)	0.043	ผ่านเกณฑ์
8. ค่า RMR	< .05 (เข้าใกล้ 0)	0.019	ผ่านเกณฑ์
9. ค่า CN	≥ 200 ของกลุ่มตัวอย่าง	272.10	ผ่านเกณฑ์

จากตาราง 4.13 ผลการตรวจสอบความกลมกลืนและสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบ ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีสระแก้ว กับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงให้เห็นว่า โมเดลองค์ประกอบความสำเร็จ ของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว กับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีความกลมกลืนและสอดคล้องกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลและ
ข้อเสนอแนะในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จ
ของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาไทยและ
กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ปีการศึกษา 2562 จำนวน 660 คน สุ่มตัวอย่าง
แบบแบ่งชั้น ได้ จำนวน 300 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 10 คน นักเรียน
นักศึกษาไทย จำนวน 200 คน และนักเรียน - นักศึกษากัมพูชา จำนวน 90 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยได้สร้างซึ่งเป็นแบบสอบถาม โดยได้รับคำปรึกษาจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือมีค่า IOC (Index of Item Objective Congruence : IOC) ผลปรากฏว่าข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.00 - 1.00 จากแบบสอบถามจำนวน 104 ข้อ ผ่านเกณฑ์ 99 ข้อ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไปและเลือกข้อคำถามที่กระชับได้ใจความ เลือกลงมา 69 ข้อ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครู นักเรียน นักศึกษา จำนวน 30 คน ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และส่งแบบสอบถามออนไลน์ถึงกลุ่มตัวอย่างภายในเวลาที่กำหนด สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ 300 คน คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แล้วแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนและร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน - นักศึกษาไทยและกัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ที่มีต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of variation) ค่าความเบ้ (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis)

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลการวัดขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบของความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว สรุปผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

1. ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 96.67 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 3.00 และต่ำสุดเป็นผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.33 เมื่อจำแนกตามสัญชาติ ส่วนมากเป็นสัญชาติไทย คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาสัญชาติกัมพูชา คิดเป็นร้อยละ 30.00 และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนมากเป็นระดับ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาเป็นระดับ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 46.67 และต่ำสุดปริญญาโท จำนวน คิดเป็นร้อยละ 1.00

2. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักสูตร ค่าเฉลี่ย 3.72 รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 3.68 และเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการ ค่าเฉลี่ย 3.45

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จำนวน 4 องค์ประกอบพบว่า

1.1 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ มีจำนวนทั้งสิ้น 15 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.14 ถึง 0.44 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.06 ถึง 0.41 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.41 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

1.2 ด้านหลักสูตร พบว่า องค์ประกอบด้านหลักสูตร มีจำนวนทั้งสิ้น 17 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.54 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.56 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.03 ถึง 0.34 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

1.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าองค์ประกอบด้านการจัดการเรียน การสอน มีจำนวนทั้งสิ้น 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.51 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.51 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.41 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบพบว่า โมเดล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

1.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ พบว่า องค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีจำนวนทั้งสิ้น 21 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.01 ถึง 0.50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.54 และมีค่า สัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.34 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบพบว่า โมเดล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี

2. การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จำนวน 4 องค์ประกอบพบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.25 - 1.03 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตัวแปร ที่มี ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.03, 0.97, 0.35 และ 0.25 ตามลำดับ ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ ค่าไคสแควร์ เท่ากับ 150.61 ค่า P-value เท่ากับ 0.075 องศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 61 ค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.93 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.90 ค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ 0.043 และค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.049

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่ององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ มีนโยบายเร่งรัดคุณภาพมีการปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนที่มีต่อการจัดการศึกษาในสถานศึกษาและเห็นความสำคัญของการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะวิชาชีพที่ช่วยให้การดำรงชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างสงบสุข และนำความรู้ไปพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรรณันท์ พิพัฒน์ผล (2557 : 316) ได้ศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการขนาดใหญ่ พบว่า องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุมาวดี พวงจันทร์ และคณะ (2558 : 122 - 130) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาของเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอาชีพและการมีงานทำโดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตรลดา ไชยเลิศ (2562 : 224 - 242) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือให้มีประสิทธิผล พบว่า ด้านการผลิตนักศึกษา การพัฒนาครู การพัฒนาสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ และการบริหารจัดการ นักศึกษาที่จบการศึกษามีทักษะทางวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว จำนวน 4 องค์ประกอบพบว่า

2.1 ด้านการบริหารจัดการ พบว่า องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ มีจำนวนทั้งสิ้น 15 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.14 ถึง 0.44 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.06 ถึง 0.41 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.41 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พระครูปฐมเจติยานุรักษ์ และกฤษฎา นันทเพ็ชร (2559 : 47 - 61) ได้ศึกษาสภาพการบริหารการศึกษาอาชีวศึกษา พบว่า ผู้บริหาร ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาควรได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง

ให้มี ความรู้ในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีความรู้ที่จะสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นและทำงานร่วมกับบุคลากรในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพถึงแม้จะมีความรู้ที่น้อย แต่หากได้รับการพัฒนาตนเองก็จะสามารถทำงานการจัดการศึกษาของสถานศึกษาได้ สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จงสภาพร ดาวเรือง และคณะ (2560 : 289 - 300) ได้ศึกษาอนาคตภาพ การอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน ทศวรรษหน้า พบว่า การจัดการศึกษามีแนวโน้มในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงกับ ความต้องการของสถานประกอบการ การจัดการศึกษาตามความต้องการกำลังคนภายในท้องถิ่น การมุ่งเน้นการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีมากขึ้น การสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการ และยัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลือชัย แก้วสุข ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2561 : 47 - 61) ได้ศึกษาการพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนอง ความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ พบว่า สถานศึกษาวางแผนการผลิตสามารถผลิต กำลังคนที่สถานประกอบการต้องการให้สอดคล้องกับสาขาอาชีพ มีทักษะด้านสติปัญญา การปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ให้มีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา

2.2 ด้านหลักสูตร พบว่า องค์ประกอบด้านหลักสูตร มีจำนวนทั้งสิ้น 17 ตัวบ่งชี้ มีค่า น้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.40 ถึง 0.54 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.39 ถึง 0.56 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบ ตั้งแต่ 0.03 ถึง 0.34 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกียรติศักดิ์ บุญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2561 : 158 - 174) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2012) วิทยาลัยกำแพงเพชร ราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า หลักสูตรด้านบริบทมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี การบริหารหลักสูตรการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล มีความเหมาะสมดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ โนศิลา สาสีม และอาฟีฟี ลาเต๊ะ (2561 : 133 - 150) ได้ศึกษาปัจจัยพหุระดับที่มีผลต่อคุณลักษณะทางวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ระดับนักศึกษาและระดับ วิทยาลัยสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรคุณลักษณะทางวิชาชีพของนักศึกษาได้ดี และยัง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิจิรา บำรุงกิจ ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2562 : 144 - 162) ได้ศึกษาการบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนา คุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา พบว่า การพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา

ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายการพัฒนาหลักสูตร และอยู่บนพื้นฐานของการปฏิบัติการบริหารวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยทุกระยะของการจัดการเรียนการสอนมีวิธีการจัดที่หลากหลาย พัฒนาหลักสูตรให้พัฒนานักศึกษาให้เป็นนักคิดเชิงประกอบการ

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนทั้งสิ้น 16 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.51 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.51 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.41 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิรัญรัฐ สวัสดิ์พัชรกุล และสัญชัย พัฒนสิทธิ์ (2560 : 231 - 240) ได้ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism) เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาอาชีวะเกษตรของไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีทั้ง 4 ภาคของไทย พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บที่พัฒนาขึ้นมามีความเหมาะสมดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุดมศักดิ์ มีสุข (2560 : 221 - 235) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง พบว่า รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีประกอบด้วยปัจจัยการจัดการเรียนการสอนการจัดทำหลักสูตร การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน การนิเทศการศึกษา และการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความสำเร็จของการพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีได้เหมาะสมดี และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรลดา ไชยเลิศ (2562 : 224 - 242) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือให้มีประสิทธิผล พบว่า การบริหารจัดการศึกษามีทักษะทางวิชาชีพและคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับดี ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และปัจจัยด้านการสื่อสารองค์การ

2.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ พบว่า องค์ประกอบด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีจำนวนทั้งสิ้น 21 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทุกตัวแปร มีค่าตั้งแต่ 0.01 ถึง 0.50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ R^2 ตั้งแต่ 0.00 ถึง 0.54 และมีค่าสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบตั้งแต่ 0.04 ถึง 0.34 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฉัตรชัย พันธุ์รัตน์ ไพโรจน์ สติรยากร และพิสิฐ เมธาภัทร (2561 : 18 - 27) ได้ศึกษาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระบบเตรียมความพร้อมนักเรียนอาชีวศึกษาแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วัฏจักรเดมมิง พบว่า

การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้พบว่าประสิทธิภาพของหลักสูตรอยู่ในเกณฑ์ที่ดี นอกจากนี้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประเมินว่าการจัดฝึกอบรมในภาพรวมมีความเหมาะสมมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทียมมันนา อุลริชา และโกรนา (Teichmanna, Ullricha and Gronaua. 2019 : 72 - 78) ได้ศึกษาการเรียนรู้เฉพาะทางเป็นมุมมองใหม่สำหรับการฝึกอบรมในโรงงานแห่งการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า การฝึกอบรมวิชาชีพนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจในการเรียนรู้ ในทางปฏิบัติมีความจำเป็นต้องสร้างหรือเลือกสถานการณ์ที่สร้างขึ้นคล้ายกับกระบวนการทำงานของพนักงานในสถานการณ์ เน้นกระบวนการแก้ปัญหา การเข้าถึงฐานข้อมูล การซ่อมแซมและการใช้ข้อมูลที่สามารถพัฒนาและทดสอบในสถานการณ์การเรียนรู้ และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แพร์กัสต์ เลิศรัฐพัชร์ (2562 : 72 - 84) ได้ศึกษาความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนกับสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนากำลังคนระดับอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตและพัฒนา กำลังคนระดับอาชีวศึกษา คือ ด้านระบบการเรียนการสอนและฝึกปฏิบัติ ด้านหลักสูตรวิชาชีพและสาขาวิชาชีพ

3. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของการวิเคราะห์ห้อยประกอบเชิงยืนยันความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ภาพรวมและรายด้าน มีจำนวนตัวแปรทั้งสิ้น 4 ตัวแปรองค์ประกอบภายใน พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าระหว่าง 0.25 - 1.03 ตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตร รองลงมา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการบริหารจัดการ ส่วนตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุดคือ ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ ผลการตรวจสอบความกลมกลืนและสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความกลมกลืนและสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชยานันต์ คงทรัพย์ และประเสริฐ อินทร์รักษ์ (2562 : 740 - 755) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการศึกษามีความคล้ายคลึงกันในด้านโครงสร้างการบริหารตามลำดับขั้นตอน ด้านการบริหารวิชาการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชำนาญ อยู่แพ พนายุทธ เขยบาล และสมคิด สร้อยน้ำ (2562 : 69 - 84) ได้ศึกษารูปแบบการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา พบว่า การบริหารจัดการอาชีวศึกษาจำเป็นในการนำสู่การปฏิบัติ วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอก และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประกิต ปอคูสุวรรณ สุเมธ งามกนก และสมพงษ์ ปันหุ่น (2562 : 14 - 25) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างสมรรถภาพการบริหารจัดการ

การสอนของครูระดับอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารการจัดการระดับอาชีวศึกษา ประกอบด้วย การเตรียมแผนการสอน การบริหารจัดการชั้นเรียน การจัดการการเรียนรู้ เทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา การสอดแทรกด้านศีลธรรมและจริยธรรม การทำวิจัยในชั้นเรียน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การจัดการสอนของครู การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่ององค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยที่มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบมากที่สุดลดลงตามลำดับคือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มานำเสนอแนะในการนำไปใช้ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่าด้านหลักสูตรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด แต่การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ควรมุ่งพัฒนาด้านหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะวิชาชีพสามารถนำไปประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา เพื่อการผลิตนักศึกษาให้ สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานและ มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอาชีวศึกษาเกษตร โดย พัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน การจัดประมวลประสบการณ์ มีงานฟาร์มที่พร้อมการฝึกปฏิบัติ เน้นการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ผู้เรียนสามารถเลือกฝึกทักษะวิชาชีพได้ตามความต้องการ มีการประเมินผลหลักสูตรที่เน้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในประกอบอาชีพ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่าด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบรองลงมา การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ควรมุ่งพัฒนา ด้านการออกแบบการเรียนการสอน สถานศึกษาควรจัดการเรียนรู้จัดตามความต้องการของผู้เรียน มีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ มีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน มีการจัดการอบรมภาษาไทยหรือจัดรายวิชาภาษาไทยเพื่อเรียนเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา กัมพูชา มีการวัด และการประเมินผลจากการฝึกปฏิบัติโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม

1.3 ด้านการบริหารจัดการ การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ควรมุ่งพัฒนาความสามารถทางวิชาการของครู การศึกษาคูงานหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับงานสอน ครูควรมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย จัดหาครูต่างชาติเพื่อสอนภาษาอังกฤษ จัดให้มีครู คนไทยดูแลนักศึกษา กัมพูชาอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ นักศึกษา กัมพูชาสามารถสื่อสารได้เร็วขึ้น จัดให้ มีการให้บริการวิชาการแก่ชุมชนเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้และเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน

1.4 ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ จากผลการวิจัยพบว่าด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุด การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ควรมุ่งพัฒนาด้านกิจกรรมการจัดฝึกอบรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการฝึกอบรมทำให้เกิดทักษะวิชาชีพสามารถปฏิบัติได้จริง เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันในการฝึกอบรม เนื้อหาการฝึกอบรมทันสมัยและทันเหตุการณ์ มีห้องฝึกอบรมพร้อมใช้และทันสมัย มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัย มีฐานเรียนรู้พร้อมสำหรับการฝึกอบรมและการปฏิบัติด้านทักษะทางการเกษตรแก่ผู้เรียน เน้นการนำความรู้ทางการเกษตรไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง เพื่อนำสู่การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานและการศึกษาเพื่ออาชีพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบความสำเร็จของการจัดหลักสูตรการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านอาชีวศึกษาเกษตร

2.2 ควรศึกษารูปแบบความสำเร็จของการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรไทย - กัมพูชา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรเพื่อพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานและการศึกษาเพื่ออาชีพ

2.3 ควรศึกษารูปแบบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในพื้นที่จังหวัดตามแนวชายแดนไทยกับประเทศ พม่า ลาว มาเลเซีย เป็นต้น

2.4 ควรศึกษาวิธีการพัฒนาภาษาเพื่อเตรียมผู้เรียนจากประเทศกัมพูชาในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษมรัฐ กิ่งชนะ. (2562). “รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาในโรงเรียนตำรวจ
ตระเวนชายแดน จังหวัดเชียงราย.” วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง. 8(2) : 75 - 91.
- กมลพร วรรณชาติ ภัทรดา พุทธสวัสดิ์ และมัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2561). “ประสิทธิภาพ
การดำเนินงานหลักสูตรอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ความพร้อมด้านทักษะวิชาชีพ
ตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (IES3)
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานการบัญชี”. วารสาร
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
5 (2) : 196 - 206.
- กรรัตน์ พิพัฒน์ผล. (2557). **องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการอาชีวศึกษาในสถาน
ประกอบการขนาดใหญ่**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ศ. (การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนามนุษย์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). **การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows**. พิมพ์ครั้งที่ 9.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การอาชีวศึกษา. (2549). **แผนพัฒนาอาชีวศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร**. กรุงเทพฯ : กองแผนงาน สอศ.
“การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขึ้นแทนกรมอาชีวศึกษา.” **ราชกิจจานุเบกษา**.
(2561). สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2562, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/office>.
- “การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร พ.ศ. 2556.” (2556,
9 พฤษภาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**, เล่ม 130 ตอนที่ 40. หน้า 25 - 27.
- กุญชรภัทส์ พงษ์พานิชย์. (2561). “การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัด
การเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง.”
วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 13(1) : 1 - 12.
- กรมพัฒนาชุมชน. (2551). **คู่มือศูนย์เรียนรู้ตำบลประชาชนกระทรวงมหาดไทย**. กรุงเทพฯ:
สุกัษนิญค์.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2553). **การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น (Community and local
Self-governance)**. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.

- เกรียงศักดิ์ บุญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2561). “การประเมินหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2012) วิทยาลัยกำแพงเพชร ราชอาณาจักร กำพูนชลา.” วารสารศึกษาศาสตร์. 29(1) : 158 - 174.
- เกียรติภูมิ มะแสงสม วัลนิกา ฉลาทบาง และทิวา แจ้งสุข. (2562). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูด้านการจัดการเรียนรู้แบบคละชั้นในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศกนคร เขต 1.” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. 9(2) : 94 - 101.
- ขนิษฐา ชัยรัตนาวรรณ. (2562). “แนวทางการขับเคลื่อนและพัฒนาอาชีพศึกษาไทย.” วารสารวิชาการสถาบันอาชีพศึกษา. 4(2) : 18 - 30.
- ขวัญใจ อุณหวัฒน์ไพบูลย์. (2560). “รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรอาชีพศึกษาไทย.” วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา. 11(2) : 27 - 45.
- คำภานัน บุญเดิม. (2561). “ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ทวิศึกษา) ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40.” วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร. 20 (2) : 25 - 32.
- จงสถาพร ดาวเรือง และคณะ. (2560). “อนาคตภาพการอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีพศึกษาในทศวรรษหน้า.” วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 12(1) : 289 - 300.
- จารุณี แก้วเอี่ยม. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา : กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา. ชานเมืองการพิมพ์.
- จิตภา ธิริศกุล. (2559). “การจัดการศึกษาอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีในประเทศต่าง ๆ : คุณลักษณะร่วมและปัจจัยแห่งความสำเร็จ.” สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. 22(1) : 52 - 60.
- จิตรลดา ไชยเลิศ. (2562). “แนวทางการจัดการศึกษาของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สถาบันการอาชีพศึกษาเกษตรภาคเหนือให้มีประสิทธิผล.” วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร. วิทยาเขตแพร่. 5(1) : 224 - 242.
- จินตนา รวมชมรัตน์. (2558). รูปแบบการจัดการอาชีพศึกษาระบบทวิภาคีในวิทยาลัยอาชีพศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีพศึกษา. คุณฉินิพนธ์ ปร.ด. (การบริหารเพื่อการพัฒนาการศึกษา). กาญจนบุรี. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

จินางค์กูร โรจนนันต์. (2559). **นโยบายประเทศไทย 4.0** กับการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <http://www.nesdb.go.th>.

จิรัฏฐ์ สวัสดิพัชร์กุล และสัญชัย พัฒนสิทธิ์. (2560). “ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคอนสตรัคชันนิซึมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษาอาชีวะเกษตรของไทย.”

วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 8(1) : 231 - 240.

ฉัตรชัย พันธุ์รัตน์ ไพโรจน์ สติรยากร และพิสิฐ เมธากัทธ. (2561). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระบบเตรียมความพร้อม นักเรียนอาชีวศึกษาแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วัฏจักรเดมมิ่ง.” วารสารวิชาการครุศาสตร์อุตสาหกรรม พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

9(1) : 18 - 27.

ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ และสุวิทย์ หิรัณยกานนท์. (2548). **ปทานุกรมศัพท์การศึกษา**. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.

ชนันท์ธิดา ประพิน และคณะ. (2560). “การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิชาคอมพิวเตอร์ด้วยการเรียนแบบโครงงานเป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย.” *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 10(2) : 229 - 317.

ชยานันต์ คงทรัพย์ และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2562). “การศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาของราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา.” *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 10(1) : 740 - 755.

ช่อเพชร เบ้าเงิน. (2545). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ด้านการตระหนักรู้ตนเองของผู้บริหารสถานศึกษา** สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2547). **การนิเทศการศึกษา**. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์เคแอนด์พีบุ๊ก.

ชำนาญ อยู่แพ พนายุทธ เขยบาล และสมคิด สร้อยน้ำ. (2562). “รูปแบบการนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา.” *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 9(1) : 69 - 84.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). **การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

- ชูชัย สมิทธิไกร. (2552). **การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เชี่ยวชาญ ดวงใจดี และวราภรณ์ สุขสดเขียว. (2562). “แนวปฏิบัติในการบริหารจัดการหลักสูตรทวิศึกษาการเรียนร่วม อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย.” **วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 10(1) : 581- 595.
- ณัฐสิฏ รัชเกียรติวงศ์. (2558). **การปฏิรูปอาชีวศึกษาของประเทศไทย**. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). กรุงเทพฯ : มปป.
- ณัฐพันธ์ เขจรินทร์. (2545). **การจัดการทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทรงนกร การนา และสุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2560). “การเพิ่มศักยภาพอาจารย์ผู้สอนรายวิชาการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอนของนักศึกษาครูช่าง.” **วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย**. 9(2) : 224 - 240.
- ทิสนา แจมมณี. (2551). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2555). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัด กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศพล กฤตยพิสิฐ. (2550). **การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ที่เปลี่ยนแปลงไป**. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2563, จาก www.bangkokbiznews.com.
- ชนยศ กุลทล ปิยะพร อิศรารักษ์ และฉลองชัย ชิวสุทรสกุล. (2561). “การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานกรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตจันทบุรี.” การประชุมวิชาการระดับชาติวลัยลักษณ์วิจัย ครั้งที่ 10 วันที่ 27 - 28 มีนาคม 2561 หัวข้อมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. **Walailak Procedia**. 1(46) : 1 - 8.
- ธิดารัตน์ เทพรัตน์. (2560). “รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิจัยเป็นฐานสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษาเกษตร.” **วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร**. 1(1) : 38 - 47.
- ธิดิมา พลับปลิง. (2562). “คุณภาพชีวิตการทำงานของแรงงานที่จบอาชีวศึกษา.” **Rattanakosin Journal of Social Sciences and Humanities : RJSH**. 1(1) : 60 - 78.
- ธีรวุฒิ บุญโยโสภณ. (2549). **การบริหารอาชีวะและเทคโนโลยีศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพฯ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธีระ รุณเจิญ. (2550). **ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ. ขุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์.

ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์. (2561). “ศช. ผุดหลักสูตรอาชีวะนานาชาติ.” **กรุงเทพธุรกิจ**.

สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <http://dspace.rmutk.ac.th/handle/123456789/3441>.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). **โมเดลลิשראל : สถิติสำหรับวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นภคล เลื่อนกรบ สุภาณี เส็งศรี และเทิดศักดิ์ ผลจันทร์. (2561). “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยจัดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักศึกษาพยาบาล.”

วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุดรดิตต์. 10(2) : 209 - 221.

นรินทรณ์ กัลยาวงศ์ และพุ่มศรี ภักดีสุวรรณ. (2560). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือก

เข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร.” **วารสารบัณฑิตศึกษา**. 14(65) : 153 - 162.

นฤมล เพ็ชรสุวรรณ และรุจิร ภูสาระ. (2559). “การพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาสาขาวิชา

คอมพิวเตอร์ธุรกิจตามความต้องการของสถานประกอบการ โดยใช้ Backward Design.”

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

5(3) : 1268 - 1287.

นวลอนงค์ อุฑาภ. (2562). “กลยุทธ์การตลาดเพื่อการบริหารอาชีวศึกษาในยุคไทยแลนด์ 4.0.”

วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี. 30(1) : 1 - 11.

นัทธี เพชรบุรี และวรรณวิษา ปันคุ้ม. (2560). “การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยใน

ราชอาณาจักรกัมพูชา.” **ว.มทส. (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**. 2(1) : 57 - 68.

นันทวัน แจ่มสุข และคณะ. (2558). “การพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม

ที่มีประสิทธิผลของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” **วารสาร**

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 38(3) : 43 - 49.

นัยนา ชำชอง และคณะ. (2560). “องค์ประกอบการบริหารการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพ

ผู้เรียน โรงเรียนศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษา

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” **วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา**

มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 11(2) : 100 - 110.

นัยนา อิศระวิทย์. (2549). **การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย : แนวคิดและการปฏิบัติ**.

สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

นิตย์ สัมมาพันธ์. (2548). **ภาวะผู้นำ : พลังขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ**. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : อินโนกราฟฟิกส์.

นิพนธ์ ไทพานิช. (2551). **การนิเทศแบบคลินิก**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาสน์
การพิมพ์.

นิจิรา บำรุงกิจ ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์. (2562). “การบริหารวิชาการ
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาคุณลักษณะผู้ประกอบการของนักศึกษา.”
วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 47(1) : 144 - 162.

นิติ นาชิต ชัยวิชิต เขียรชนะ และสิริรักษ์ รัชชุตานติ. (2559). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
การนำรูปแบบการประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวคิดการประเมินแบบเสริม
พลังอำนาจไปใช้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.”
Veridian E - Journal, Silpakorn University. 9(1) : 611 - 629.

โนซีลา สาลิม และอาฟีฟี ลาเต๊ะ. (2561). “ปัจจัยพหุระดับที่มีผลต่อคุณลักษณะทางวิชาชีพของ
นักเรียนนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในพื้นที่ 3 จังหวัด
ชายแดนภาคใต้.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี**.
29(2) : 133 - 150.

บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร. (2550). **ภาวะผู้นำและกลยุทธ์การจัดการองค์การพยาบาลในศตวรรษ
ที่ 21**. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

บุญสืบ โพธิ์ศรี และธีระวัฒน์ จันทิก. (2559). “การบริหารหลักสูตรเพื่อสร้างคุณลักษณะแรงงาน
ฝีมืออาชีพในระดับอาชีวศึกษา.” **Veridian E-Journal, Silpakorn University**.
9(1) : 1268 - 1287.

บุหลัน เจนร่วมจิต และคณะ. (2561). “การพัฒนาระบบประเมินผลการเรียนรู้จากประสบการณ์
เพื่อเทียบโอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.” **วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกล
เชิงนวัตกรรม**. 8(2) : 165 - 181.

“ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2556.” (2556,
18 กุมภาพันธ์). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 130. ตอนพิเศษ 23 ง. หน้า 32 - 33.

“ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561.” (2561, 18 กันยายน).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135. ตอนพิเศษ 228 ง. หน้า 4 - 6.

ประกิต ปอคูสุวรรณ สุเมธ งามกนก และสมพงษ์ ปั้นหุ่น. (2562). “การพัฒนาหลักสูตร
เสริมสร้างสมรรถภาพการบริหารจัดการสอนของครูระดับอาชีวศึกษา.”
วารสารบริหารการศึกษา มศว. 16(30) : 14 - 25.

- ประภาพรรณ ปวีวรรณ ช่อเพชร เบ้าเงิน และชาญชัย วงศ์ศิริสวัสดิ์. (2558). “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี.” วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 10(3) : 327 - 338.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : สาขาวิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2549). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. ขอนแก่น. คลังนานาวิทยา.
- ประเวศ เวชชะ. (2561). การบริหารหลักสูตร การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2560). “อาชีวศึกษากับการศึกษา 4.0.” วารสารอชีวก้าวไกล. 3(2) : 8 - 9.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริม. กรุงเทพฯ.
- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2557). การจัดการห้องเรียนและแหล่งเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มินเซอรัวิสซัพพลาย.
- พงศปนต์ พรหมมา ช่อเพชร เบ้าเงิน และเปรมจิต ขจรภัย ลาร์เซ็น. (2557). “การพัฒนาองค์ประกอบการบริหารโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย.” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 37(2) : 68 - 78.
- พยุศักดิ์ จันทรสุรินทร์. (2550). ภาพลักษณ์ใหม่ของการอาชีวศึกษาในความร่วมมือภาคเอกชน : กระบวนทัศน์ใหม่ของการปฏิรูปการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- พระครูปฐมเจติยานุรักษ์ และกฤษฏา นันทเพ็ชร. (2559). “สภาพการบริหารการศึกษาอาชีวศึกษา.” วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์. 3(3) : 47 61.
- “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551.” (2551, 5 มีนาคม).. ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 125. ตอนที่ 43 ก, หน้า 1 - 24.
- พวงรัตน์ เกสรแพทย์ และดุษฎิ โยเหลา. (2546). “การศึกษาเขาวน้อรมณ์ในฐานะตัวกำหนดความสำเร็จของผู้บริหาร.” วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 9(1) : 21.
- พิสิษฐ์ สุวรรณแพทย์. (2560). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องวิธีการคำนวณความยาวนานวันเพื่อการเกษตร.” Veridian E-Journal, Silpakorn University. 10(2) : 1435 - 1445.

- พิสุทธิพงษ์ เอ็นดู. (2559). “วิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาภูมิพญา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน.” วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 3(1) : 27 - 38.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย. (2549). **หลักการและการใช้สถิติวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับงานวิจัยทางการพยาบาล**. พิมพ์ครั้งที่ 3. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
- เพ็ชรี ฐปะวิเชตร์. (2559). “การพัฒนารูปแบบการจัดฝึกอบรมแบบศูนย์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมความรู้เรื่องการทำงานการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา.” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. 10(4) : 175 - 186.
- แพรภัสส์ เลิศรัฐพัชร. (2562). “ความร่วมมือระหว่างสถาบันอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชนกับสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนากำลังคนระดับอาชีวศึกษา.” วารสารเกษมบัณฑิต. 20 : 72 - 84.
- พระมหาอิสรกานต์ จิตบุญโญ. (2558). “การบริหารงานบุคคลในองค์กรสมัยใหม่”. พุทธจักร. 69 (5) : 17 -28.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2545). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พัชรี ผลโยธิน. (2555). **แนวคิดในการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยในประมวลสาระชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ภรทิพย์ ภาคภูมิ และชาริณี ตริวัณญู. (2561). “แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6.” *An Online Journal of Education*. 13(1) : 18 - 34.
- มงคลชัย สมอุดร. (2549). **การพัฒนาความเป็นผู้นำที่มีศีลธรรมของนักเรียนเกษตรด้วยกระบวนการองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (อกท.)**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. (2558). **ระบบการศึกษาในประเทศอาเซียน**. พระนครศรีอยุธยา : งานวิเทศสัมพันธ์ กองนโยบายและแผน.
- มิญ มติตุโต (แดน). (2561). **กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรบุคคลตามหลักพุทธบริหารการศึกษาของพุทธิกมหาวิทยาลัยในราชอาณาจักรภูมิพญา**. วิทยานิพนธ์ พศ.ด. (พุทธบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- มังกร หิริรักษ์. (2555). **มาตรฐานการอาชีวศึกษาไทย**. สืบค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <http://www.moe.go.th/index.php/>.
- รัชต์ ไตรมาลัย พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ และปรัชญนันท์ นิลสุข. (2562). “การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศของสถาบันการอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประเทศไทย 4.0.” **วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. 47(1) : 294 - 314.
- โรม วงศ์ประเสริฐ. (2545). **เทคนิคการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนด้วยกิจกรรม**. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2557). **การนิเทศการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. สงขลา. นำคิดป๋อโฆษณา.
- ลือชัย แก้วสุข ชญาพิมพ์ อุสาโห และพฤทธิ ศรีบรรณพิทักษ์. (2561). “การพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ.” **วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา**. 1(1) : 47 - 61.
- รววิทย์ ศรีตระกูล และสุนทรไพฑู จันทระ. (2562). “มาตรฐานระดับอุดมศึกษาในบริบทของอาชีวศึกษากับการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันการอาชีวศึกษา” **วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา**. 33 (22) : 1 - 6.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อาร์แอนด์เอ็นปริ้นท์.
- วีระบุษย์ ก้อนกั้น และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์. (2560). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัด การเรียนรู้ตามสภาพจริงของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.” **วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย**. 9(1) : 216 - 228.
- แหวตา พูลสวัสดิ์ และคณะ. (2561). “การบริหารจัดการการอาชีวศึกษาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันยุคการศึกษาไทย 4.0 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีซีเทคแปซิฟิก.” **วารสารวิจัยและพัฒนายุทธศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 13(1) : 8 - 16.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2552). **จากหลักสูตรแกนกลางสู่หลักสูตรสถานศึกษา กระบวนทัศน์ใหม่การพัฒนา**. กรุงเทพฯ : จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- _____. (2555). **การพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย รูปจำดี และสังคม คุณคุณากรสกุล. (2550). **การประมวลความรู้: การสร้างและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ด้านการพัฒนาสังคมและสวัสดิการ**. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

- วรรณดี แสงประทีปทอง. (2556). **การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้**. ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนา ระบบการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 10. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิจิตร อวาทกุล. (2550). **การฝึกอบรม**. กรุงเทพฯ. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาวรรณ รพีพิศล. (2554). **ความรู้พื้นฐานในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพฯ : วิจิตรหัตถกร.
- วณิชย์ อ่วมศรี. (2556). **ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://sites.google.com/site/webkaset/paccay>
- ศิริพรรณ ชุมนุช. (2551). **สถานประกอบการหัวใจของการอาชีวศึกษา ความร่วมมือภาคเอกชนกระบวนทัศน์ใหม่ของการปฏิรูปการอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- _____. (2562). “มาตรฐานอาชีพ : หัวใจของการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ.” **วารสารวิชาการสถาบันอาชีวศึกษา**. 4(1) : 3 - 5.
- ศักดิ์พันธ์ ดันวิมลรัตน์ (2557). “การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”. **วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. 7(3) : 845 - 862.
- ศักดิ์ กองสุวรรณ. (2562). “คุณภาพการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร”. **วารสารวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการอาชีวศึกษา**. 3 (1) : 1 - 10.
- สมชาติ กิจขรรยง. (2550). **เทคนิคการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย - ญี่ปุ่น).
- สมหวัง พันธะลี และสุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2562). “ระบบการนิเทศการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนแนะและการเป็นพี่เลี้ยงครูสำหรับศึกษานิเทศก์.” **วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. 14(1) : 197 - 210.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2550). **การอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในประเทศเยอรมัน**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2553). **คู่มือการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.
- _____. (2557). **หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556**. กรุงเทพฯ : แผนกวิชาการพิมพ์ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). **แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 - 2579.**

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2561). **ภารกิจของการอาชีวศึกษา.** สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2562, จาก

<http://www.vec.go.th>.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). **คู่มือหลักเกณฑ์และองค์ประกอบการประกัน**

คุณภาพการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(สกอ). กลุ่มงานบริหารบุคคล สำนักอำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

สืบค้นเมื่อ 9 ธันวาคม 2562, จาก <https://www.google.co.th/search?q4FBD576>.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **ข้อเสนอยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา.** กรุงเทพฯ :

21 เซ็นจูรี่.

_____. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579.** กรุงเทพฯ. : พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). **การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีหรือระบบฝึกหัด :**

กรณีศึกษาประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย.

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

สิทธิพงษ์ นกแอนหมาน ประยูร เทพนวล และกมลลาสน์ ศรีประสิทธิ์. (2560). “สมรรถนะ

ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสำนักงานการอาชีวศึกษา.” **วารสาร**

หาดใหญ่วิชาการ. 15(1) : 43 - 58.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษาไทย.**

เชียงใหม่ : The Knowledge Center.

เสรี พงศ์พิศ. (2548). **เครือข่ายยุทธวิธีเพื่อประชาคมเข้มแข็งชุมชนเข้มแข็ง .** กรุงเทพฯ : สถาบัน

ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). **วิธีวิทยาการประเมินศาสตร์แห่งคุณค่า.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภมาส อังศุโชติ สมถวิล วิจิตรวรรณ และรัชนิภา ภิญโญภาณุวัฒน์. (2552). **สถิติวิเคราะห์**

สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม

LISREL. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญดีมีนคองการพิมพ์.

สุมาวดี พวงจันทร์ และคณะ. (2558). “การพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาของเขตพัฒนาพิเศษ

เฉพาะ กิจจังหวัดชายแดนภาคใต้.” **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.**

26(2) : 122 - 130.

- สุริรัตน์ ดวงสุวรรณ. (2558). “รูปแบบการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง.” วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 10(2) : 3 - 19.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีและการปฏิบัติ. นครปฐม : ภาควิชา หลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2552). สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วี. ที. ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- เสาวณีย์ เต็งสุวรรณ. (2559). “การพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเลขานุการสำหรับ นักศึกษาอาชีวศึกษา”. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย. 6 (2) : 294 - 304.
- โสภา อำนวยรัตน์. (2558). “การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการ ในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.” วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. 3(3) : 2 - 11.
- อนุสรณ์ แสงนิ่มนวล. (2561). พบปัญหาอาชีวะอื้อ 1-2 เดือนขงแนวปฏิรูประยะสั้น ไทยรัฐฉบับพิมพ์ 15 มี.ค. 2561 สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://www.thairath.co.th/news/society/1228325>.
- อนุวัติ คุณแก้ว. (2559). “การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน.” วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 11(2) : 125 - 136.
- อภิสิทธิ์พร สถิตภาคีกุล. (2561). “การออกแบบการเรียนการสอน : ทักษะเพื่อความสำเร็จของครู.” วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 10 (Special Issue) : 107 - 115.
- อรพินทร์ สฟโชคชัย. (2550). การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- อรุณรุ่ง โยธสิงห์ และสำราญ กำจัดภัย. (2559). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิด การเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา.” วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 8(2) : 270 - 284.
- อานันท์ ชินบุตร. (2554). ปลุกพลังชีวิต : คู่ความมั่งคั่งรุ่งเรืองตลอดกาล. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด ยูเคชั่น.

- อำพา แก้วกำกง. (2557). “ชุมชนชายแดนไทย - กัมพูชาด้านจันทบุรีกับการพัฒนาในกระแสการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.” วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์. 9(2) : 12 - 29.
- อุดมศักดิ์ มีสุข. (2560). “การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง.” วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 11(3) : 221 - 235.
- อุทุมพร อินทจักร์. (2562). “อนาคตภาพของครูอาชีวศึกษาไทยในทศวรรษหน้า.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 13(1) : 317 - 328.
- อุษณีย์ จิตตะปาโล และนิษฐ์วดี จิรโรจน์ภิญโญ. (2562). “การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา”. วารสาร มจร. สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 8(3) : 199 - 212.
- เอนก นรสาร สำราญ กำจัดภัย และพจมาน ชำนาญกิจ. (2559). “การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้โดยบูรณาการแนวคิดการรับรู้ความสามารถตนเองและการกำกับตนเอง.” วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. 6(1) : 106 - 114.
- โสภาส สุขหวาน และคณะ. (2562). “สมรรถนะความเป็นครูของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.” วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา. 13(1) : 107 - 121.
- Chan Phearum และคณะ. (2561). “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยกำแพงเพชรเขตเดียว จังหวัดกำแพงชม.” วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ. 12(1) : 139 - 147.
- Neang Sophana เกรียงศักดิ์ บุญญา และวิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2561). “การประเมินหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา (ฉบับปรับปรุง 2012) วิทยาลัยกำแพงเพชรเขตเดียว ราชอาณาจักรกัมพูชา.” วารสารศึกษาศาสตร์. 29(1) : 158 - 174.
- ADB. (2009). **Education and Skills : Strategies for Accelerated Development in Asia and the Pacific.** Manila, ADB.
- ASEAN Secretariat. (2014). “ASEAN Investment Report 2013 – 2014”: **FDI Development and Regional Value Chains.** Jakarta : ASEAN Secretariat.
- Bakar, R. (2018). “The influence of professional teachers on Padang vocational school students' achievement.” **Kasetsart Journal of Social Sciences.** 39 : 67 - 72.

- Briggs, T. H. & Justman, J. (2004). **Improving Instruction through Supervision**.
New York : Macmillan.
- Deutscher V. & Winther, E. (2018). **Instructional sensitivity in vocational education**.
Learning and Instruction. 53 : 21 – 33 Retrieved 5 November 2019, from
<http://dx.doi.org/10.1016/j.learninstruc.2017.07.004>
- Epstein, A. S. (2007). **The Intentional Teacher**. Washington, D.C. : National Association for the
Education of Young Children.
- Good, C. V. (2007). **Dictionary of Educational**. 3 nd. ed.. New York : McGraw -Hill Book
Company.
- Hoy, W. K. & Miskel C. G., (2001). **Educational Administration : Theory, Research
and Practice**. 6 th ed. Mc Graw – Hill International Edition 2001.
- Joyce, B. & Weil, M. (1992). **Model of Teaching**. 7th ed. Boston : Allynne Bacon.
- Phal, C. (2019). “Does higher education expansion in Cambodia make access to education more
equal?.” **International Journal of Educational Development**. 70 : 102075.
<https://doi.org/10.1016/j.ijedudev.2019.102075>.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. K. (2007). **Fundamentals of Management**. 9th ed. Upper Saddle
River, NJ: Pearson-Prentice Hall.
- Salmivalli, C. (2010) . “Bullying and the peer group: A review.” **Aggression and Violent
Behavior**. 15, 112 – 120.
- Shambaugh, R. N. & Magliaro, S. L. (1997). **Mastering the possibilities**. Massachusetts. Allyn
and Bacon.
- Smith, P. L. & Ragan, T. J. (2005). **Instructional design**. 3rd ed.. New Jersey: John Wiley &
Sons.
- Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (2007). **Using multivariate statistics**. Boston: Allyn and
Bacon.
- Teichmanna, M. A. U. & Gronaua, N. (2019). “Subject-oriented learning - A new perspective for
vocational training in learning factories.” **Procedia Manufacturing**. 31 : 72 – 78.
- UNESCO. (2008). **Asia and Pacific Regional Bureau for Education**. Community learning
centre : Country report from Asia. Bangkok: UNESCO.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๒๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.นันทปภัทร บรรณัติเจริญโชติ

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและการศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๒๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.แก้ว ศรีบุญกุล

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและการศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๒๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายทองอาบ บุญอาจ

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและการศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๒๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ดร.พงศธร โพธิ์พลศักดิ์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและการศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมकुณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/ว๒๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางขวัญพัฒน์ ทองจุ่น

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและการศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องเพื่อทดลองเครื่องมือการวิจัยในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ที่ อว ๐๖๒๔.๑๑/๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ด้วย นายศุภสิทธิ์ ตีรักษา นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว โดยมี อาจารย์ ดร.ศรีเพ็ญ พลเดช เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลผู้เกี่ยวข้องในการวิจัยด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

มือถือผู้ประสานงาน ๐๘ ๑๙๗๒ ๙๙๕๗

ภาคผนวก ข

ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
1.1 การบริหารจัดการบุคลากร							
1 ครูผู้สอนมีเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2 ครูผู้สอนมีความน่าเชื่อถือด้าน ประสบการณ์และความชำนาญ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
3 ครูผู้สอนให้คำปรึกษาทางวิชาการ ได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
4 ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในการสอน ให้เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
5 ครูผู้สอนมีประสบการณ์การสอน เป็นที่น่าเชื่อถือ	+1	0	+1	0	0	0.40	ตัดออก
6 ครูผู้สอนมีเทคนิควิธีการสอนที่ หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7 ครูพัฒนาความสามารถทางวิชาการ อยู่ตลอดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8 ครูผู้สอนมีความเป็นกันเอง	+1	0	0	0	0	0.20	ตัดออก
1.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน							
9 สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะในการพัฒนา วิทยาลัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
10 ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
11 ผู้บริหารมีการกระจายอำนาจ ในการตัดสินใจให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
12 ผู้ปกครองมีส่วนร่วมติดตามประเมินผลสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
13 มีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อระดมความคิดเห็นในการพัฒนาการจัดการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
14 มีการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
15 สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกและผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
16 สถานศึกษาได้รับการยอมรับความศรัทธาจากผู้ปกครองและชุมชน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
1.3 การนิเทศติดตามผลการเรียนรู้							
17 ครูได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับงานสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
18 สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้ไปศึกษาดูงานหรือฝึกอบรมเพื่อนำความรู้มาพัฒนาสถานศึกษา	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	ปรับปรุง
19 สถานศึกษาเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมาบรรยายให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
20 ครูมีการปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอนในการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
21 สถานศึกษามีการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
22 มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
23 สถานศึกษาส่งเสริมทักษะด้านอาชีพแก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
24 สถานศึกษาส่งเสริมการหารายได้ระหว่างเรียนแก่ผู้เรียน	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอน							
25 ผู้บริหาร ครูเอาใจใส่ดูแลการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
26 มีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
27 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยในการเรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
28 ครูมีการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
29 สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนจากชุมชนและผู้ปกครอง	+1	-1	+1	0	-1	0.00	ตัดออก
30 มีช่องทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียนและทางอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
31 มีการจัดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และสนุกสนาน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
32 สถานศึกษาสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน	
	1	2	3	4	5			
2.2 การจัดประสบการณ์								
33	สถานศึกษาส่งเสริมกิจกรรมทักษะวิชาชีพ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
34	สถานศึกษามีงานพาร์มที่พร้อมการฝึกปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
35	สถานศึกษาเน้นการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
36	ผู้เรียนสามารถเลือกฝึกทักษะวิชาชีพได้ตามความต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
37	ครูมีความรู้ทันสมัย สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
38	สถานศึกษามีสถานที่สำหรับอ่านหนังสือ/ ทบทวนบทเรียน ได้อย่างเหมาะสม	+1	0	0	+1	+1	0.60	ปรับปรุง
39	สภาพห้องเรียนเหมาะแก่การเรียนรู้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
40	มีสื่อวัสดุ นอกจากเอกสารการเรียน มีความเหมาะสมแก่การศึกษาด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 การประเมินผลหลักสูตร								
41	หลักสูตรสอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน	+1	+1	-1	0	+1	0.40	ตัดออก
42	มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	0	+1	0.60	ปรับปรุง
43	จำนวนชั่วโมงเรียนภาคทฤษฎี มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
44 จำนวนชั่วโมงเรียนภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
45 มีความทันสมัยสามารถตอบสนองความต้องการสังคมได้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
46 ครูผู้สอนมีคุณวุฒิเหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
47 ครูส่งเสริมสนับสนุนผู้เรียนมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
48 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกครั้ง	+1	+1	-1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.1 การออกแบบการเรียนการสอน							
49 สถานศึกษาจัดการเรียนรู้จัดตามความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
50 สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
51 สถานศึกษามีการแนวทางที่จะช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
52 สถานศึกษามีการปรับปรุงเรียนรู้และการสอนสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
53 มีครูกำกับ ติดตาม การเรียนการสอน	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
54 ครูคำนึงถึงพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
55 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้สม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
56 มีการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน	
	1	2	3	4	5			
3.2 สภาพแวดล้อมทางการเรียน								
57	สถานศึกษามีความสะอาดร่มรื่นเหมาะสม	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
58	สถานศึกษามีโรงอาหารที่ถูกสุขลักษณะ	+1	+1	-1	0	0	0.20	ตัดออก
59	สถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
60	อาคารห้องเรียนไม่ชำรุดหรือทรุดโทรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
61	ห้องเรียนไม่แออัด สะอาดไม่สกปรก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
62	ห้องน้ำมีเพียงพอและไม่สกปรก	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
63	ห้องสมุดมีหนังสือและเอกสารในการศึกษาค้นคว้าเพียงพอและทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
64	มีสนามกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3.3 การวัดและการประเมินผล								
65	การจัดการเรียนการสอนตอบสนองต่อการเรียนรู้ที่คาดหวัง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
66	การจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
67	การจัดการเรียนการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
68	การจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
69	มีการวัดและประเมินผลด้านความรู้และทักษะวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
70 การจัดการเรียนการสอนกระตุ้น ความสนใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
71 มีการวัดและประเมินผลหลากหลาย รูปแบบตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
72 ครู ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4.1 กิจกรรมการจัดฝึกอบรม							
73 บอจุดประสงค์ของการจัดฝึกอบรม ให้ทราบก่อนเรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
74 นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด กิจกรรมการฝึกอบรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
75 ครูให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติในการจัด ฝึกอบรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
76 ผู้เรียน ได้ปฏิบัติอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
77 การฝึกอบรมทำให้เกิดทักษะวิชาชีพ สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
78 เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ในการฝึกอบรม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
79 ครูส่งเสริมการทำงานเป็นทีมในการฝึก ปฏิบัติ	+1	+1	+1	0	0	0.60	ปรับปรุง
80 มีความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรม การฝึกอบรม	+1	+1	+1	+1	0	0.80	สอดคล้อง
4.2 เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม							
81 ได้รับความรู้ใหม่จากการฝึกอบรม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
82 เนื้อหาการฝึกอบรมมีความสำคัญและ น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
83	เนื้อหาการฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					0.80	สอดคล้อง
84	การฝึกอบรมทันสมัยและทันเหตุการณ์					1.00	สอดคล้อง
85	การฝึกอบรมมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ					1.00	สอดคล้อง
86	การฝึกอบรมมีความเหมาะสมพื้นฐานความรู้ผู้สอน					0.80	สอดคล้อง
87	เนื้อหาการฝึกอบรมไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาเรียน					0.80	สอดคล้อง
88	การฝึกอบรมก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์นำไปสู่ประยุกต์ใช้ได้					0.60	ปรับปรุง
4.3 สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้							
89	มีห้องฝึกอบรมพร้อมใช้ที่ทันสมัย					1.00	สอดคล้อง
90	ห้องฝึกอบรมมีอุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัย					1.00	สอดคล้อง
91	มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัย					1.00	สอดคล้อง
92	มีอุปกรณ์การฝึกอบรมที่ให้นักศึกษาได้ใช้					0.80	สอดคล้อง
93	มีอุปกรณ์การปฏิบัติการวิทยาศาสตร์อย่างเพียงพอ					0.80	สอดคล้อง
94	มีแหล่งเรียนรู้พร้อมสำหรับการฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน					0.80	สอดคล้อง
95	มีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย					1.00	สอดคล้อง

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการประเมิน
	1	2	3	4	5		
96	มีเอกสาร ตำรา หนังสือ และระบบสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง					1.00	สอดคล้อง
4.4 การประเมินผลและติดตาม							
97	มีการประเมินผลความก้าวหน้าในการฝึกอบรมวิชาชีพของผู้เรียน					1.00	สอดคล้อง
98	มีการติดตามผลการฝึกอบรมวิชาชีพของผู้เรียน					0.80	สอดคล้อง
99	มีประเมินความเหมาะสมของการดำเนินการในการฝึกอบรมวิชาชีพ					1.00	สอดคล้อง
100	มีหลักสูตรให้เลือกในการฝึกอบรมวิชาชีพที่หลากหลาย					0.80	สอดคล้อง
101	ความรู้ที่ได้รับหลังการเข้ารับการอบรม					0.80	สอดคล้อง
102	เนื้อหาสาระที่ได้รับตรงกับความต้องการและความสนใจ					1.00	สอดคล้อง
103	เนื้อหาของกรอบรมเหมาะสมกับสถานการณ์การทำงานในปัจจุบัน					0.80	สอดคล้อง
104	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้					1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง องค์ประกอบความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร
ไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา
ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว แบ่งเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษา ของวิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีสระแก้ว
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
2. ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามทุกตอน ทุกข้อ ซึ่งจะประโยชน์
ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนในโรงเรียน
ให้ดียิ่งขึ้น และข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีผลกระทบต่อ
ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้

ศุภสิทธิ์ ดีรักษา
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริงหรือเขียนข้อความลงในช่องว่างตามที่กำหนด

1. สถานภาพ

- () ผู้บริหารสถานศึกษา () ครู
() นักเรียน นักศึกษา

2. สัญชาติ

- () ไทย () กัมพูชา

3. ระดับการศึกษา

- () ปริญญาโท () ปริญญาตรี
() ปวส. () ปวช.

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว

คำชี้แจง

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรไทย - กัมพูชา โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก
คะแนน 3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย
คะแนน 1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อคำถาม		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านการบริหารจัดการ						
1.1 การบริหารจัดการบุคลากร						
1	ครูมีความน่าเชื่อถือด้านประสบการณ์และความชำนาญ					
2	ครูมีเพียงพอและให้คำปรึกษาได้เป็นอย่างดี					
3	ครูมีความเชี่ยวชาญในการสอนให้เข้าใจง่าย					
4	ครูมีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย					
5	ครูพัฒนาความสามารถทางวิชาการอยู่ตลอดเวลา					
1.2 การมีส่วนร่วมของชุมชน						
6	สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวิทยาลัย					
7	ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการ เรียนรู้					
8	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมติดตามประเมินผล สถานศึกษา					
9	มีการจัดประชุมผู้ปกครองเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษา					
10	มีการให้บริการแก่ชุมชนเพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้					
1.3 การนิเทศติดตามผลการ						
11	ครูได้รับการพัฒนา ศึกษาดูงานหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับงาน สอน					
12	สถานศึกษาเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมา บรรยายให้ความรู้แก่ครู นักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
13	ครูมีการปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอนในการเรียนการสอน อยู่ตลอดเวลา					
14	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง					
15	สถานศึกษาส่งเสริมทักษะด้านอาชีพแก่ผู้เรียน					

ข้อความ		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
2. ด้านหลักสูตร						
2.1 กิจกรรมการเรียนการสอน						
16	ครูเอาใจใส่ดูแลการเรียนการสอน					
17	ครูมีการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ความต้องการของ ผู้เรียน					
18	ครูมีการใช้อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน					
19	ครูมีการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน และทางอินเทอร์เน็ต					
20	ครูมีการจัดการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง					
2.2 การจัดประสบการณ์						
21	สถานศึกษามีงานฟาร์มที่พร้อมการฝึกปฏิบัติ					
22	สถานศึกษานำการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี					
23	ผู้เรียนสามารถเลือกฝึกทักษะวิชาชีพได้ตามความต้องการ					
24	ครูมีความรู้ทันสมัย สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้เรียน					
25	สถานศึกษามี Internet wifi ให้บริการอย่างเพียงพอ					
26	มีสื่อวัสดุ นอกจากเอกสารการเรียนเพียงพอแก่การศึกษา ด้วยตนเอง					
2.3 การประเมินผลหลักสูตร						
27	การประเมินผลหลักสูตรเน้นนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ประกอบอาชีพ					
28	การประเมินผลหลักสูตรในภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติเหมาะสม กับเนื้อหาวิชา					
29	จำนวนชั่วโมงเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติมีความเหมาะสม					
30	หลักสูตรมีความทันสมัยสามารถตอบสนองความต้องการ สังคม					

ข้อความ		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
31	ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล					
32	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทุกครั้ง					

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

3.1 การออกแบบการเรียนการสอน

33	สถานศึกษาจัดการเรียนรู้จัดตามความต้องการของผู้เรียน					
34	สถานศึกษามีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ					
35	สถานศึกษามีการช่วยแก้ปัญหาการเรียนของผู้เรียน					
36	ครูคำนึงถึงพื้นฐานความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล					
37	ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้สม่ำเสมอ					
38	มีการเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี					

3.2 สภาพแวดล้อมทางการเรียน

39	สถานศึกษามีแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน					
40	อาคารห้องเรียนไม่ชำรุดหรือทรุดโทรม					
41	ห้องเรียนไม่แออัด สะอาดไม่สกปรก					
42	ห้องสมุดมีหนังสือและเอกสารในการศึกษาค้นคว้าเพียงพอและทันสมัย					
43	มีสนามกีฬาที่เหมาะสมและเพียงพอ					

3.3 การวัดและการประเมินผล

44	มีการวัดและการประเมินผลจากการฝึกปฏิบัติ					
45	มีการวัดและการประเมินผลโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม					
46	มีการวัดและประเมินผลด้านความรู้วิชาชีพ					
47	มีการวัดและประเมินผลหลากหลายตามสภาพจริง					
48	ครูแจ้งผลการวัดและการประเมินผลให้ทราบทุกครั้ง					

ข้อคำถาม	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
4. ด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ					
4.1 กิจกรรมการจัดฝึกอบรม					
49	นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการฝึกอบรม				
50	ครูเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจากการฝึกอบรม				
51	การฝึกอบรมทำให้เกิดทักษะวิชาชีพสามารถปฏิบัติได้จริง				
52	เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันในการฝึกอบรม				
53	มีความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมการฝึกอบรม				
4.2 เนื้อหาหลักสูตรการฝึกอบรม					
54	ได้รับความรู้ใหม่จากการฝึกอบรม				
55	เนื้อหาการฝึกอบรมมีความน่าสนใจ				
56	การฝึกอบรมทันสมัยและทันเหตุการณ์				
57	การฝึกอบรมมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ				
58	เนื้อหาการฝึกอบรมไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาเรียน				
4.3 สื่อการสอนและศูนย์การเรียนรู้					
59	มีห้องฝึกอบรมพร้อมใช้และทันสมัย				
60	ห้องฝึกอบรมมีสื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ เทคโนโลยีที่ทันสมัย				
61	มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ทันสมัย				
62	มีฐานเรียนรู้พร้อมสำหรับการฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน				
63	มีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย				
64	มีเอกสาร ตำรา หนังสือ และระบบสืบค้นข้อมูลที่เพียงพอ				
4.4 การประเมินผลและติดตาม					
65	มีการประเมินผลและติดตามความก้าวหน้าในการฝึกอบรมวิชาชีพของผู้เรียน				
66	มีประเมินความเหมาะสมของการดำเนินการในการฝึกอบรมวิชาชีพ				
67	มีหลักสูตรให้เลือกในการฝึกอบรมวิชาชีพที่หลากหลาย				

ข้อความ		ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
68	เนื้อหาสาระที่ได้รับตรงกับความต้องการและความสนใจ					
69	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

คุณภาพของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามด้านการบริหารจัดการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .958

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.958	15

แบบสอบถามด้านหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .974

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.974	17

แบบสอบถามด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.965	16

แบบสอบถามด้านการฝึกอบรมวิชาชีพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.977	21

แบบสอบถามทั้งหมด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .991

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.991	69

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

Item-Total Statistics

คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 01	274.8333	1584.626	.760	.991
ข้อที่ 02	274.8000	1589.131	.723	.991
ข้อที่ 03	274.8667	1587.913	.655	.991
ข้อที่ 04	274.8333	1595.523	.548	.991
ข้อที่ 05	274.8000	1582.993	.724	.991
ข้อที่ 06	275.0667	1579.857	.803	.991
ข้อที่ 07	275.3333	1587.402	.692	.991
ข้อที่ 08	275.3333	1587.195	.696	.991
ข้อที่ 09	275.3000	1592.079	.618	.991
ข้อที่ 10	275.0000	1584.345	.794	.991
ข้อที่ 11	275.1667	1579.730	.686	.991
ข้อที่ 12	275.2667	1576.202	.732	.991
ข้อที่ 13	275.0333	1576.033	.848	.991
ข้อที่ 14	275.0000	1568.345	.813	.991
ข้อที่ 15	275.0000	1569.034	.802	.991
ข้อที่ 16	275.0000	1569.034	.844	.991
ข้อที่ 17	275.0667	1562.961	.812	.991
ข้อที่ 18	275.2667	1560.754	.787	.991
ข้อที่ 19	275.1333	1568.671	.884	.991
ข้อที่ 20	274.9000	1577.197	.808	.991
ข้อที่ 21	275.1333	1582.051	.759	.991
ข้อที่ 22	275.0667	1578.133	.779	.991

คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 23	275.0333	1575.275	.861	.991
ข้อที่ 24	274.9333	1583.651	.709	.991
ข้อที่ 25	275.1333	1570.257	.740	.991
ข้อที่ 26	275.2000	1574.993	.893	.991
ข้อที่ 27	275.0667	1573.237	.925	.991
ข้อที่ 28	275.2000	1574.717	.789	.991
ข้อที่ 29	275.0000	1573.379	.820	.991
ข้อที่ 30	275.1000	1570.645	.829	.991
ข้อที่ 31	275.1333	1571.775	.790	.991
ข้อที่ 32	275.1333	1572.464	.873	.991
ข้อที่ 33	275.0667	1573.237	.925	.991
ข้อที่ 34	275.1667	1572.282	.907	.991
ข้อที่ 35	275.2333	1567.289	.805	.991
ข้อที่ 36	275.1000	1578.438	.797	.991
ข้อที่ 37	275.0333	1573.275	.841	.991
ข้อที่ 38	275.0333	1574.516	.820	.991
ข้อที่ 39	275.0000	1582.828	.707	.991
ข้อที่ 40	275.3667	1579.895	.588	.991
ข้อที่ 41	275.3333	1574.092	.705	.991
ข้อที่ 42	275.4000	1587.352	.720	.991
ข้อที่ 43	275.2667	1574.133	.808	.991
ข้อที่ 44	275.1667	1579.454	.779	.991
ข้อที่ 45	275.1333	1577.706	.698	.991
ข้อที่ 46	275.0000	1580.345	.806	.991
ข้อที่ 47	275.0333	1575.757	.853	.991
ข้อที่ 48	275.1000	1573.886	.824	.991

คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
ข้อที่ 49	274.9000	1584.300	.798	.991
ข้อที่ 50	274.9333	1584.616	.745	.991
ข้อที่ 51	274.9333	1581.030	.756	.991
ข้อที่ 52	274.9000	1582.162	.841	.991
ข้อที่ 53	274.9000	1581.679	.784	.991
ข้อที่ 54	275.0667	1584.616	.715	.991
ข้อที่ 55	275.0333	1574.654	.873	.991
ข้อที่ 56	275.1333	1582.878	.804	.991
ข้อที่ 57	274.9667	1577.482	.783	.991
ข้อที่ 58	275.0667	1571.926	.886	.991
ข้อที่ 59	275.2000	1580.441	.739	.991
ข้อที่ 60	275.2667	1587.099	.595	.991
ข้อที่ 61	275.1667	1575.799	.844	.991
ข้อที่ 62	275.1000	1576.162	.901	.991
ข้อที่ 63	275.2333	1578.668	.708	.991
ข้อที่ 64	275.1667	1575.937	.842	.991
ข้อที่ 65	275.1667	1582.144	.731	.991
ข้อที่ 66	275.1667	1574.971	.806	.991
ข้อที่ 67	275.1000	1578.024	.866	.991
ข้อที่ 68	275.1333	1575.706	.875	.991
ข้อที่ 69	274.9667	1582.999	.737	.991

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

DATE: 4/ 9/2020

TIME: 17:18

L I S R E L 8.72

BY

Karl G. Jöreskog & Dag Sörbom

This program is published exclusively by
 Scientific Software International, Inc.
 7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100
 Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.
 Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140
 Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2005
 Use of this program is subject to the terms specified in the
 Universal Copyright Convention.
 Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file C:\Users\john\Desktop\TEST01.SPJ:

Raw Data from file 'C:\Users\john\Desktop\SKATCFA.psf'

Sample Size = 300

Latent Variables EA CU LM VT SF

Relationships

EA1 = EA

EA2 = EA

EA3 = EA

CU1 = CU

CU2 = CU

CU3 = CU

LM1 = LM

LM2 = LM

LM3 = LM

VT1 = VT

VT2 = VT

VT3 = VT

VT4 = VT

EA = SF

CU = SF

LM = SF

VT = SF

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 300

Covariance Matrix

	EA1	EA2	EA3	CU1	CU2	CU3
EA1	0.13					
EA2	0.07	0.23				
EA3	0.06	0.13	0.24			
CU1	-0.02	0.06	0.09	0.30		
CU2	-0.02	0.05	0.07	0.22	0.26	
CU3	-0.02	0.07	0.09	0.24	0.22	0.30
LM1	-0.02	0.06	0.08	0.23	0.23	0.25

LM2	-0.02	0.05	0.07	0.20	0.18	0.20
LM3	-0.02	0.05	0.06	0.22	0.21	0.23
VT1	0.01	0.03	0.02	0.04	0.04	0.03
VT2	0.00	0.04	0.03	0.06	0.05	0.05
VT3	0.01	0.07	0.06	0.08	0.08	0.06
VT4	0.01	0.06	0.05	0.06	0.06	0.05

Covariance Matrix

	LM1	LM2	LM3	VT1	VT2	VT3
LM1	0.29					
LM2	0.20	0.25				
LM3	0.23	0.20	0.28			
VT1	0.04	0.04	0.03	0.29		
VT2	0.05	0.06	0.04	0.21	0.26	
VT3	0.08	0.08	0.06	0.19	0.18	0.26
VT4	0.06	0.06	0.05	0.21	0.20	0.19

Covariance Matrix

	VT4
VT4	0.27

Number of Iterations = 33

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Measurement Equations

$$EA1 = 0.16*EA, \text{ Errorvar.} = 0.11, R_y = 0.39$$

(0.0095)
11.44

$$EA2 = 0.35*EA, \text{ Errorvar.} = 0.11, R_y = 0.54$$

(0.058) (0.018)
6.16 6.00

$$EA3 = 0.38*EA, \text{ Errorvar.} = 0.095, R_y = 0.60$$

(0.062) (0.019)
6.08 5.03

$$CU1 = 0.48*CU, \text{ Errorvar.} = 0.066, R_y = 0.75$$

(0.0064)
10.27

$$CU2 = 0.45*CU, \text{ Errorvar.} = 0.059, R_y = 0.77$$

(0.020) (0.0057)
22.45 10.36

$$CU3 = 0.49*CU, \text{ Errorvar.} = 0.054, R_y = 0.72$$

(0.021) (0.0056)
23.93 9.61

LM1 = 0.49*LM, Errorvar.= 0.050 , Ry = 0.74
 (0.0054)
 9.16

LM2 = 0.42*LM, Errorvar.= 0.078 , Ry = 0.69
 (0.020) (0.0071)
 20.98 11.07

LM3 = 0.46*LM, Errorvar.= 0.063 , Ry = 0.77
 (0.019) (0.0061)
 23.96 10.27

VT1 = 0.47*VT, Errorvar.= 0.077 , Ry = 0.74
 (0.0083)
 9.29

VT2 = 0.45*VT, Errorvar.= 0.055 , Ry = 0.71
 (0.022) (0.0066)
 20.32 8.35

VT3 = 0.42*VT, Errorvar.= 0.089 , Ry = 0.66
 (0.024) (0.0087)
 17.64 10.29

VT4 = 0.46*VT, Errorvar.= 0.063 , Ry = 0.77
 (0.023) (0.0073)
 19.96 8.74

Structural Equations

EA = 0.35*SF, Errorvar.= 0.87 , Ry = 0.33
 (0.082) (0.26)
 4.33 3.41

CU = 1.03*SF, Errorvar.= -0.069 , Ry = 0.73
 (0.059) (0.066)
 17.45 -1.05

W_A_R_N_I_N_G : Error variance is negative.

LM = 0.97*SF, Errorvar.= 0.065 , Ry = 0.69
 (0.057) (0.059)
 16.90 1.11

VT = 0.25*SF, Errorvar.= 0.94 , Ry = 0.63
 (0.060) (0.10)
 4.19 9.19

Correlation Matrix of Independent Variables

SF

 1.00

Covariance Matrix of Latent Variables

	EA	CU	LM	VT	SF
EA	1.00				
CU	0.37	1.00			
LM	0.34	1.00	1.00		
VT	0.09	0.26	0.24	1.00	
SF	0.35	1.03	0.97	0.25	1.00

W_A_R_N_I_N_G: Matrix above is not positive definite

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 61
 Minimum Fit Function Chi-Square = 161.28 (P = 0.00)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 150.61 (P = 0.075)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 89.61
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (57.34 ; 129.58)

Minimum Fit Function Value = 0.52
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.29
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.19 ; 0.42)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.049
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.035 ; 0.053)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.013

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.68
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.58 ; 0.81)
 ECVI for Saturated Model = 0.59
 ECVI for Independence Model = 15.24

Chi-Square for Independence Model with 78 Degrees of Freedom = 4666.92
 Independence AIC = 4692.92
 Model AIC = 210.61
 Saturated AIC = 182.00
 Independence CAIC = 4754.45
 Model CAIC = 352.61
 Saturated CAIC = 612.73

Normed Fit Index (NFI) = 0.97
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.97
 Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.76
 Comparative Fit Index (CFI) = 0.98
 Incremental Fit Index (IFI) = 0.98
 Relative Fit Index (RFI) = 0.96

Critical N (CN) = 272.10

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.019
 Standardized RMR = 0.043
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.93
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.90
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.62

The Modification Indices Suggest to Add the

Path to	from	Decrease in Chi-Square	New Estimate
EA1	CU	35.2	-0.13
EA1	LM	35.3	-0.13
EA3	CU	12.2	0.12
EA3	LM	12.2	0.12
VT1	CU	8.4	-0.06
VT1	LM	8.2	-0.05
VT3	EA	13.1	0.08
VT3	CU	11.9	0.07
VT3	LM	11.5	0.07

The Modification Indices Suggest to Add an Error Covariance

Between	and	Decrease in Chi-Square	New Estimate
EA2	EA1	13.2	0.05
EA3	EA2	34.9	-0.27
LM1	CU1	8.1	-0.01

Time used: 0.063 Seconds

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายศุภสิทธิ์ ศีร์รักษา
วัน เดือน ปีเกิด	12 สิงหาคม 2514
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	109 หมู่ที่ 10 ตำบลผ่านศึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว 27120
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว 109 หมู่ที่ 10 ตำบลผ่านศึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว 27120
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2526 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแกสระแก้ว ตำบลหนองแก อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2529 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2533 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2535 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเกษตรกรรมอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2537 เทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต (ทษ.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมอาหาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2548 วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีทางอาหาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2560 ปรัชญาดุสิตบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2563 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์